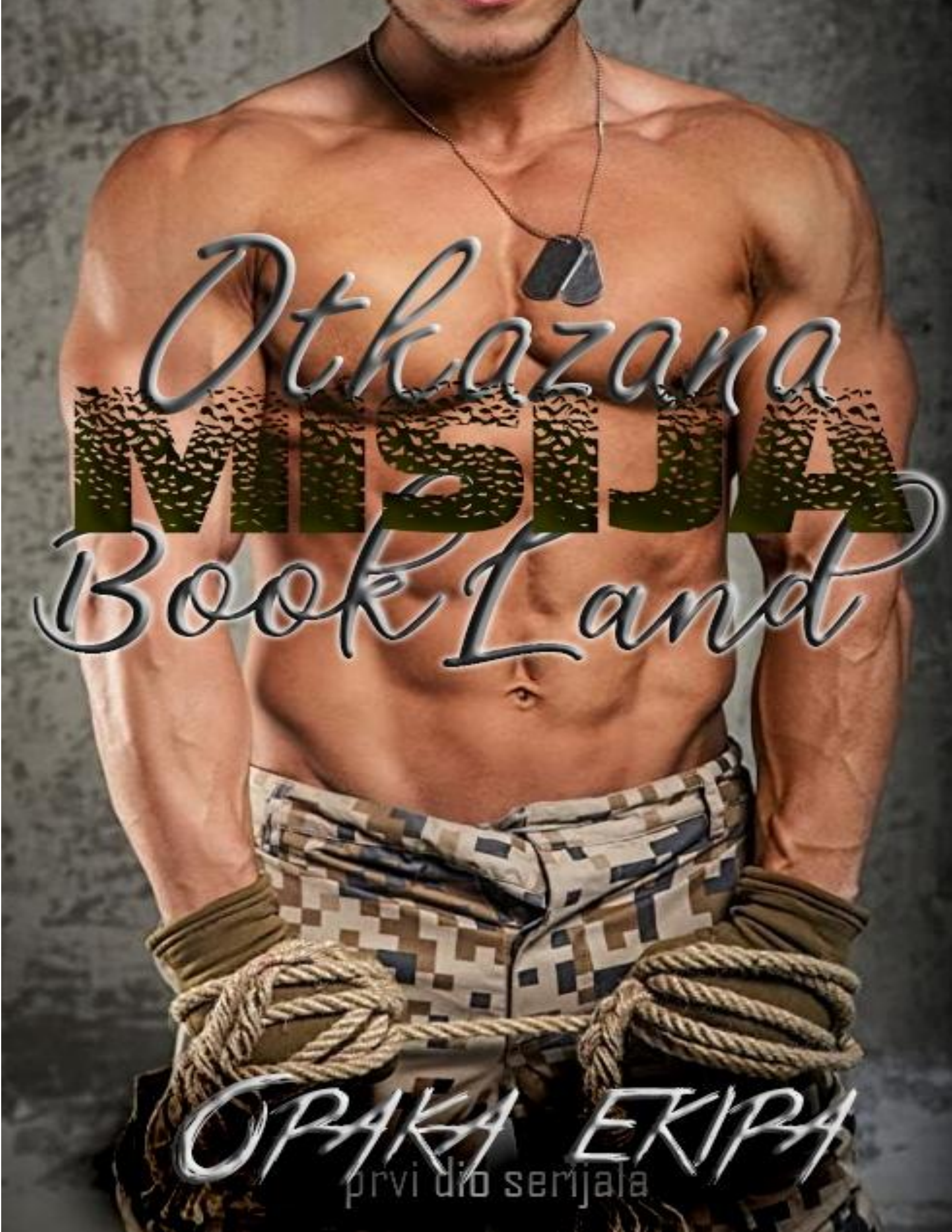

Otkazana
MISIJA
BookLand
OPAKA EKIPA
prvi dio serijala

BOOKLAND

Otkazana MISIJA

prvi dio serijala

OPAKA EKIPA

Prevod: Sunshine Lady

Obrada: Gidra & Venera

Prvo poglavlje

10. novembar

Derek Tower je koračao prema sali za konferenciju, u ruci je nosio crnu kafu, njegova senka ga je pratila duž zidova ispoliranog čelika. Čuo je svilenkasti ženski smeh i znao je da su Holly i Nick Andris već tamo. Bračni par – dva najbolja operativca Cobra tima. Upravo su se vratili iz Kolumbije sa tajne misije i spremni su da podnesu izveštaj.

Moraće da požure. Derek je morao da uhvati let.

Sutra je trebao ići u Istanbul. Cobra operativci su se uspešno ubacili u organizaciju i sad je trebalo zatvoriti krug. Cobra je bila dobra u takvim tajnim operacijama – savršena koordinacija, besprekorno izvršenje i potpuna tajnovitost.

Derek je ušao u salu za konferenciju koja je bila sva u staklu, zvučno izolovana i otporna na metke. „Jutro."

Andris je sklonio pogled sa svoje žene. „Jutro."

„Hej, Derek." Holly se nasmešila osmehom koji muškarce pretvara u idiote. Prirodna platinasta plavuša sa velikim braon očima i smrtonosnim oblinama, mogla je biti filmska diva. Umesto toga, ona je svoj mozak i dobar izgled upotrebila za rad u CIA, izvlačila je informacije od muškaraca – ponekad i od žena, koje su smatrali opasnošću za državu. Kad je bila raskrinkana i zamalo ubijena, Derek i Javier Corbray, poslovni partner, ponudili su joj posao. Takođe su uzeli i Andris-a, bivšeg Delta Force[1] operativca koji je radio kao snagator za CIA. Derek je smatrao da je Holly najvrednija u timu. Svako je mogao trenirati, uperiti pištolj i pucati, al malo njih je moglo skupiti informacije dok su ih gnjavili teroristi, proizvođači droge i strane plaćene ubice.

„Uhvaćen je. Dobar posao. Kakav je bio let?" Derek je seo i pritisnuo taster, ekran se upalio i Corbray se priključio sastanku.

Andris je pogledao u ženu. „Prespavali smo celi let."

Kako da ne.

Njih dvoje su bili ludo zaljubljeni. Jednom su ih uhvatili i snimili kako se jebu na stolu u kancelariji broj 2. Derek se nije razumeo u ljubav, ali je razumeo požudu. Mogao bi da se opkladi u sopstvenu guzicu da nisu oka sklopili. „Corbray, jesi li tu?"

[1] Delta Force - elitna jedinica za spasilačke operacije

„Odličan posao.“ Javier Corbray se pojavio na ekranu, bio je nasmejan.

Corbray, bivši marinac, je podigao Derek-a iz pepela, kad je njegova kompanija Tower Global Security bankrotirala, od tada zajedno rade da učvrste ovaj posao. Corbray je provodio mnogo vremena u Washington, D. C. sa svojom ženom, Laura Nilsson, koja je radila kao novinar na televiziji.

Derek je bio zadovoljan time, nije mu nedostajalo da se bori sa odelima i političarima.

Derek je pogledao na sat. „Moram na aerodrom, hajde da završimo sa tim.“

Corbray je započeo. „Jutros sam primio poruku od saveznog tužioca, ona je ushićena što je taj seronja u pritvoru.“

Seronja – Christopher David Hansen, bivši pripadnik pomorske policije koji je iskoristio svoju poziciju i pomogao da se rastura kokain iz Kolumbije u San Diego. Kada je shvatio da mu je DEA[2] na tragu pobegao je u Kolumbiju i pokušao da se sakrije u džungli. Agenti DEA nisu mogli da ga se dočepaju. Bilo je previše curenja informacija, previše očiju i previše potplaćenih ljudi od strane kartela, svaki put kad bi neki gringo upitao za njega nastao bi muk.

Ali uspeli su da otkriju da Hansen voli da tuče kurve, da napušta skrovište u potrazi za plenom. Tad su pozvali Cobru.

Andris je gurnuo svoj izveštaj preko stola. „Na osnovu podataka koje smo primili, počeli smo u okolini Charaka tamo ima jedna mala kantina gde on voli da pije i mami ‘radne devojke’.

Holly je ispričala kako se odvezla na periferiju grada, u mini suknji, dok su Andris i ostali iz tima ostali strateški skriveni.

Odšetala je do kantine, pretvarajući se da je turistkinja koju je šutnuo dečko i koja ima problem sa kolima.

„Kada niko nije progovorio na engleskom, počela sam da plačem i naručila sam piće, odmah i drugo, pretvarala sam se da sam pijana. On je sedeo u uglu sa nekom devojkom, gledajući me. Zaplesala sam ‘pijano’ i na kraju se upecao.“

„Naravno da jeste.“ Derek je rekao.

Bespomoćna, pijana, prelepa žena – neodoljiva kombinacija za predatora kao što je Hansen.

Holly je prikačila mali mikrofon i GPS lokator, tokom zagrljaja u slučaju da reši da je ostavi. Ali tad je kopile odlučilo da pokupi njen auto i da povede nju kod sebe. Odglumila je zahvalnost, pustila da joj plati još jedno piće i napustila kantinu sa njim i sa još dvojicom njegovih ubica.

---

[2] DEA - policijsko-obaveštajna služba za suzbijanje droge

Derek se zabrinuo oko ovog dela plana. Vraški riskantno, ona sama sa tim jebačem i dvojicom istreniranih ubica.

Ali Holly je bila profesionalac, i proračunati rizik je deo njenog posla.

„Zaustavio se nekoliko milja niz put i uzeo moj telefon i dokumenta iz sigurnosnih razloga – njegove reči.“

„Sigurnosnih.“ Corbray je cinično izdahnuo.

„Kakav heroj.“

Da je Holly bila obična turistkinja taj dan bi umrla. Hansen bi uništio njen telefon, tukao bi je i silovao, otfikario njenu glavu i samleo njeno telo.

Holly je završila priču. „Rekao je svojim momcima da izađu iz auta, jer nas dvoje treba da se zabavimo. Sačekala sam da spusti dole pantalone i skočila na njega. Ošamario me je, ali izgubio je erekciju. “

Andris je zategao vilicu, izgledao je kao da će pući. „Meta je izašla iz vozila pokušavajući da se očisti, pantalone su mu visile oko članaka kad smo ga ugrabili. Eliminisali smo obojicu čuvara, ubacili gada u vreću, bacili ga u zadnji deo automobila i uputili se pravo na aerodrom. Sve se završilo za manje od dva minuta. Možda sam gada udario nekoliko puta u lice.“

Hansen je bio srećan što ga Andris nije ubio na mestu.

„Da li je bilo…“ Derek je prekinut u sred rečenice, njegov mobilni je uporno zujao. Pogledao je u telefon. *Jebemu.* „Moram da odgovorim.“

„Istanbul?“ Corbray upita.

Derek je zatresao glavom, skočio je na noge. „Senator Hamilton.“

Corbray se namrštio. „Koji kurac sad on hoće?“

„Uskoro ću saznati.“

Derek se ugrizao za usnu da se ne smeje. „Hoćete da ja odletim u Afganistan sa mojim timom i otmem Vašu ćerku? Ne mogu to, gospodine. To je protivzakonito.“

Kakav je on ludi kučkin sin.

„Zabole me, šta je zakonito!!“ Hamilton je vrištao u njegovo uvo. „Jenna neće ni da čuje razloge. Nema razloga da bude tamo. Talibani ubijaju babice.“

To je bila istina. Talibani su namerno ciljali babice. Kada su prošlog leta napali grad Ghazni probili su se do škole za primalje i okružili babice i studente koji su se sakrili u sigurnu sobu. Tvrdili su da krše zakone islama dajući ženama kontracepciju, iako islam dozvoljava upotrebu kontracepcije.

Istina je da su se plašili. Ništa više nije plašilo Talibane od obrazovanja žena. Ali to nije bio problem ovde.

„Cobra ne može silom da vrati američkog državljana nazad u Ameriku bez da prekrši gomile naredbi i zakona."

„Ne zaboravi koliko duguješ mojoj porodici." Hamilton je bio hladan kao led. „Moj sin je umro zbog tebe. On je…"

Derek je znao šta je Jimmy uradio za njega, ali nema šanse da nastavi sa krivicom. „Ništa ne može promeniti činjenicu da ne mogu kidnapovati američkog državljanina. I kad bude ovde, šta onda? Pošto nas tuži i pobedi na sudu, slobodna je da odleti u Afganistan ponovo, osim ako ste spremni da je vežete i zatvorite."

„Ne bih uradio tako nešto."

Derek nije bio uveren.

Pre nego što se Jimmy pridružio vojsci njegov stari je pokušao da kontroliše svaki aspekt njegovog života – od njegove frizure, škole, predavanja, devojaka, pa čak i ishranu. Ako je i Jenna dobila isti tretman bez sumnje je pobegla od svog oca kretena.

Na trenutak senator se ućutao. Kad je progovorio ponovo njegov glas je smekšao. „Jenna je moje jedino preživelo dete. Zgrabi svoju opremu, sedi u jebeni avion, i nagovori je da se vrati kući. "

„Hoćete da joj glumim telohranitelja?"

„Jenna traći svoj potencijal tamo. Nisam je čuvao i slao u najbolje škole da bi ona pomagala siromašnima da se razmnožavaju, i prave decu koju ne mogu da prehrane. Ona mora doći kući, pronaći supruga i prestati pokušavati popraviti to mesto."

Može li čovek biti veći seronja?

Derek je znao kako je biti siromašan. Bio je sin tinejdžerke koja se predozirala, našli su ga u uličici, odrastao je bez ičega, seleći se od jednih udomitelja do drugih, odgajali su ga narkomani i propalice kojima je trebao dodatni novac od države, a na njega nisu ni obraćali pažnju.

„Gde je ona?"

„U klinici u ruralnom delu Mazar-e-Sharif."

Provincija Balkh, jedna od sigurnijih u Afganistanu. Talibani su kontrolisali oko četrdeset pet posto zemlje, ali u ovom momentu provincija Balkh je bila pod

zaštitom bogatog ratnika–političara koji je mrzeo Talibane čak više od Amerikanaca. Mada nijedan grad bije bio siguran, što je pokazao napad na Ghazni.

Ali ima još sila u Afganistanu, pored Talibana. Vojska, nekontrolisane bande naoružanih ljudi koje su lutale po seoskim područjima, mada je mislio da ne napadaju civilno stanovništvo. IS[3] borci su bili tamo, takođe, kriumčarili su robu, ubijali I silovali po želji.

„Zar nema lokalnog obezbeđenja?“

„Da, da. Ima Afganistanske stražare sa američkim naoružanjem, ali ne verujem im. Koliko bi trebalo nekom da ih podmiti? Šta ako jedan od njih kaže svom Talibanskom rođaku o Američkoj babici?“

Ok, senator je bio u pravu. Ipak, nije lako odleteti u Afganistan sa oružjem i streljivom i organizovati bebisitersku operaciju.

„Moje prisustvo tamo bi moglo da izazove napad na bolnicu.“ Zar Hamilton to nije razumeo? „Šaljući mene tamo moglo bi uzrokovati krizu koju želite da izbegnete.“

Lokalna vojska, a moguće i sami Talibani bi mogli znati da se neki Amerikanac mota oko bolnice i pre nego što uopšte kroči tamo, i da, to bi im moglo biti neodoljivo – udariti još jednu recku sa njihovom AK-47 puškom.

„Mislio sam da su tvoji specijalci najbolji. Mislio sam da ti možeš otići bilo gde i biti neprimećen, da možeš da promeniš svoj izgled i da se stopiš sa lokalnim stanovništvom.“

Derek se spremao da objasni razliku između tajne vojne operacije i voženja oklopnog vozila i čuvanja, ali ga je Hamilton presekao.

„Ako ne pokupiš opremu i ne smestiš svoju guzicu u avion, večeras, i ne uradiš sve što je u tvojoj moći da Jennu dovedeš kući, uništiću Cobru. Postaraću se da kompanija više nikad ne dobije posao od države.“

Nije to bila prazna pretnja. Hamilton je sedeo u odboru za naoružanje. Cobra bi verovatno preživela bez njegove podrške, ali on bi mogao da im zagorča život neko vreme, uzimajući u obzir i način na koji je propala njegova kompanija.

Derek je imamo čvrstu reputaciju dok jednog dana Al Kaida nije iskoristila novu tehnologiju hakovanja mobilnih telefona, zaskočili su njegovog čoveka i ubili njegov tim, oteli su Lauru Nilsson, ženu od Corbray. Ona je prenosila vesti, uživo. Milioni ljudi su videli kako teroristi ubijaju njegovog čoveka i iznose Lauru koja je vrištala. To je njegovu kompaniju dovelo do bankrota.

Derek nije želeo da ugrozi ugled Cobre.

---

[3] IS - Islamic state - Islamska država - nepriznata teroristička država.

„Nemojte mi pretiti." Pokušao je da nađe kompromis. „Kontaktiraću naše ljude i pronaći čoveka kom verujem..."

„Hoću da ti ideš tamo. Znam da bi sve učinio da sačuvaš njegovu mlađu sestru."

Zabodi kolac i okreni ga, zašto da ne?

Jebiga.

Jimmy je bio njegov najbolji prijatelj, poginuo je spašavajući njegov život, Derek stvarno nije hteo da njegova mlađa sestra bude povređena ili ubijena. Derek bi mogao da ode tamo i objasni koje opasnosti vrebaju. Ako ona odbije da se vrati kući, bar bi znao da je probao.

Požalićeš ovo.

„U redu, prihvatam, ali neću je oteti. O kidnapovanju neću ni da razgovaram. Očekujte predračun popodne."

„U redu, ne zanima me koliko će da košta. Samo idi tamo i ubedi je da se vrati kući."

To je bila druga stvar.

„Neću moći da odem još nekoliko dana, imam važnu misiju na kojoj je predsednikov potpis."

„Samo dovedi Jennu kući."

Derek je prekinuo vezu i ušao u salu gde su još uvek diskutovali. Njegov bes se ocrtavao na licu, razgovor je stao kad je ušao.

„Šta se desilo?" Holly je upitala.

Derek je pogledao u ekran. „Moram da uhvatim prevoz do aerodroma, ispričaću ti u putu. U međuvremenu počni da organizuješ put u Balkh provinciju. Posle Istanbula, krećem u Afganistan."

Jenna Hamilton je sedela na podu okružena ženama iz sela, davala je sve od sebe da ih poduči o porođajima. Ovo je poslednje selo u kojem će držati predavanje. Skoro četrdeset žena svih starosnih doba se okupilo u ovom malom prostoru, podigle su burke ili ih zabacile preko leđa, smejale su se.

Njihovo oduševljenje i dobrodošlica bili su od srca.

Njihovo neznanje o sopstvenom telu je tragedija. Afganistan je pre bio razvijena zemlja, gde su žene šetale ulicama bez velova, išle u škole, radile kao profesori, doktori i bile umetnice.

Sada, zahvaljujući verskom ekstremizmu i deceniji besplodnih ratova, toga više nije bilo. Generacije žena su bile lišene obrazovanja, naterane da ostanu u kući, izolirane od sveta, njihov život su u potpunosti kontrolisali muškarci.

„Natečeni zglobovi – koja je videla trudnu ženu sa otečenim člancima?“ Jenna je pričala Dari[4], pričala je običnim jezikom da bi mogle sve da je razumeju, nije koristila medicinske termine.

Lica su im se ozarila i sve su počele da pričaju istovremeno. „Moja ćerka je imala debele zglobove kada je prvi put bila trudna.“

„Otekli članci su deo trudnoće, zar ne?“

„Moji su bili otečeni svih osam puta, ali sam dobro.“

Jenna je sačekala da pitanja utihnu. „Kad trudnici oteknu zglobovi to je upozoravajući znak. Njeni rođaci bi trebali da je odvedu u bolnicu da je pregledaju doktori i uvere se da nije bolesna. Otekli zglobovi mogu biti znak ozbiljnog problema, kao što je visok krvni pritisak, a to bi moglo ubiti i bebu i majku.“

Nije bila sigurna da razumeju šta je krvni pritisak, ali nije bilo ni važno. Dok god znaju na šta da obraćaju pažnju, životi bi mogli biti spašeni.

Jenna je znala kako je odrastati bez majke. Njena majka se ubila. Jenna se jedva sećala nje – ali rupa koja je ostala posle njene smrti je ogromna. Ako bi mogla spasiti bar jednu majku, ceo ovaj put bi vredeo.

Onda je žena po imenu Afarin progovorila. „Moja snaja je imala otekle zglobove nedeljama. Jednog dana pala je na pod i počela da se trese. Mi smo pitali mog muža da je odvede u bolnicu, ali on je odbio. Umrla je te noći, beba je još uvek bila u njoj.“

To je bila surova realnost. Muškarci su kontrolisali sve, njihov pristup doktorima, i mnogo njih je odbilo da dopusti suprugama, ćerkama, snajama da odu u bolnice, čak i ako je to značilo da će bespotrebno patiti, pa i uzrokovati smrt.

Delara, jedna od babica u bolnici, opisala je to najbolje.

„Bolje je biti koza nego žena u Afganistanu.“

Afarin je prihvatila reči podrške od drugih žena. Ova razmena podrške je postala kao ritual među ženama u Afganistanu, odgovor na ugnjetavanje i patnje.

Njihova patnja ju je dovela u Afganistan. Čitala je statistike, jedna od osam žena je umirala u trudnoći ili od posledica trudnoće. Kao babica, osećala je da mora

[4] Dari - Persiski jezik koji se govori u Afganistanu

nešto da uradi, zato se prijavila da predaje i da radi u bolnici koja je služila i kao škola za porodilje. Obučavanje tih žena u vešte babice bilo je ključno da bi se poboljšali uslovi i smanjila stopa smrtnosti, dugoročno da bi se obezbedila bolja zdravstvena usluga u Afganistanu.

Jenna je čekala pravi trenutak da bi istakla poentu. „Da je tvoj suprug odveo tvoju snaju u bolnicu, mi smo mogli da joj damo lekove i operišemo je i izvadimo bebu. Možda smo mogli da spasemo i nju i bebu.“

Žene su zaćutale na trenutak.

Jenna je čekala da prihvate to. „Krvarenje je još jedan znak da treba otići u bolnicu. Ponekad u ranoj trudnoći je normalno da se pojavi blago krvarenje, ali obilno krvarenje znači da treba da smesta odeš u bolnicu.“

„Mi potopimo pamuk u viski da zaustavimo krvarenje.“ Rekla je starija žena, njeno lice je bilo izborano kao stara jabuka. „Mi to stavimo unutra, ako žena mnogo krvari posle porođaja.“

Sve glave su se okrenuli u njenom smeru, čekale su da čuju šta ona ima da kaže na to.

„Krvarenje nastaje kad se materica ne stegne dovoljno posle porođaja, ili kad ostane komad posteljice unutra. U bolnici mi možemo dati lek, da se materica stegne. Takođe možemo ženu uspavati, tako da ne oseća bol dok mi vadimo komadić koji je ostao unutra. I sve to bi moglo da spase njen život, tako da beba ima majku.“

„Zar nećete povrediti jetru ako posegnete unutra?“

Jenna se okrenula i pokazala na bočni prikaz trudne žene. „Materica je zatvorena na vrhu. Vidite? Ne možeš dohvatiti jetru kroz matericu. Jetra je ovde.“

Razgovor je trajao još dva sata, pričale su o slatkom bademu, I *kahwah* – vrsti zelenog čaja pripremljenog sa cimetom, koji je spremila Sayah njihova hostesa – supruga seoskog poglavara.

Jenna je završavala priču o groznici kad je čula tutnjavu velikih motora i tresak ulaznih vrata.

U prostoriji je zavladao muk, žene su navlačile njihove burke. Nijedna od njih nije znala Afganistanca koji nije ratovao. Jenna je navukla sivi šal preko kose, ustala je i zatvorila anatomski crtež – za svaki slučaj. „Sigurna sam da je sve u redu.“

„Inshallah.“ Sayah prošaputa. *„Božja volja.“*

Farzad i dvojica njegovih ljudi su čuvali stražu, zajedno sa muškarcem koji je bio lojalan poglavaru, nisu želeli upad vojske ili Talibana. Farzad je imao njena dokumenta – pismo regionalnog guvernera Abdul Jawad Kazi koji joj je dao

dozvolu za rad u Balkh provinciji. Ali pisane reči ne znače ništa čoveku koji ne ume da čita, i ne bi joj to bilo od pomoći kad sretne Talibane.

Čula je da je Farzad govorio kako su i Bog i Severni Lav – ime koje je Kazi zaradio tokom njegovih borbi protiv Sovjeta kao Mudžahedin – odlučili da bi se žene ovog sela mogle danas sastati

Neko je uzviknuo nešto na drugom dijalektu i Jenna nije razumela.

Farzad je progovorio opet na *Dari.* „To je sastanak samo za udate žene i reč je o porođaju. Ako imaš neka pitanja trebao bi da pozoveš Lava.“

Onda je muž od Sayah progovorio. „Prijatelji, nema spora između nas. Dođite. Hajde da popijemo čaj zajedno.“

Tišina se otegla, Jenna se unervozila.

Muškarci se smeju.

Buka motora, uljezi su se odvezli.

Jenna je izdahnula. Nasmejala se. „Sve je dobro.“

Trenutak kasnije Farzad je pokucao na vrata. „Gospođice Jenna, vreme je za polazak.“

Farzad, afganistanski pripadnik Tadžikista, je trenirao i radio sa vojskom, pre nego što je postao šef obezbeđenja klinike. Ona mu je verovala svojim životom. Ako on kaže da je vreme za polazak…

Jenna je zagrlila Sayah, zahvalila se za gostoprimstvo i ljubaznost, zamolila je žene da rašire to što ih je učila danas. Zatim je skupila anatomske prikaze i ostale papire i pozdravila se sa ženama. *„Khonda hafiz.“*

Neka te Bog zaštiti.

Hor dobrih želja pratio ju je do vrata, srce joj se steglo u grudima. Šest meseci je provela ovde, samo je na ljubav Afganistanki naišla. Nigde nije srela tako otvorene I gostoljubive ljude. Za šest meseci naučili su je o velikodušnosti, gostoprimstvu i otpornosti.

Da li ih je ona danas nečemu naučila?

Nije mogla znati to.

Jenna je požurila, prateći Farzada kroz hladnoću. „Ko su bili oni?“

„Milicija.“ Farzad je otvorio stražnja vrata za nju, puška je visila preko njegovog ramena. „Već sam sretao njihovog vođu. On je Uyghur, stranac. Ne verujem mu. Nikad ne veruj čoveku koji neće da podeli šolju čaja.“

Ako Farzad nije imao poverenja u njega, nije ga imala ni Jenna. „Hajde da se vratimo u bolnicu.“

Drugo poglavlje

Prošli su kroz kapiju Kazi ženske bolnice neposredno nakon zalaska sunca, Jenna je uzdahnula sa olakšanjem kad su se teška čelična vrata zatvorila iza njih. Sneg je počeo da pada i...

Šta, koji đavo?

U dvorištu je bio parkiran oklopni terenac.

„To nije Afganistanka služba." Farzad je progovorio, pre nego što je ona pitala, vikao je da bi ona mogla da ga čuje kroz pregradu od pleksiglasa, koja je služila da odvoji muškarce koji su bili napred od žena koje su se možda vozile pozadi.

„Milicija ili vojska?" Jenna upita.

Do sad nije srela strane trupe koje su patrolirale provincijom.

„Mislim da nisu. Zaustavi vozilo."

Vozač je stao upravo kad je muškarac izašao iz terenca. Visok, obučen u kaki pantalone i parku, izgledao je kao vojnik. Mogla bi se opkladiti da je naoružan.

„Ostanite ovde, gospođice." Farzad je izašao iz vozila sa puškom u rukama, zatvorio je vrata iza sebe. *„Salaam aalaikum." Mir sa tobom.*

„Wa'alaikum Salaam." Mir i vama.

Muškarac je otpozdravio i nastavio da priča na tečnom Dari jeziku. Ali nema šanse da je Afganistanac. Nije imao bradu, njegova kockasta vilica je bila sveže obrijana. Njegova kratka kosa je imala blistavo plave pramenove, i bio je za glavu viši od Farzada, koji je bio viši od većine Afganistanaca.

„Upravo sam ukazao poštovanje Severnom Lavu." Rekao je. „Abdul Jawad Kazi šalje svoje pozdrave i želi svima mir i zdravlje."

Dok je slušala, pitala se gde ga je videla. Nekako je izgledao poznato. Da li je rekao Farzadu svoje ime? Nije.

Farzad je odahnuo. „Zdravlje i mir njemu, takođe. Ja sam Farzad Mazari, šef obezbeđenja."

„Ja sam Derek Tower, polubrat Jenne Hamilton. Poslao me je njen otac da je dovedem kući."

Začuđena, pogledala je kroz zatvoreni prozor.

Derek Tower.

Prepoznala je ime, ali on nije njen polubrat. On je bio najbolji drug njenog brata, spasio ga je po cenu sopstvenog života. Ali njegova laž nije učinila da njena krv proključa. Njen otac je poslao Dereka da je vrati kući u Sjedinjene države.

Dovraga sa tim!

Jenna je brzo otvorila vrata i iskočila iz auta na snegom prekriveno tlo. „Možeš slobodno da okreneš svoje fensi vozilo i da se gubiš odavde. Ja se ne vraćam u U.S.“

Znala je da je zaprepastila Farzada svojim manjkom dobrodošlice ali to se njega nije ticalo.

Pričala je engleski, ali on je nastavio na Dari, osmehujući se kao da mu je drago što je vidi. „Hej, sestro. Nedostajala si mi.“

„Ovaj čovek je tvoj rođak?“ Upita Farzad na Dari jeziku.

Jenna nije imala izbora osim da nastavi farsu – nije želela da ga Farzad prebije i odvuče. „Da.“

Farzad je izgledao zadovoljno. „Kaže da dolazi po nalogu tvog oca da te vodi kući.“

„Šteta.“ Jenna se okrenula i izvadila svoje papire i ostale stvari. „Ja ne idem nigde.“

Farzad je bio iznenađen. „Ali tvoj otac ga je poslao.“

Jenna je izbacila otrov iz glasa. Farzad nije bio kriv. Derek nije bio kriv, takođe. „U Sjedinjenim državama punoletna ćerka može da radi šta hoće bez očevog odobravanja.“

Farzad se okrenuo prema njemu očekujući potvrdu.

„Rekla je istinu.“ Reče Derek. „Ona može da ide gde hoće čak iako nije bezbedno i može da pogine.“

„Došla sam ovamo da spasim živote žena, da učim studente ne da bih bila bezbedna. Žao mi je što si prešao toliki put za ništa, *brate.*“ Jenna je zatvorila vrata i odšetala kroz sneg do studentskog doma, ostavljajući njih dvojicu na hladnoći.

Otključala je i ušla u svoju malu spavaonicu i bacila papire na krevet.

Bezobrazluk.

To je baš ličilo na njenog oca, da uradi tako nešto. Uvek je tvrdio da radi sve za nju ali radilo se o kontroli. Imala je trideset godina, za Boga miloga, ne sedamnaest. Muškarac nije imao prava glasa ni u jednom aspektu njenog života. Ionako se nije radilo o njoj. Njen otac je toksična osoba, nacist, koji je gledao na svoju decu, osoblje, sve oko sebe kao ništa više od stvari kojima je mogao da upravlja. Što se više trudila da ga blokira to se on više nametao.

„Moramo da razgovaramo.“

Jenna se okrenula i pronašla Dereka iza sebe. „Ne smeš biti ovde. Ovo je ženska spavaonica. Sve ćeš nas uvaliti u probleme.“

„Neću ostati.“ Bio je baš visok, njegova glava je skoro dodirivala štok od vrata, njegovo telo je ispunilo prostor.

Stajao je tako, prekriženih ruku na grudima, gledajući je čvrsto tim plavim očima, njegova koža je bila preplanula, njegovo lice hrapavo i iritirajuće privlačno. „Tvoj otac je zabrinut za tebe.“

Zanemarila je napad privlačnosti ili je bar pokušala. „On ti je to rekao?“

Derek je klimnuo. „Ti si sad njegovo jedino preživelo dete, hoće da se skloniš sa linije vatre. Platio je pravo malo bogatstvo samo da doletim ovde i da te pitam da se vratiš kući.“

„Pa, dobio si odgovor. Nadam se da je platio i za tvoj povratak.“

„Jeste, ali ne odlazim još.“

Delara ju je pozvala preko interfona. „Jenna ako ste se vratili treba mi pomoć. Imamo šest žena na porođaju, a jedna je baš u nevolji.“

„Stižem.“ Jenna je okačila kaput, popravila maramu oko glave. „Moram da idem. Znaš gde je izlaz.“

Derek se pomerio tek toliko da ona može da prođe. „Završićemo razgovor kasnije.“

„Nemamo o čemu da razgovaramo.“ Uhvatila je muževan miris kože kad je prolazila pored njega, toplota se raširila njenim telom.

Ignoriši to. Verovatno jednostavno ovuliram.

Nije se okrenula već se probila kroz vrata i zaputila u bolnicu u porodiljski deo.

Derek je gledao kako Jenna nestaje, krikovi bola su plutali kroz otvorena vrata. Pa, ovo se odvijalo upravo onako kako je i očekivao. Zašto je dopustio da ga Hamilton nahvata na osećaj krivice i ubedi ga da prihvati posao?

Zato što si prokleti idiot. Eto zašto.

Iza njega neko je vikao. „Peškir! Izađi napolje!“

Žene su provirivale iz soba proveravajući šta se dešava. Neke su uzdahnule kad su ga videle, nestajući brzo iza zatvorenih vrata. Druge su prevukle svoje marame preko glava, izbečile su oči.

Pakao.

Nije smeo biti ovde. Ako bi seljani poverovali da babicama muškarac pravi društvo to bi dovelo njihove živote u opasnost, a i njegov. Uputio se napolje, ali besni stražar je stojao na vratima.

„Nije primereno da ti budeš ovde. Ovo je deo za žene. Moraćeš da pričaš sa sestrom negde drugde."

„Izvinjavam se." Derek nije hteo da se pretvara da ne može da pročita natpis na vratima, budući da je pričao Dari. „Bio sam nestrpljiv, nisam razmišljao."

Farzad je to izgleda prihvatio. „Hajde da se sklonimo sa hladnoće i popijemo čaj."

Počeo je da pada sneg, ledene pahulje su brzo padale dok je Derek pratio čoveka, išli su prema betonskoj zgradi – kasarni. Unutra je bilo toplo i dobro osvetljeno. Bolnički kompleks je bio sagrađen od novca Evropske Unije, i za razliku od sela bilo je struje, rezervni generator i tekuće vode.

Nekoliko muškaraca je zajedno sedelo na tepihu, neki su bili zamotani u *patoos* – tradicionalni vuneni šal, oružje je stajalo naslonjeno na zid iza njih. Zaćutali su čim su ga ugledali.

Farzad je predstavio Dereka, ispričao zašto je došao. „Kao i njegova sestra i on priča naš jezik, zato pazite šta pričate ispred njega."

Poslednji deo je trebala biti šala, ali ne u potpunosti.

Derek je navukao osmeh na lice, seo je pored domaćina i prihvatio vruću šoljicu čaja. *„Tašakor." Hvala.*

Košarica sa naan hlebom je stajala na niskom stolu, pored je bilo jelo od suvih datula, prazne posude su stajale nagomilane na drugom kraju.

„Dawar, donesi našem gostu činiju jagnjećeg gulaša."

Derek nije bio gladan, ali nije se usprotivio. Gostoprimstvo je bilo kamen temeljac Afganistanke kulture. Sve dok ne nagovori Jennu da se vrati kući zaglavio je ovde. Morao je da uspostavi dobar odnos sa ovim muškarcima i da pridobije njihovo poverenje. Takođe je morao svakog od njih da proveri, Cobra je imala bazu podataka osumnjičenih Talibana, pobeglih IS boraca, i Al Kaida simpatizera.

Najmlađi muškarac je ustao i pojurio prema kuhinji, vratio se skoro u istom trenu sa činijom.

Derek se zahvalio, dohvatio je komad naan hleba i upotrebio ga kao kašiku.

„Jesi li ti vojnik?" Dawar upita.

„Dawar!" Farzad ga je opomenuo. „Dopusti našem gostu da jede."

To je bilo pitanje na koje je Derek želeo da odgovori. Nije hteo glasine da američki vojnik visi u okolini bolnice. To bi moglo da privuče Talibane ili milicajce.

„Nisam vojnik.“ Derek je odgovorio između zalogaja. „Ja sam obezbeđenje, kao i ti.“

To nije bilo potpuno tačno, ali je bilo dovoljno blizu.

„Došli ste da odvedete gospođicu Jennu kući?“ Upita Dawar.

„Da. Njen otac – moj očuh – želi da se ona vrati kući. Boji se za njenu sigurnost ako ostane ovde. Zna da su Talibani ubijali babice.“

Dawar i ostali su izgledali uvređeno, počeli su da protestuju.

„Ne bi dozvolili da se to desi!“

„Mi pazimo na nju i na ostale!“

„Talibanski lopovi nisu dorasli Lavu i njegovim ljudima.“

Tada im je Farzad rekao da je odbila otići, izgledao je začuđeno.

„Zar ne možeš jednostavno da joj narediš da pođe sa tobom ?“ Dawar je pitao.

Derek je hteo da se nasmeje. Nije proveo ni minut sa njom, ali je godinama obavljao tajne operacije i naučio je da dobro proceni ljude. Niko nije mogao da komanduje Jenni Hamilton.

„Prema našim zakonima žene su slobodne koliko i muškarci, mogu da žive kako žele. Moja sestra mora sama da odluči.“

„Šta ćeš ti da uradiš?“ Upitao je stražar koji je rekao da se zove Hamzad.

„Nemam izbora, moram ostati ovde i paziti na nju, probati da je ubedim.“ Ostavio ih je da razmisle o tome što im je rekao, završio je sa jelom – hlebom je obrisao činiju.

Tako je. Ne odlazim. Naviknite se.

„Ali nema potrebe.“ Farzad reče. „Mi smo tu.“

Čuo je gunđanje, znao je da rizikuje, nije želeo da ih uvredi time što je sugerisao da nisu sposobni sami da je zaštite.

„Njen otac vam je zahvalan, kao i Lavu, za zaštitu koju pružate, ali ipak je otac. Zar nije normalno da se otac brine zbog ćerke.“

Ovim je zaradio nekoliko osmeha.

Nastavio je. „Ostaću, jer ako se vratim bez nje, moraću da priznam da nisam uspeo.“

Istina je bila da je on mogao da se izbori sa Hamiltonom, ali je znao da će se pronaći u ovom – nijedan Afganistanac nije hteo da prizna poraz.

Njihovi osmesi su izbledeli.

Farzad je pokazao rukom po sobi oko njih. „Gospođica Jenna je dobra prema našim ženama i deci. Možeš spavati ovde, toplo je. Imamo rezervni ležaj.“

Derek je obuzdao još jedan osmeh. *„Tašakor.“ Hvala.*

Ostati ovde u barakama, je bilo baš ono što je trebao – biće blizu nje, moći će da je zaštiti, i biće blizu njih, moći će da proveri jesu li zaista takvi kao što se predstavljaju.

Jenna se izvukla iz kreveta oko šest, prošla je hladnim hodnikom do jedinog tuša u spavaonici, brzo se istuširala jer nikad nema dovoljno tople vode. Pokušala je da zamisli kako voda odnosi premor i tugu posle teškog dana ali nije uspela.

Shima, devojčica od samo četrnaest godina, stigla je kasno sinoć u bolnicu posle dva dana porođajnih muka sa njenom drugom bebom. Jenna je brzo zaključila da je beba popreko okrenuta i da nema ništa od klasičnog porođaja. Njena svekrva koja je imala ulogu posrednika, ona i Marie – Francuskinja koja je bila vrhunski ginekolog, pokušavale su da ubede supruga, koji je imao oko četrdesetak godina da dozvoli carski rez ali on je odbio.

Jenna nije bila sigurna da je svekrva dobro objasnila situaciju, ali običaji su zabranjivali da ona ili bilo koja druga žena razgovara sa njim.

Uspeli su da okrenu bebu – Shima je doživljavala paklene muke, ali tada je već bilo kasno. Mali dečak je beživotno skliznuo napolje.

To nije bio prvi put da Jenna vidi mrtvorođenu bebu. Ipak, bespomoćnost ju je izjedala. Shima je bila premlada da bude u braku, premlada da iznese dve trudnoće, premlada da iskusi toliko patnje i gubitka.

Prekini. Nemoj to da radiš. Nemoj o tom da razmišljaš.

Poludeće ako nastavi. Ovde su takve stvari bile normalne. Znala je šta da očekuje kad je došla ovde.

Bar su spasili devojčicu, ugradili su joj kontracepcijsku spiralu. Kad je svekrva izašla iz prostorije, jadna devojka je preklinjala za kontracepciju – neku vrstu koju njen suprug neće otkriti. Jenna je odsekla strune, da bi bila sigurna.

To je bilo sve što je mogla da učini za Shimu.

Jenna je završila sa tuširanjem i osušila se. Nije se potpuno razbudila al' je barem bila čista. Požurila je do svoje sobe, kosu je podigla u rep, obukla je dugačko donje rublje, plavi kombinezon, dugačak beli kaput, i naravno stavila je maramu na glavu. Iako je postojalo grejanje u bolnici nikad nije bilo toplo.

Delara je bila u maloj kuhinji i pravila je čaj za sve. U toj maloj kuhinji – gde je bio dozvoljen ulaz samo ženama, spremana je hrana za pacijente, babice i studenti su morali sami da kuvaju za sebe.

„Dobro jutro." Delara se spremala da završi noćnu smenu.

„Kako je bilo?"

„Mirno."

„Drago mi je čuti to."

Roht, vrsta slatkog hleba, stajao je na stolu, uz čaj i ponekad neko jaje, to je uobičajeni doručak. Delara je završila čaj, uzela komad *roht* hleba i tiho se pomolila pre jela. *„Bismillahi wa 'ala baraka-tillah." U ime Boga i uz Božji blagoslov.*

Jenna je sela, uzela je čaj koji je bio vruć i sladak, polako se vraćala u život.

Polako pristizali su i studenti sve sa knjigama ispod miške, diskutovali su o lekcijama – Gulli, Nahal, Chehran, Lailoma, Mahnaz i njena sestra Mina, Zari, Ruhkshana i Parwana.

Nahal je pogledala preko stola pravo u Jennu. „Ko je onaj stranac koji je sinoć bio u spavaonici."

U kuhinji je nastao tajac.

O Bože.

Jenna je zaboravila na njega. „Izvinjavam se zbog tog. On je moj polu brat. Nije znao da ne sme da me prati unutra."

On je sigurno znao, ali to ga nije sprečilo.

Sad su sve žene gledale u nju.

Delara je uplašeno upitala. „Ostavljaš nas?"

Jenna je nežno stisnula njenu ruku. „Ne, ne ostavljam vas. On će otići. Ja ostajem."

Svi su se nasmejali.

Jeena je završila doručak i odlučila da je vreme da pošalje Dereka kući. Obukla je kaput, popravila maramu, i izašla na zadnja vrata. Pronašla ga je kako nosi svoju opremu u mušku spavaonicu.

Da li se on to useljava?

Pozvala ga je na engleskom. „Mislila sam da si već na putu, da odlaziš."

Zaustavio se, okrenuo ka njoj, činilo se da je te plave oči probadaju. „Ne odlazim bez tebe, sestro draga."

Da li je on lud?

„Samo da te obavestim, prijavila sam se na dve godine, a ovde sam tek šest meseci. Nadam se da voliš jagnjetinu i naan, jer ćeš se načekati."

„Onda pretpostavljam da ćemo nas dvoje provesti neko vreme zajedno." S' tim se okrenuo i otišao, dajući joj pogled na njegovu pozadinu.

Oh. Moj Bože.

Nikad pre toga nije videla mušku guzu koja tako lepo ispunjava pantalone, zadnjica mu se pomerala sa svakim korakom. Pošla joj je voda na usta.

Treće poglavlje

Derek je ušao u terenac, zatvorio vrata zbog privatnosti i pozvao preko satelitskog telefona Corbraya. „Ona neće da se vrati sa mnom."

„To nije iznenađujuće. Imaš li neki plan?"

Plan? *Pakao,* ne, nije imao plan.

„Svima sam rekao da sam njen brat kako bih lakše dospeo do nje. Ostaću nedelju dana, daću sve od sebe da mi poveruje i promeni mišljenje. Posle toga, letim nazad i reći ću njenom starom da je odbila."

„Hamilton će poludeti. Napraviće nam probleme sa odborom za naoružanje."

Zar misli da on to ne zna? „Šta dođavola treba ja da uradim? Prijavila se na dve godine i odlučila je da ostane još osamnaest meseci. Neću je oteti. Ako on hoće da neko ovde izigrava čuvara toliko vremena nek nađe nekog drugog."

Derek je morao da vodi posao.

„Ti si znao njenog brata, zar ne? Zar ne možeš to da iskoristiš i nekom slatkom pričom da je ubediš da se vrati."

Derek je već razmišljao o tom. „Pošto je on poginuo od metka koji je bio namenjen meni nisam siguran da će pominjanje njenog brata pomoći."

„Razmisli o tom. Ako postoji neki način da uspeš u ovoj misiji…"

„Šta si saznao o onim ljudima?" On je poslao listu sa svim zaposlenima u bolnici, uključujući Farzada i njegove stražare, ranije tako da imaju dovoljno vremena da ih provere u Cobra bazi seronja.

„Jedno ime je iskočilo. Hamzad Shah. Kao dečak pohađao je madrassa[5] u Punjab[6] koji je prošle godine zatvoren zbog sumnje na ekstremizam. To je sve što smo pronašli o njemu – nije hapšen, za sad nije poznato da li je umešan u terorističke stvari."

„Hvala." Nije mnogo, ali Derek će pažljivo posmatrati Hamzada. „Još nešto?"

„Čuli smo za neke ekstremiste koji se predstavljaju kao milicija u severnim provincijama. Rovare po selima, zastrašuju seljane, oduzimaju im hranu i oružje, tu i tamo ubiju nekog muškarca, otimaju žene. Za sad ne privlače mnogo pažnje. Navodno je njihov vođa Uyghur."

Derek se pitao da li Kazi zna za njih. „Videću šta mogu da otkrijem."

---

[5] Madrassa - islamski seminari, uglavnom uče o muslimanskim stvarima i tumačenju Kurana, mada i o matematici, filozofiji..

[6] Punjab - regija koja obuhvata deo Indije i Pakistana

„Kako je prošao sastanak sa Kazi?“

„Dao sam mu pun ATF[7] tretman – sanduk viskija, cigare i vatreno oružje. Izgledao je zadovoljno. Živi kao kralj ovih dana.“

„Ne verujem mu.“

„Ni ja. Sutra ću se prijaviti u isto vreme.“

Derek je prekinuo vezu, razmislio je par minuta, šta je saznao o Jenni. Ona je inteligentna, obrazovana i navodno dobro radi svoj posao. Da li joj je stalo do oca? Ko bi je krivio? Došla je u zemlju sa užasno visokom stopom smrtnosti porodilja i novorođenčadi da pokuša da ih spasi, ali nije je video kao samopravednog dobročinitelja. Direktna, odana, iskrena. Veruje da može da promeni stvari ovde, i spremna je da rizikuje svoj život zbog toga.

Mogao joj se samo diviti zbog toga.

Znala je za opasnosti, zato nema smisla pokušati je zastrašiti. Nije bila bliska sa ocem – blago rečeno, tako da nije bilo šanse da se zabrine za njega i vrati kući. Provodila je mnogo vremena brinući o drugima, ali kako se ona oseća? Dal’ se oseća usamljeno? Nostalgično?

Možda ako joj priđe polako, pokaže simpatiju, postane joj prijatelj, ima veće šanse da je natera da promeni mišljenje.

Promena taktike za njega je bila kao presvlačenje. Kao vojnik često je provodio mesece iza neprijateljske linije, sarađujući sa lokalcima, radeći sve što je potrebno da postigne željeni rezultat. Atentat, manipulacija, zastrašivanje, pretvorna prijateljstva – sve je to bilo lako za njega.

Hej, šta god, samo da upali.

Nije imao pojma šta i kako se ona oseća po pitanju smrti njenog brata i činjenice da je umro da bi njega spasio…

„ Snajper!“

Jimmy ga je srušio na zemlju baš kad je Dragunov započeo paljbu, izbio mu je vazduh iz pluća, nabio je njegov obraz u stenu.

Rat-ta-ta-ta!

Derek je osetio da mu se vazduh u plućima smrzava, celo telo mu se zgrčilo.

Neko iz njihove čete je primetio snajperistu i ispalio tonu metaka, ali bilo je već prekasno za Jimmya. Metak je pogodio kacigu.

Krv. Mozak. Komadići kosti.

Kučkin sin.

Derek je čvrsto zatvorio oči, duboko udahnuo, zaključao tu uspomenu duboko.

[7] ATF - Alcohol, tabacco, firearms / alkohol, duvan, oružje

Ne sme dopustiti slabost.

Jimmy je pričao sa svojom malom sestrom preko interneta ili telefona kad god je mogao, bilo mu je jasno da su bliski uprkos razlici od deset godina. Primetio je to, zato što je potpuno različito od njegovog iskustva. On je odrastao bez prave braće ili sestre, bez prave majke ili oca, bez porodice.

Zadnja vrata bolnice su se otvorila, Jenna je izašla na hladnoću, nosila je samo maramu, bolnički kombinezon i beli labaratorijski mantil. Videla ga je ali nije se približila vozilu. Nije pozvala Farzada, takođe. Možda je samo htela malo svežeg vazduha.

Derek je video samo jednu njenu fotografiju – mršava klinka sa velikim osmehom, zelenim očima i kestenjastom kosom.

Bilo je jasno da ona i Jimmy dele iste gene. Ona je bila pakleno puno lepša od brata, delikatnija i ženstvenija ali sličnost je bila očigledna.

Da li je njena kosa bila kratka ili duga? Derek nije znao. Slojevi koje je nosila sakrili su detalje, ali nisu prikrivali sve njene obline. Svi ti slojevi su provocirali njegovu maštu, nisu sprečili njegove seksualne misli iako su bili namenjeni za to.

Dođavola, kuda vodi to, glupane?

Nije došao ovde kako bi je odmerio. On je ovde da je zaštiti.

Kako beše nadimak koji joj je Jimmy dao?

Punk.

Tako je. Zvao ju je Punk.

I to mu je dalo ideju.

Opet je okrenuo Corbray broj. „Hej, čoveče, hoću nešto da mi pošalješ odmah."

Rekao je gde može da pronađe to, video je da Jenna briše suze krajem marame.

Derek je video svoju šansu. „Moram da idem."

Jenna je opet duboko uzdahnula hladan vazduh, taman se spremila da uđe unutra kad je Derek iskočio iz terenca i uputio se ka njoj.

„Šta se desilo?"

Prokletstvo.

„Ništa."

Dotaknuo je po ruci. „Kako ništa, plačeš."

Instiktivno se povukla. Nije ju dotakao muškarac – čak ni rukovanje, od kad je stigla ovde.

Verski zakoni su bili strogi, nije mogla da razgovara ili bude sama u društvu muškarca koji nije član porodice. Jedini izuzetak je bio Farzad, ali samo zato što je to bilo neophodno. Naučila je da bude pažljiva.

Pa opet, Derek je trebao da bude njen brat, zar ne?

„Imali smo tešku noć – takav nam je posao."

Nije otkrila imena, objasnila je šta se desilo – beba je bila u pogrešnom položaju, otac je zabranio carski rez. „Da skratim ovu groznu priču, beba je mrtva, ali uspeli smo da spasemo majku. To je njena druga trudnoća, a ona ima samo četrnaest."

Derek je nabrao čelo, oči su mu bile pune saosećanja.

„Žao mi je. To je teško."

„Pokušavam da pomognem novopečenoj majci koja usput, ima samo šesnaest godina, oko dojenja, ali njena svekrva odbija, insistira da bebi dajemo biljno ulje ili otopljeni puter, umesto da doji. Izgleda da postoji neko sujeverje u vezi prvog majčinog mleka – da je štetno ili šta već. To me tako ljuti. I devojčica i beba su veoma pothranjeni. Ponekad jednostavno mislim da je beznadežno, kao da ništa ne radimo…"

Utihnula je kad je primetila da je Derek naglo prebledeo. „Nemoj mi reći da se veliki, zločesti vojnik uplaši od akušerskog razgovora."

Njegov pogled je susreo njen i znala je da je poentirala.

„Znala sam!" Nije mogla da se ne nasmeje. „Pa, ako kažem – materica hoćeš li se onesvestiti?"

Namrštio se. „Naravno da ne."

„Šta kažeš na menstruacija?"

„Nema šanse." Osmehnuo se.

„Porođajni bolovi."

Trgnuo se. „Pretpostavljam da je to samo deo toga, zar ne?"

„Tačno. Vagina?"

Njegove usne su se izvile u osmeh koji je izvukao vazduh iz njenih pluća. „Oh, sviđa mi se ta reč."

Toplota je jurnula u njene obraze. Mislila je u kliničkom smislu, ne seksualnom.

Pokušala je ponovo. „Epiziotomija?"[8]

---

[8] Epiziotomija - hirurški zahvat u akušerstvu koji omogućava lakši prolaz novorođenčeta kroz porođajne puteve

Slegnuo je ramenima. „Ne znam ni šta to znači."
„To je kad babica ili doktor seku međicu[9]… "
„U redu, u redu!" Podigao je ruku prema njoj. „Dosta je bilo."
Jenna se smejala.
Oporavio se, činilo se kao da ju proučava. „Jesi li ok?"
Klimnula je, smeh je istupeo njenu ljutnju.
„Teško je gledati takve stvari i biti nemoćan."
Kao da je gledao iza nje, pogled mu nije bio usredsređen, njegov osmeh je nestao. „Razumem to. Prvi put sam došao ovde pre šesnaest godina da se rešimo loših momaka. Mnogo dobrih ljudi je dalo svoj život za taj cilj. Oni su nestali, a loši momci su još uvek ovde."
James je umro ovde, daleko na jugu u Kandahar provinciji.
Jenna je zadrhtala.
„Mora da se smrzavaš."
„Treba da te pustim da se vratiš na posao. Zar ti ne treba da čuvaš ovo mesto ili nešto slično?"
„Ja treba da čuvam tebe, ako se desi neko sranje ti si moj jedini prioritet." Izvukao je nešto iz džepa. „Nameravao sam da ti dam ovo."
Izgledalo je kao BlecBerry sa antenom. Tu je bio i kabal za punjenje.
„Mobilni."
„To je sigurni satelitski telefon sa ugrađenim GPS lokatorom. Možemo slati jedno drugom poruke ili razgovarati – sigurno. Dok god imaš ovo uz sebe mogu te pronaći bez obzira gde se nalaziš."
„Zašto mi to treba? Ti si ovde. I ja sam."
„Ja ne mogu da uđem u bolnicu, i treba da mogu da dospem do tebe, da imam način da komuniciramo bez hakovanja ili prisluškivanja."
„Možda neću moći uvek da odgovorim."
„Ako se ova stvar oglasi, javi se. Neću zvati ako nije važno. Moj broj je memorisan. Samo pritisni taster jedan."
„Ok"
Derek je pogledao na sat. „Farzad i ja idemo na ručak, pričaćemo o sigurnosti. Hoću da vidim da li je dobar strateg. Ima li sigurna soba u bolnici?"
„Ima. Ulaz je iza frižidera." Jenna je videla taj hladan, mračan prostor, tamo su vodile drvene stepenice, koje su joj pomogle da se orijentiše.

---

[9] Međicu – perineum - prostor između mošnica i anusa kod muškaraca, anusa i stidnica kod žena

„To je dobro. Jeste li vežbali?“
„Vežbali? Misliš kao protivpožarne vežbe?“
„Ne, mislim kao sklonište – metci lete okolo.“
Pokušava li on da je prestraši? „Ne, od kad sam ja ovde.“
„To se mora promeniti.“
„Farzad je bio dobar prema meni – svim babicama. Molim te, nemoj pregaziti sirotog čoveka.“
„Ne brini. Biću diplomata.“
„Dobro.“
„Nisam mu rekao o mojoj vojnoj prošlosti, tako da nemoj da se izlaješ.“
„Biću pažljiva.“ Jenna se okrenula. „Pričaćemo kasnije.“
Uhvatio je njene prste, stegnuo ih. „Drži se, Jenna. Spasila si živote, tamo.“
Na tren, Jenna je samo stajala, ošamućena empatijom iz njegovog pogleda. „Hvala.“
Pustio ju je. „Bože, tvoji prsti su promrzli. Vraćaj se unutra.“
Otključala je upotrebivši svoj kod. Zastala je sa druge strane vrata, naslonila se, prsti koje je držao su podrhtavali.
Oh, prestani.
Prošla je kroz hodnik i vratila se na posao.

Derek je slušao dok je Farzad objašnjavao o sigurnosnom bolničkom protokolu, u osnovi on i njegovi ljudi bili su raspoređen okolo i proveravali su svakog pristiglog da li poseduje oružje. Ulazna vrata koja su bila otporna na metke, bila su otvorena tokom dana, u sumrak su ih zatvarali i čuvali tokom noći. Uzimajući u obzir situaciju to je bilo sve što je Derek mogao da očekuje s obzirom na njihovu opremljenost. Derek je znao da neće moći da preduzme ništa u vezi sigurnosti. Niti je mogao da kaže svoja zapažanja i kritike. On je bio autsajder ovde, bio je dobrodošao samo jer su mislili da je Jennin brat.
Ipak, on mora posao obaviti.
Pažljivo je odabrao reči. „Da li bi pomoglo da postavim sigurnosne kamere? Mogao bih da ih postavim uz put u svim pravcima, i na zgradu. Mogli bi da

stavimo monitore u kasarnu i da pratimo šta se dešava u toku dana ili noći. Bio bi upozoren ako milicija ili Talibani dođu."

„Poneo si takve stvari sa sobom?"

„Ne, ali znam gde mogu da ih kupim." Zapravo je ostavio opremu, kamere i monitore, u Mazar-e-Sharif. Samo je trebao da ih pokupi.

Farzad je razmatrao njegovu ponudu. „Kamere bi nam obezbedile prednost."

„Tvoji ljudi bi bili spremni." Derek je prešao na sledeću stavku. „Jenna mi je rekla da bolnica ima sigurnu sobu za žene. Jesi li ikad pitao da izvedu vežbu evakuacije?"

Njegov izraz lica mu je rekao da je to loša ideja. „Ne, ne. To bi ih uplašilo. Pored toga, bolnica je retko prazna. Žene znaju šta treba da urade. Ako čuju pucnjeve, treba da se sakriju."

Znači tako, čekati dok metci ne polete onda se sagnuti i bežati.

To nije zvučalo kao dobar plan, ali nije to rekao.

„Ako odobravaš, odvešću se u grad i nabaviti kamere."

Farzad je otpio malo čaja. „Poslaću jednog mog čoveka da ti pomogne."

Derek nije mogao da odbije iako mu se to nije dopalo. „Hamzad? On deluje snažno i sposobno."

Farzad je prošaputao. „Ne, Hamzad. On je oči i uši od Lava."

Interesantno.

„Dawar će ići sa tobom, on je dobar momak I voli Amerikance."

„Zahvalan sam ti za gostoprimstvo i tvoju pomoć – što čuvaš moju sestru."

Deset minuta kasnije Derek je vozio po snegu prometnim putevima prema Mazar-e-Sharif. Dawar je sedeo na suvozačevom mestu, bio je oduševljen i imao gomilu pitanja o vozilu. Bio je kao otvorena knjiga, ispričao je sve o svom životu.

Bio je jedini sin samohrane majke, brinuo je o njoj i o četiri sestre. Njegov otac je poginuo kad su Talibani postavili auto-bombu. Dawar je bio zahvalan što ima ovaj posao, bio je blizu kuće, plaćen dovoljno da može sve da nahrani i obuče. Nadao se da će uskoro pronaći muža za najstariju sestru – imala je šesnaest godina i bila spremna za udaju. To bi značilo jedna usta manje za hranjenje.

„Koliko sestara ti imaš?" Dawar upita.

„Samo Jennu."

„Zašto ona nije udata?"

Derek je mogao samo da nagađa. „Potrebno je mnogo godina prakse da bi postala babica. Ona uživa u svom poslu."

„Ona bi radije radila umesto da ima muža I svoju decu?"

Derek je video zbunjenost na njegovom licu. „U našoj zemlji žene biraju muževe. Još uvek nije srela muškarca za kog želi da se uda.“

„Da li još uvek živi u očevoj kući?“

„Ne.“

„Ali ko brine o njoj?“

„Ona ima svoj dom i sama brine o sebi.“ Derek ga je opet pogledao. „Postoji li neki razlog? Postavljaš puno pitanja vezanih za moju sestru.“

Dawar je pocrveneo.

Pa da, to je Derek i pomislio. Dawar sigurno nikad nije pričao sa njom, i nikad je nije video bez marame. A ipak klinac se zaljubio u nju.

Ona je prelepa žena, pa ovo nije iznenađenje.

Ono što ga je iznenadilo je to što je osetio neobjašnjivu potrebu da kaže Dawaru da ostane prokleto daleko od nje.

Četvrto poglavlje

Jenna je previla bebu – devojčicu, i stavila je pored njene iscrpljene majke, koja je rukom pritiskala donji deo stomaka, lice joj se iskrivilo od bola. Najida ima još četvoro dece, pa su grčevi morali biti jaki. „Doneću vam neki lek protiv bolova.“

Dok je prolazila hodnikom videla je Nahal, Lailom i Parwan kako vire kroz kuhinjski prozor, stavile su marame na glave.

„Šta on to radi?“

Jenna je ispunila recept i uzela dva leka protiv bolova zajedno sa čašom vode i jastučetom, vratila se do majčinog kreveta. „Progutajte ovo. Ublažiće bolove.“

„Hvala vam.“ Žena je uzela pilule i popila ih.

„Dobili ste prelepu ćerkicu, jeste li smislili ime za nju?“

Najida baci pogled na svoju novu bebu. „Ne. Imam već tri kćerke. Moj muž je želeo još jednog sina. Biće ljut.“

Beba je razgledala svoj novi svet, sisala je, blaženo nesvesna da su njeni roditelji razočarani samo zato što se rodila kao žensko.

Jennu je zabolelo u prsima kad je to čula.

Htela je da objasni ženi da muškarčeva sperma određuje pol dece, da ona nije kriva ali se zaustavila. „Odmorite se.“

Jenna je krenula u kuhinju, nadajući se da je ostalo malo čaja, pronašla je studente kako još uvek zure kroz prozor. „Šta je to?“

„Tvoj brat je na vrhu zida.“

Jenna je prišla i ugledala kako Derek stoji na vrhu spoljašnjeg zida gledajući na jug, držao je alat u rukama. Pokazao je nešto, rekao nešto što nije mogla čuti.

„Šta on radi?“ Upita Nahal.

„Ne znam.“

„Da li je oženjen?“ Parwana je upitala.

Jenna je htela reći da nema pojma ali se zaustavila. Na kraju krajeva ona se pretvarala da je njegova sestra. Nagađala je.

„Nije.“

Farzad, Dawar i još nekolicina njih su gledali, on je opkoračio zid i prilagodio nešto. Jenna nije mogla dobro da vidi odavde.

Otišla je do svoje sobe, utoplila se i izašla.

U normalnim okolnostima ona nikad ne bi izašla – pogotovo u grupu muškaraca, ali sad je imala zaštitnika. Na kraju Derek je njen brat.

„Šta radiš tamo gore, brate?“ Upitala je na Dari jeziku.

Ugledao ju je, nasmejao se. „Hej, sestro. Instaliram kamere. Farzad misli da je to dobra ideja."

Jenna se okrenula ka Farzad. „Hvala."

Derek se pretvarao da to nije bila njegova ideja, ali ona je znala. Nagovorio je Farzada na ovo.

Derek je skočio na snežno tlo i prišao joj. „Imaš li vremena da razgovaramo? Možemo da sedimo u terencu."

Imali su tri trudnice pri kraju trudnoće, ali Marie je brinula o njima. Ni jedna nije bila blizu porođaja.

„Imam nekoliko minuta."

Pratila ga je do terenca i popela se na zadnje sedište.

Derek je pokrenuo motor i grejanje. „Znaš da si mogla i napred da sedneš?"

„Pretpostavljam da mogu." Poštovanje običaja je bio njen stalni 'zadatak' ako je htela da pomogne Afganistankama. „Ti si doneo kamere?"

Pogledao je u nju i klimnuo. „Juče poslepodne sam ih pokupio. Instalirao sam ih na raskrsnicama puteva prema istoku i zapadu. Tako će Farzad i njegovi ljudi biti upozoreni ako naiđe vojska ili milicija ili Talibani. Takođe, ima kamera i na zidu, gledaju na sever i jug, na ulazna vrata i ispred njih. Još da postavim monitore i da naučim ljude kako da ih koriste, mislim da ću do večeras završiti."

Jenna je morala da prizna, bar sama sebi, da se osećala sigurnije. „Hvala ti."

Okrenuo se, tako da su sad bili okrenuti licem u lice.

„Da li se tvoj dan popravio?"

„Četiri bebe i sve su zdrave. Hvala." Zabrinutost u njegovom plavim očima je ubrzala njen puls.

Bože, patetična si!

Znala je da će ovde biti dve godine u celibatu, pa zašto onda njeni hormoni podivljaju u njegovoj blizini? Prvo zbog njegovog mirisa. Onda zbog te guze. Onda zbog njegovog dodira. Sad zbog očiju.

„Moram da te zamolim za uslugu. Možeš li ti organizovati da vežbate evakuaciju? Farzad se boji da će vežbanje uplašiti sve, ali ja mislim da ste čvrste. On je voljan da čeka da meci polete i veruje da ćete uspeti. Ja bih radije da se organizujete i vežbate, makar i u malim grupama. Bez pritiska, ali vežbajte."

„Ok." Nije bila sigurna kako će se ostali osećati u vezi ovoga.

„Treba da imate hranu, vodu, ćebad, koje god lekove koji bi mogli da vam zatrebaju i neki toalet. Opsada u Ghazni je trajala skoro ceo dan."

Babice su bivale ubijene tokom pokušaja pribavljanja tih stvari.

„Mislim da nemamo rezervnu ćebad."

„Nabaviću neke. Mogu nabaviti i vodu u bocama i halal MRS[10], ako će to pomoći.“

„Vojska posjeduje halal MRS?“

Halal[11] je bio islamski ekvivalent jevrejskom konceptu košer.

Derek se nacerio, nateravši njeno srce da preskače. „Hej, ujak Sam[12] misli na sve.“

„Uradiću sve što mogu.“

„Dobro. Staviću hranu i vodu ispred zadnjih vrata i poslaću ti poruku. “

Tad se Jenna setila. „Jesi li oženjen?“

Njegov izraz lica otkrivao je da se zabavlja. „Zašto pitaš?“

Pocrvenela je. „Ništa lično. Jedna studentkinja je pitala i htela sam da budem sigurna da ne pričamo različite priče.“

„Pametno. Ne, nisam oženjen.“

Zašto ju je ovo zadovoljilo, nije znala. „Imaš li devojku?“

Odmahnuo je glavom. „Nisam dobar u vezama. Većinu vremena me nema, i ne mogu pričati o svom poslu. To ne prolazi kod većine žena.“

Nije htela da zabada nos pa je promenila temu. „James mi je ispričao neke stvari – o granatama, kako helikopteri rade, kako čitati mape. Ispričao mi je neke vaše doživljaje.“

„Jeste?“ Nije zvučao preterano zadovoljno.

„Znači li to da sada moraš da me ubiješ?“ Kako je to izgovorila – pokajala se. On je sigurno već ubio nekoga, a takve šale nisu primerene.

Namrštio se. „Bože, ne.“

„Pa to je olakšanje.“

Sad je on promenio temu. „Šta je sa tobom? Zašto se nisi udala?“

„Valjda nisam našla pravog tipa. Bila sam u ozbiljnoj vezi ali smo raskinuli jer nije mogao da me natera da promenim mišljenje oko dolaska ovde.“

Derek je uhvatio njen pogled. „On je sigurno gubitnik.“

Zurim u njega kao neka tinejdžerka.

„Trenton je zapravo neurohirurg, al’ da, jeste gubitnik. Voleo je svoj posao više nego mene, ali kad sam se ja fokusirala na moju karijeru, on se osećao ugroženo.

---

[10] MRS - gotova jela koja su u skladu sa muslimanskim običajima i verovanjima

[11] Halal - termin koji opisuje hranu koja zadovoljava striktne standarde tradicionalnih jevrejskih običaja

[12] Ujak Sam - Uncle Sam- nacionalna alegorija Sjedinjenih Američkih Država

Ionako sam bila spremna da to sve okončam. Nisam ni zaplakala kad smo se rastali.“

„Da li ti nedostaje?“

„Ni najmanje.“ Njoj je nedostajao seks, ali Trenton nije. Pogledala je na sat. „Moram da idem.“

Derek ju je uhvatio za ruku, držeći je između svojih velikih šaka. „Ozbiljno shvati te vežbe, Jenna. Ja neću ostati ovde dugo. Morate biti spremni.“

„Razumem. Uradiću sve što je u mojoj moći.“

Derek je gledao kako odlazi, onda je napustio vozilo i vratio se svom poslu. Bilo je već kasno naveče kad je završio postavljanje monitora i pokretanje sistema.

Farzad je posmatrao snimke puta, planina na severu i jugu, pojavila se i čekaonica ispred ulaza. „Šta kažeš?“

Farzad se nacerio. „Kao da sam James Bond.“

Derek mu je pokazao kako da prebacuje sa kamere na drugu kameru, kako da proširi ekran, kako da zumira. „Možeš slikati registarske tablice vozila ili zumirati da vidiš lice vozača.“

„A po noći?“

„Kamere imaju ‘noćni vid’ tako da ćete moći videti sve i u mraku, takođe. Ako Talibani ili neke druge skupine pokušaju da se ušunjaju, vi ćete moći videti njihova vozila i imati vremena da se pripremite.“

„To je odlično.“ Farzad je trznuo prema slici čekaonice. „Zašto su i ovde postavljene?“

„Ako neko uspe da unese oružje ili dođe noseći eksploziv, možete ga primetiti i imati malo vremena da odreagujete.“

Farzad je sumnjao. „Morali bismo trčati iz kasarne do vrata, a kad stignemo tamo, tad bi već moglo biti prekasno.“

Derek je baš to i čekao da kaže.

Hteo je da tamo bude naoružan stražar svo vreme. „Šta ako bi se tvoji ljudi smenjivali i bili tamo pretvarajući se da i oni čekaju rođenje bebe? Ako neko potegne pištolj ili nosi pancir, oni će već biti tamo i imaće skriveno oružje.“

„Misliš da je to potrebno?“
„Posle napada na Ghazni – da.“
Farzad je trljao bradu, vratio je pogled na ekran.
„Takva stvar se ne sme ovde dogoditi. *Inshallah.“*
„Inshallah.“ Derek je ponovio frazu, ali posle svog sranja koje je video više je verovao u M4 nego u volju ili milost Boga.
Završio je sa objašnjavanjem sistema – kako proveriti svaku kameru da li emituje uživo, kako restartovati sistem, kako skinuti i sačuvati sliku sa snimka.
Farzad je pametan i brzo je učio. „Dao si nam odličan poklon.“
„Vi ste mene ugostili, i ti čuvaš moju voljenu sestru već mesecima. Ja sam zahvalan.“
Kad je završio bilo je vreme za večernju molitvu.
Muškarci su ušli zajedno, položili su prostirke za molitvu, okrenuli se ka Mecca[13] , Farzad je preuzeo ulogu imama[14] . Derek je izašao napolje da bi imali privatnost, Farzad je počeo da peva.
„Allah akbar. Bog je velik. U ime Alaha, najmilostivijeg, milosrdnijeg, svaka pohvala pripada Alahu.“
Derek je stajao na hladnoći, gledao je na ulazna vrata koja su bila zatvorena tokom noći. Jenna je bila tamo, možda je pomagala pacijentu, možda je samo stajala isto kao i on – sama, autsajder.
Rekao joj je da će joj pustiti poruku samo ako je nešto bitno u pitanju, pa je ignorisao potrebu da joj piše. To je glupa zamisao, ionako?
Ti si usamljen, čoveče. Teško sranje.
On je navikao da bude sam. Da, imao je on ljubavnice ali nisu mu nedostajale. Nikad nije bio blizak sa nekom ženom. Rekao je da je njegov posao kriv za to. Istina je bila drugačija, imao je problem – kako da se približi ljudima i izbori sa zbrkanim i složenim odnosima. Žene sa kojima je bio htele su da se on otvori, ali on nije znao kako. Ili je samo mrzeo da se oseća ranjivo.
Slika njenog lica – pocrvenelih obraza, je prozujala kroz njegov mozak.
Prokletstvo. Da.
Ona je lepa – blistave kože, jasnih zelenih očiju i dugih tamnih trepavica. A kad je pocrvenela – ukrutio se.
„Ništa lično.“ To je rekla.

---

[13] Mecca – Meka - grad/ svetinja u Saudiskoj Arabiji
[14] Imama - Arapska reč za vođu / muslimanski sveštenik koji predvodi skupno klanjanje / svako obrazovano lice.

Ali njeni crveni obrazi rekli su suprotno.

Zaustavio se, zatresao glavom – kakva glupost.

Šta kog đavola nije u redu sa njim?

Privlači te.

Da, ok. Pa šta ako je tako? On je samo muškarac isto kao i ostali.

A tebi ne bi smetalo da budeš njen muškarac, zar ne?

To se neće desiti. Njegov kurac je uvek bio zakopčan dok je radio. Čak i kad bi bio voljan da prekrši to pravilo, a nije bio, Jenna je Jimmyeva mala sestra. Njemu je dugovao svoj život. Nije mogao da otplati taj dug tako što će skinuti Jennu. Jebati nju bi bilo ozbiljno kršenje njegovih pravila.

Pre nego što je počeo da zamišlja kako bi ona mogla da izgleda bez svih tih slojeva odeće, otišao je do terenca i počeo da istovara pakete.

Samo što je spustio prvu kutiju na tlo njegov satelitski telefon je zazvonio. Izvadio je telefon iz džepa. U Vašingtonu je bilo 9 sati ujutro, Corbray ga verovatno zove zbog –

Senator Hamilton.

Jebiga.

„Tower ovde."

„Razgovarao sam jutros sa tvojim partnerom. Rekao mi je da još uvek nisi uspeo da je nagovoriš i da planiraš uskoro da se vratiš."

Da, čovek je popizdeo.

„Odbila je da ode pre isteka ugovora. Ne mogu ovde da ostanem još osamnaest meseci. Mogu da pronađem nekog..."

„Mislio sam da smo razjasnili, ja hoću da je ti dovedeš ili da ti ostaneš svo vreme i da je čuvaš."

„Nikad nisam pristao da ovde ostanem osamnaest meseci. Predlažem ti da ponovo pročitaš ugovor."

Kopile je celu minutu urlao dok Derek nije pao u iskušenje da prekine vezu. Zar nije čuo i video mnogo puta kad se Jimmy borio sa istim sranjem?

„Senatore Hamilton!" Derek je pustio glas.

„Ne možeš me uplašiti. Ako ne umukneš prekinuću vezu."

„Ne bi… "

„Iskušaj me." Derek je iskoristio zatišje. „Proverio sam obezbeđenje ovde. Instalirao sam nadzorne kamere koje će obezbeđenju dati malu prednost ako..."

„Nema 'ako', Tower. Već 'kad'. Samo je pitanje vremena, znaš to!"

Čovek je bio paranoičan. Bilo je mnogo nevladinih organizacija po celoj državi. Iako su bili meta napada većina njih se vratila kući u jednom komadu. Hteo je to da kaže ali ga je senator prekinuo.

„Upozorio sam sina da se ne pridružuje vojsci. Rekao sam mu da ima drugačiju svrhu, ali nije me slušao. Umro je, a da nije dostigao ni iskoristio svoj potencijal, a sad Jenna…“

„Tvoj sin je poginuo kao heroj.“ Reči su mu izletele pre nego što je uspeo da se zaustavi. „Šteta je što nisi znao da je James ratnik. A što se nje tiče – odrasla je. Kao i James, Jenna može da donosi odluke. Ti je ne poseduješ.“

„Bolje da paziš na svoj...“

Derek je prekinuo vezu, pušio se od besa.

Retko je neko mogao da ga isprovocira ovako, ali taj *kučkin sin* se usudio da sudi o Jimmyevom životu i smrti, iako nije znao prokleto ništa o tome. Hamilton nikad nije nosio uniformu, nikad se nije našao u pucnjavi, nikad nije morao da u trenutku – sekundi, donese odluku koja će uticati na život ili smrt.

Jebeš senatora.

Snajper!

Rat-ta-ta-ta!

Derek je pokopao sećanje i dohvatio sledeću kutiju.

Peto poglavlje

Jenna je povukla frižider i oslobodila ulaz u sigurnu sobu. Videla je vrata ali nije bilo kvake na njima. Ideja je bila da se frižider vrati na mesto i tako sakrije vrata – pre zatvaranja istih iznutra. Gurnula je i prolaz se otvorio, hladni ustajali vazduh ju je udario u lice.

Mina se nagnula da proviri. „Nadam se da nikad neću morati da silazim tamo."

„Moj brat je rekao da treba da vežbamo." Jenna je uključila baterijsku lampu i zakoračila u mrak. Našla se u malom hodniku i videla je betonske stepenice koje su se spuštale do male prostorije. Nije bilo gelendera pa je pažljivo silazila. Nešto je viorilo ispred nje. Paučina?

Svemoćni Bože.

Odgurnula ih je u stranu, pokušavala je ne gledati u pukotine i rascepljene paukove mreže dok je silazila. Sigurna soba je bila mala prostorija, taman da se smeste bolničko osoblje i šačica pacijenata. Nije bilo nameštaja, ali u betonu su bile uzidane klupe – možda na njima da leže pacijenti. Hvala Bogu, bilo je struje.

Povukla je strune i bacila pogled. Još paučine. Izmet od glodavaca svud po podu – želela je da ima bar masku. Ovo će zahtevati puno više rada nego što je zamislila.

Popela se gore. „Moramo očistiti. Tamo je izmet od glodavaca. Moramo pronaći način da zaštitimo hranu od miševa."

Ona i Mina stavile su maske i rukavice i bacile se na posao – čišćenje, ribanje i dezinfekciju, da sigurna soba bude spremna za upotrebu.

„Nikad nisam pomislila da posao babice obuhvata čišćenje mišjih govanaca." Mina reče.

Jenna se nasmejala. „Ni ja."

Kad je soba bila prihvatljivo čista, Jenna je oprala ruke i poslala poruku u kojoj je objasnila o situaciji sa miševima – da će morati zaštiti hranu koja je bila spakovana u kutijama.

Videću šta mogu da uradim.

Dvadeset minuta kasnije pozvao je da joj kaže da je pronašao čiste i prazne čelične buriće od pedeset pet galona u kojima su nekad čuvali medicinske materijale.

Pronašla ga je kako nosi jedno bure, bio je bez kaputa, samo u majici ispod koje su se nazirali njegovi bicepsi. „Biće savršeni."

Zaslepeo ju je osmehom. „Hoće li tri biti dovoljna?"

„Mislim da hoće.“

Stavio je bure pored nje. „Možeš li da nosiš ovo?“

„Sigurno.“ Pokušala je da podigne jedno ali bilo je teže nego što je zamišljala. „Mogu da ih odvučem unutra. Problem je spustiti ih niz stepenice.“

„Pričaću sa Farzadom.“ Derek je otrčao ostavljajući je da stoji pored vrata.

Posle nekoliko minuta, Farzad je došao sa njim. „Ako pitate žene da odu u bolničko krilo i zaključate vrata ja ću uneti burad i spustiti ih dole.“

„Tako ćemo ispoštovati pravila o pristojnosti.“ Farzad reče.

„Hvala, Farzad.“ Jenna reče, skrivala je oči da ne primeti koliko joj je bila zabavna ova situacija.

Jenna je požurila i zaključala studente unutra, Delara i Marie su bile u bolničkom krilu, onda se vratila i otvorila Dereku vrata.

„Put je čist, *brate.“*

Podigao je prvo bure i pratio je do male kuhinje – ispunio je celi prostor. Promotrio je sigurnu sobu. „Mala je, zar ne?“

Provukao je bure kroz mali otvor i onda se savio i krenuo da silazi. Nije bilo dovoljno visoko da bi mogao normalno da prođe, morao je da se iskrivi vrat dok se spuštao. „Vidim, zašto si mislila da bi ovo moglo biti problem.“

„Nemoj vrat da slomiš.“ Sišla je za njim noseći paket hrane. Nije mogla da vidi gde staje pa je bila ekstra pažljiva.

Derek je spustio bure i dogurao ga u ugao. Jedva je mogao da normalno stoji – plafon je bio nizak. On je uzeo paket od nje – kao da je perce, i postavio ga na betonsku klupu.

„Mogao bih ja da nosim, a ti da otvaraš i da pakuješ.“

Još jednom je uhvatila miris njegove kože, oštar muški miris.

Toliko se bila navikla na neugodne mirise neopranih tela oko nje, da je sad bila kao opijena pored njega.

Kako jadno!

Požurio je uz stepenice – praveći četiri ture, dve da bi doneo dva preostala bureta, i još dve da donese vodu i hranu, za to vreme ona je otvarala kutije i slagala hranu u buriće. Onda je postavila poklopce na bačve i odmaknula se dok ih je on zatvarao udarajući ih dlanom.

„I ja bih volela da za svaki slučaj imam ovde medicinski materijal – pribor za prvu pomoć, tečnost za Infuzije, lekove protiv bolova, njena marama se odvezala, a ona je instiktivno podigla ruku da je zategne.

Uhvatio ju je za ruku. „Nemoj. Želim da vidim tvoju kosu.“

Jenna je zaboravila disati.

Šta kog vraga radiš?

Ovo nije bilo u planu. Reči su izletele, ali iz nekog razloga, nije hteo da ih povuče.

Deo njega je pokušao da ga ubedi da je samo radio svoj posao – samo je hteo da je ubedi da se predomisli. Ali znao je da je to glupost. On je zaista želeo da vidi njenu kosu.

Jenna je samo stajala kao zaleđena, pogledala ga je širom otvorenih očiju – njene zenice su bile proširene. „Ja… Ja verovatno… “

Zgrabio je prokletu maramu i povukao je otkrivajući gustu dugu kestenjastu kosu.

Posegnula je, samosvesno je rukom prešla po kosi.

„Navikla sam da je pokrivena. Više je ne stilizujem ili… “

Utihnula je kad je on rukom podigao pramen svilenkaste kose, primakao do nosa, udahnuo, ženstveni miris udario ga je u prepone. „Mirišeš na cveće.“

„To je… uh... Moj šampon.“

On je uspeo da je uzbudi?

Dobro.

„Sviđa mi se.“ Kliznuo je prstima kroz gusti uvojak, dodirujući je dlanom po obrazu, njegovi prsti okrznuli su njen vrat.

Zatvorila je oči i izdahnula.

Jasna i oštra požuda je projurila kroz njega.

Nevoljno je povukao ruku, boreći se sa iritirajućim nagonom da je privuče bliže I pakleno izljubi.

„Ti si prelepa žena, Jenna.“

Odmahnula je glavom, njeni obrazi su bili ružičasti. „Nisam našminkana.“

„Nije ti ni potrebna šminka.“ On je to zaista mislio.

Njena koža je bila skoro prozračna, trepavice tamne i duge, njene usne pune i…

Prokletstvo. On *ne* bi trebao da misli o njenim usnama. Ako bi ih neko uhvatio oboje bi završili mrtvi. Ali sad teško da bi ih iko zatekao. Žene su bile zatvorene u bolnici, a Farzad se verovatno previše bojao da zakorači ovde.

Ne rizikuj.

Ne kad je Jenna mogla zbog toga biti u problemu.

Pored toga, ljubljenje nje nije bila njegova misija.

„Voleo bih da se vratiš sa mnom.“ Položio je ruke na njena ramena. „Postoje muškarci, u blizini, koji bi te rastrgli da mogu.“

„Pokušavaš da me uplašiš? Nećeš uspeti.“

„Ne, samo govorim istinu. Video sam posledice nakon više od jednog masakra Talibana – žene i devojke silovane do smrti ili upucane u glavu, cele porodice zaklane.“

Odmaknula se. „Znam koje opasnosti vrebaju ovde, ali u još većoj opasnosti su ove majke. Ako ja poništim ugovor i odem kući zato što se plašim, gde će one? Šta da rade Marie, Delara i ostali studenti? Svet ne može samo da ih napusti. Znam da ovo što radim je kap u moru i da im je potrebno mnogo više, al' ja bar radim nešto.“

Derek je video da je mislila svaku reč i poštovao je zbog toga. Ali to nije promenilo činjenicu – on mora da završi posao. „Bar razmisli.“

„Treba da se vratim na posao.“ Posegnula je za maramom.

„Pusti mene.“ Zamotao je maramu oko njene kose, zavezao čvor ispod njene brade, omotao maramu tako da su krajevi završili prekrivajući nežne obline njenih grudi.

„To je to. Nijedna vlas ne viri.“

Prilagodila je maramu, rukama ispravljajući neravnine. „Hvala ti.“

Pratio ju je do gore, popeli su se u kuhinju, zatvorili prolaz i gurnuli frižider na isto mesto.

„Večeras sam na dužnosti u čekaonici.“

„Da li je Farzad smislio to, kao što je smislio ono sa kamerama?“

Po njenom tonu znao je da ona već zna odgovor.

„Potrebna mi je njegova podrška.“

„Hvala na pomoći. Lep dan ti želim.“

„I ja tebi.“ Bio je potreban veliki napor da se Derek okrene i ode.

Farzad je bio ispred, čekao je. „Bačve su u sigurnoj sobi. Odneo sam hranu i vodu, takođe. Stepenice su strme, a kutije su bile preteške za moju sestru.“

Njegov izraz lica je govorio da se pitao zašto se Derek toliko zadržao. „To je dobro. Trebaju biti spremne.“

„Opet sam pokušao da je ubedim da pođe kući sa mnom, ali odlučna je da ispoštuje ugovor sa bolnicom.“

„Tvoja sestra je časna.“

„Jeste.“ Derek se samo nadao da neće zbog toga poginuti.

„Nema šanse da se devojka porodi prirodnim putem.“ Jenna je tiho pričala sa svekrvom tako da devojka ne čuje. „Ona je mlada, njena karlica se nije dovoljno raširila nema dovoljno mesta da prođe bebina glava. Ako ne operišemo, ona i beba će umreti.“

Behar, koja je imala samo dvanaest godina, stigla je sa mužem i svekrvom pre sat vremena posle dugog dana punog porođajnih bolova. Njen grlić materice je bio potpuno proširen ali kontrakcije nisu gurale bebu dole. Uradili su sve što su mnogi da joj olakšaju porođaj i promenila je mnogo pozicija – čučanj, klečanje. Posle tri sata guranja beba je ostala visoko – kao i kad su stigle.

Marie i Jenna su došle do istog zaključka – disproporcija karlice. Njena karlica nije mogla dovoljno da se otvori da bi bebina glava prošla.

„Pričaću sa sinom.“ Svekrva je prevukla burku preko lica i izašla iz sobe upravo kad je Behar otvorila oči.

Još jedna kontrakcija.

Marie je ostala pored devojčice, držala je za ruku, dok je Jenna pratila svekrvu do vrata koja odvajaju bolnicu od čekaonice. Nije mogla da uđe u čekaonicu, ali želela je da čuje šta će starija žena reći sinu i da li će preneti tačno dijagnozu. Sačekala je da starija žena zatvori vrata pa je prislonila uvo na vrata.

„Rekli su da Behar mora na operaciju da bi izvadili bebu, ili će umreti obe. Kažu da je premlada da rađa, ali ja sam rodila moje prvo dete u tim godinama.“

Prokletstvo.

Nisu samo godine u pitanju. Da, bila je premlada, ali problem je bila karlica. Ona i bebe bi umrle – to nije pretpostavka.

Jenna je zadržala dah dok je čekala odgovor muža.

„Nachair. Nachair.“ Ne. Ne. „Te operacije čine da žene ne mogu da rađaju posle. Mnoge devojke su rodile u tim godinama. Sve je u Božjim rukama.“

Jenna je osetila da joj je srce potonulo.

Pozadi u porođajnom delu Behar je vrištala, plačući od straha i boli.

Do đavola sa svim!

Jenna je odškrinula vrata i počela da priča – ne sa ocem jer je to bilo zabranjeno, već sa svekrvom. „Bako, poslušajte me. Ako mi ne izvadimo bebu, neće izaći nikako."

Galama.

Jenna je podigla glas da bi je čuli. „Behar ima premalo telo, bako. Beba ne može da prođe. Ima preveliku glavu. Zarobljena je unutra. Ako ne operišemo, ona i beba će sigurno umreti posle mnogo dugih sati bespotrebne patnje."

Neko je gurnuo vrata i zatvorio ih sa druge strane, kad se Jenna okrenula zatekla je nekoliko studenata i Delaru kako šokirani zure u nju. U ovoj zabačenoj oblasti nije bio običaj da žena razgovara sa muškarcima koji joj nisu bili u srodstvu.

Jennu to ovaj put nije zanimalo. „Uradiću sve što treba da joj spasim život. Njena svekrva nije rekla sinu celu istinu."

Mogla je da vidi na njihovim licima razumevanje, ali bili su previše uplašeni za nju i za sebe same.

U čekaonici se i dalje vikalo.

Jenna je opet prislonila uvo na vrata.

„Kakva žena ovako otvoreno govori?"

„Nema časti u ženi koja govori neskromno!"

„Kao što si i rekao – sve je u Božjim rukama. Ali kako možeš da znaš da te Bog nije doveo ovde tako da bi mogli da je operišu i spase tvoju ženu i tvoje dete?"

Derek?

To je bio njegov glas.

Derek nije odustajao. „U mom selu, naš Imam ispričao nam je priču o čoveku koji je živeo pored reke. Kad je pala velika kiša poplavila je zemlju. Čovek je bio u zamci. Molio se Bogu da ga spasi. Starešina je došao brodom, ali čovek je odbio, čekao je da ga Bog spasi."

Jedva je mogla da diše, Jenna je slušala kako Derek priča poučnu priču koja je poznata većini Amerikanaca – ispričao ju je u Afganistanskom duhu. Ali kako je on mogao proći kao Afganistanac? Htela je da proviri ali je znala da ne sme da rizikuje.

„Kada se čovek udavio, i otišao u raj pitao je Boga 'Zašto me nisi spasio od poplava?' Bog je odgovorio, 'Prvo sam poslao starešinu, ali ti si odbio. Onda sam poslao helikopter, ipak si opet odbio' ."

Čekaonica je bila tiha dok je Derek završavao priču.

„Opet te pitam, prijatelju. Kako možeš da znaš da te Bog nije ovde doveo u ovu bolnicu da spasiš život žene i bebe. Zar nisu sve stvari, čak i ova bolnica, u Božjim rukama?"

Tišina.

„Baleh." Da. „Recite im da mogu da operišu moju Behar – ali ne žena koja je bila nepristojna. Ona ne sme biti u blizini moje žene."

Jenna je olakšavajuće odahnula.

Vrata su se otvorila, umalo su je udarila, i tad je svekrva ušla unutra.

Pogledala je Jennu i ščepala je za ruku. „Ti nisi čista žena."

„Sramota, bako." Prosiktala je Delara. „Treba da budete zahvalni. Gospođica Jenna se borila za život vaše snahe. Sad ćete imati unuke, a ne grobove."

Svekrva je prenela muževu poruku Marie i otišla nazad da čeka sa sinom.

Jenna je gledala kako Marie i Delara premeštaju Behar u operacionu salu, studenti su ih pratili da bi mogli da posmatraju operaciju. Onda je otišla u kuhinju, izvukla je satelitski telefon iz džepa i pustila poruku.

Hvala ti. Hvala ti, mnogo.

Derek je upravo spasio dva života.

Šesto poglavlje

Jenna je okupala novorođenog dečaka, stavila mu pelene i navukla štramplice, na glavu mu je stavila pletenu kapu koja je bila deo donacije američkih crkvi. Zatim mu je dala bočicu sa specijalnom formulom, dok je njegova iscrpljena majka spavala, svekrva, ta veštica, je otišla da spremi hranu za sebe i svog sina. Jenna bi bila srećnija da beba sisa ali Behar nije bila potpuno svesna.

Jenna je poljubila bebu u čelo. „Tako mi je drago što si ovde, maleni. Imao si teško putovanje, zar ne?“

Bebina glava je bila puna modrica, kosti lobanje su bile nagnječene zbog pritiska na majčinu karlicu, tako da je imao prilično konusan oblik glave. Kosti bi trebalo ubrzo da se vrate u normalni zaobljeni oblik.

Marie joj je prišla, na licu je imala ljuti ‘hirurg’ pogled. Govorila je na engleskom sa svojim izraženim francuskim akcentom. „To što si uradila je opasno za sve. Ako ti muškarci kažu ostalima da im se babica obratila, možda odluče da odbiju da dovedu svoje žene ovde. Ili možda dođu Talibani da nas ubiju.“

Jenna je znala da je to istina, ali da nije prekršila pravila, Behar bi se do smrti porađala, a ovaj nevini dečak koji je bio pun života nikad ne bi udahnuo vazduh. „Ne mogu reći da mi je žao, jer mi nije žao.“

Marie je bacila njene krvlju zamazane rukavice u kantu. „Znam da misliš da to što si spasila devojčicin život je pravo dobročinstvo, ali da li je? Ako nas upucaju ili ako muškarci počnu da zabranjuju ženama da dolaze ovde, druge žene i bebe će umreti. Kakvo je to dobročinstvo onda?“

„Imam moralnu dužnost da pružim najbolju medicinsku brigu ženama koje su došle ovde na lečenje. Ne mogu ignorisati patnju jedne žene za dobrobit ostalih.“

Delara, ona je asistirala na operaciji, skinula je rukavice. Nije pričala engleski, ali jasno je razumela da je Marie ljuta. „Volela bih da ja imam hrabrosti da učinim to što si učinila ti, gospođice Jenna.“

Marie je zatvorila oči, ljutnja je nestala sa njenog lica. „Kao i ja.“

„Moj brat je bio taj zbog kog je čovek promenio mišljenje, ne ja.“ Jenna im je ispričala šta je Derek rekao.

Delara je širom otvorila oči kad je čula poentu priče. „Moram da zapamtim tu priču.“

„Tvoj brat je dobar čovek.“ Reče Marie.

Derek je *bio* dobar čovek.

Da li je još uvek na dužnosti u čekaonici?

Nije joj odgovorio na poruku, možda nije mogao. Ako je zaista hteo da izgleda kao Afganistanac ne bi mogao da izvuče satelitski telefon iz džepa bez da bude sumnjiv.

„Šta da kažem svekrvi kad otkrije da samo ja radim noćas?“ Bio je njen red da odradi noćnu smenu, a to je značilo brinuti o svim majkama i bebama.

„Ako te ta nadžak baba bude gnjavila, pozovi me.“ Marie reče. „Laku noć.“

„Mirno spavaj.“

Beba je snažno sisala i brzo ispraznila bočicu, njegove oči koje su već bile namazane sa *kohl*[15] su se polako zatvorile. Jenna ga je spustila u kolevku, ušuškala ga dodatnim ćebetom da bi mu bilo toplo. Posmatrala je kako spava, sa bolom u grudima. Sad su i majka i beba bezbedni, ali šta će biti sutra?

Sutra, Marie će se boriti sa njenom porodicom kako bi mama i dete ostali ovde bar još tri dana – kako bi Behar imala dovoljno vremena da zaceli i da prođe najgori deo posle operativnog bola. I uskoro, Behar će biti ponovo trudna i opet će prolaziti kroz teško iskušenje.

Potom je Jenna obišla Naidinu bebu. Konačno je uspela da je ubedi da je bolje da doji nego da daje bebi otopljeni puter, i sad je beba spavala dubokim snom pored majke. Njih dve će otići ujutro u svoje selo koje je dva sata udaljeno – prevoz će im biti kolica koja vuče magarac.

Jenna je bila zauzeta, proveravajući Behar, menjajući infuziju, davajući joj morfijum – i ignorišući mrke poglede njene svekrve kad bi joj se našla na putu. „Imate prelepog unuka.“

„Nečista ženo.“ Prosiktala je veštica.

Nemaš pojma.

Jenna je dopunila zalihe, složila i odložila jučerašnju posteljinu i za to vreme je imala priliku da misli, njen mozak se bavio Derekom i onim što se desilo poslepodne u sigurnoj sobi.

Želim da vidim tvoju kosu.

Ubrzao joj se puls. Nijedna seksi rečenica ili zavodljiv pokušaj nije ju dotaklo kao što je ta rečenica. Derek ju je totalno iznenadio skidajući njenu maramu, prolazeći prstima kroz njenu kosu, mirišući je, na licu mu se videlo da mu se svideo miris njenog šampona. Posle šest meseci celibata, odvojenosti od muškaraca, skrivanja ispod poveza za glavu i tunike – osetila se otkriveno.

Mirišeš na cveće.

Mogla je čuti njegov glas u glavi, kako su reči tutnjale kroz njegova prsa.

---

[15] *Kohl* - crni prah obično sulfat olova koji se koristi za pravljenje šminke za oči

Ti si prelepa žena, Jenna.

Na trenutak joj se učinilo da će da je poljubi. On se zaustavio – i to je više nego što bi ona učinila. Sad, ostalo joj je samo da zamišlja kako bi bilo da je taj mišićavi muškarac drži blizu, da su te velike šake zapetljane u njenoj kosi. I tako, ona *jeste* zamišljala to, opet i opet, dok nije zatekla sebe kako stoji zatvorenih očiju sa poluslоženim čaršavom u rukama.

Prekini sa tim.

Kad je bolje razmislila, verovatno je bolje što je nije poljubio. Jedan poljubac bi verovatno učinio da poželi više, a to se nije moglo dogoditi bez da oboje puno rizikuju. Nijedan poljubac nije vredan toga.

Možda sa njim bi ipak bio.

To su bili njeni hormoni, opet su je preplavili.

Jenna je oterala misli o njemu i završila slaganje posteljine.

Derek je želeo da udavi Jennu. Otišao je u kasarnu da nađe Farzada, neke stvari bi bile bolje za nju ako Farzad čuje od njega šta se desilo – ako već nije saznao.

Derek je razumeo zašto je Jenna to uradila, ali ona se opasno približila svetu boli.

Čovek u čekaonici je bio besan. Neki su pričali o tome da odu do njihovog seoskog *mullaha*[16]. U kom bi smeru stvari otišle – niko ne zna. Derek ih je smirio pričom, razgovarajući sa njima o ne znanju zapadnjaka i njihovih žena, dajući sve od sebe da ublaži situaciju. Na kraju, vesti o sinu su otupile muževu ljutnju.

Derek je pronašao Farzada i njegove ljude kako odlažu svoje prostirke za molitvu. On je skinuo svoj *pakol* – tradicionalnu mušku kapu – kojom je obmotao svoje lice da bi sakrio svoj lik i manjak brade. „Dobro jutro svima."

Pridružio se muškarcima na čaju i hlebu, smejući se njihovim šalama o njegovom izgledu.

„Da si Afganistanac imao bi bradu." Hamzad se smejao.

Derek je protrljao svoju vilicu. „Puštam bradu."

---

[16] *Mullaha* - vrhovni kadija/sudija

Kad su muškarci jeli i završili sa čajem, Derek se okrenuo ka Farzadu. „Mogu li da razgovaram sa tobom negde gde nas neće prisluškivati?“

Fazard je bio bezizražajan dok je slušao šta se desilo.

„Voleo bih da se ja pobrinem za to. Ne verujem da moja sestra razume šta je uradila. Mora da nauči kako da se ponaša.“

Farzad se zamišljeno namrštio. „Reci, mi, prijatelju, kad si bio ovde u vojnoj službi? Kad je Dawar pitao rekao si da nisi sad vojnik, ali verujem da si bio uniformisan nekad. Pričaš naš jezik kao da si rođen ovde, nemaš akcenat kao tvoja sestra. Uskočio si u našu odeću kao da je oduvek nosiš. Nije ti trebao moj savet – za oblačenje. Način na koji si odgovorio one muškarce da ne postanu nasilni... Ti si bio dugo u Afganistanu.“

Derek je mogao da slaže, ali nije hteo. „Bio sam operativac mnogo godina. Napustio sam vojsku pre mnogo godina i sad radim kao obezbeđenje. Nisam to rekao kad je Dawar pitao zato što nisam poznavao ni tebe ni tvoje ljude, ipak nisam lagao. Rekao sam da nisam vojnik – i zaista nisam – sada.“

„Jesi li ubijao Talibane i borce Al Kaide?“ Njegovo lice je bilo nečitljivo.

„Jesam.“

Farzad se nacerio. „Onda smo braća. Ali neću reći ostalima, Hamzadu pogotovo. Kao što sam rekao on je oči i uši od Lava.“

I tog trenutka Derek je video da i on ne veruje Kaziju, takođe.

„Što se tvoje sestre tiče, to što je uradila je plemenito ali opasno. Jesu li majka i beba dobro?“

„Jesu. Dečak je.“

„Drago mi je što si mi sve rekao. Uradiću sve što mogu da je zaštitim. Da, možeš ti da pričaš sa sestrom i da joj objasniš neke stvari, da razume i da nas ponove ne uvali u probleme.“

„Hvala, Farzad.“

Farzad se snuždio. „Nije bilo uvek ovako u mojoj zemlji. Kad sam bio mali žene su šetale ulicama bez burki. Neke su studirale i mnoge su radile. Žene se nisu plašile da će biti išibane ili upucane ako pričaju sa muškarcem. Talibani su to uništili izvrtanjem islama. Promenili su islam, zagnojili ga i uništili moju zemlju. Oni su otpad. Nekad smo bili zemlja poznata po poeziji, muzici i hrani. Tugujem za Afganistanom, i njegovim narodom, gospodine Tower.“

„Budućnost se oslanja na muškarce poput tebe, i na žene poput ovih babica u bolnici. Moja sestra i ja ti dugujemo.“

Derek je poslao poruku Jenni ali nije dobio odgovor do podneva, tad mu je rekla da je radila cele noći i da je pospana. Rekao joj je da moraju da razgovaraju, ali odgovorila je da je zauzeta.

Derek je iskoristio priliku da i sam odspava, izvalio se na svoj krevet u baraci. Brzo je zaspao, ali Jenna ga je progonila u snovima – njena mirišljava kestenjasta kosa, te izazovne usne, te prelepe zelene oči. Ljubio ju je i počeo da skida te slojeve koji kriju njeno telo.

Snajper!

Rat-ta-ta-ta!

Derek se trgnuo, srce mu je htelo da iskoči iz grudi.

Jebiga.

Pogledao je na sat.

Tri poslepodne.

Ustao je, krenuo je do terenca po hranu, duvao je leden vetar iako je bilo sunčano. Izabrao je meni broj 4 - špagete u sosu sa govedinom, tost hleb i maslac od kikirikija, proteinske pločice od celog zrna, suvo voće, obogaćen kakao napitak, džem, i dodatni paket B - u kom su bile M&M čokoladice.

Posle jela oprao je zube vodom iz flaše, onda je otišao da se brzinski istušira. Danas nema tople vode, hladan šok ga je potresao i njegovi testisi su se povukli.

To si i zaslužio kad sanjaš da skidaš Jennu.

Jenna Hamilton je bila nedostižna iz mnogo razloga – da ne spominjemo da ako bi ih uhvatili zajedno da bi to bilo fatalno za oboje.

Iskoračio je iz tuša i ugledao Farzada.

Čovek je pogledao pravo u njegov kurac. „Da si dobri Afganistanac bio bi obrezan."

Derek ga je ignorisao, omotao je peškir oko struka i zgrabio bokserice. Njegov satelitski telefon je zazujao – poruka od Jenne.

Sad mogu na kratku pauzu.

Završio je oblačenje i sreo je na ulazu. „Moramo da razgovaramo u privatnosti. "

Prešli su do terenca, u tišini, ušli su – unutra je bilo mnogo toplije.

„Hvala ti mnogo za ono sinoć. Spasio si..."

„Uradio sam to da spasim *tvoje* dupe. Zamalo si napravila veliki nered."

„Morala sam *nešto* da uradim." Muka na njenom licu je bila iskrena. „Da nisam, dvanaesto godišnja devojčica sa bebom unutra bi umrla u mukama."

„Znam *zašto* si to uradila." Čuo je devojčine krike – svaki ga je naterao na drhtanje. Vrisci povređenih i umirućih nisu bili ništa novo za njega, ali plakanje te devojčice ga je stvarno pogodilo. „*Razlog* zašto si to uradila nije bitan tim

muškarcima. Dvadeset minuta sam morao da ih smirujem. Neki su hteli da dovedu Imama. Mogli su da te povuku za tu burku izbace napolje i išibaju te. Ugrozila si sve babice i studentkinje, svo osoblje, uključujući Farzada i njegove ljude.“

Prebledela je ali je podigla bradu. „Šta sam trebala da uradim—da gledam kako se satima pati i umire? Imaš li pojma koliko bi to bolno bilo? Oh, čekaj, ti si muškarac, nemaš pojma.“

„Pa ni ti nisi rađala koliko ja znam. Pa kako onda ti možeš znati bolje od mene?“

„Ja sam *babica!* Držim ih za ruku. Vidim bol u njihovim očima prilikom svake kontrakcije. Vidim očaj kad krene porođaj.“

Uprkos njegovim boljim argumentima, Derek je posegnuo i rukama joj obuhvatio obraze. „Ne možeš sve spasiti, Jenna.“

Povukla se. „Jesmo li završili?“

„Farzad zna. Rekao sam mu da ću ja razgovarati sa tobom umesto njega.“

Bez ijedne izgovorene reči otvorila je vrata i i skočila iz vozila, ubrzo je nestala iza kompleksa.

„Glava je napolju. Najgori bolovi su prošli.“ Jenna je stavila ruku na ruke studentkinje Lailome, pridržavajući bebinu glavu, dok su ostali studenti gledali.

„Proverite da vrpca nije oko vrata.“

Ako nije – sve što treba je da još jednom izgura.

„Duboko udahni i guraj.“ Jenna je rekla majci – koja je imala dvadeset tri godine i ovo je bio njen četvrti porođaj.

Njena svekrva ju je držala za ruku. „Guraj! Guraj!“

Jenna je promenila položaj ruku kad je beba krenula da se okreće.

„Beba će se okretati tako da ramena mogu da prođu. Nije bitno na koju stranu se okreće. Nekad ramena mogu da se zaglave i tad je vanredno stanje.“

Učili su o pozicijama na predavanjima, ali Jenna je zaključila da to neće biti problem ovoga puta.

Majka je zaurlala – izašlo je jedno rame – drugo se ubrzo pojavilo. Beba je skliznula iz majčine utrobe u Lailomine ruke, plodova voda je izletela, a beba je iznenađeno mahala ručicama i zavijala.

„Dečak je!“ Lailoma je nasmejano uzviknula. „Dobili ste još jednog sina.“

Jenna je prepustila bebu studentkinji, ona ju je uvila u ćebence i predala majci. „Važno je dati injekciju *Oxytocin*[17] što pre. U slučaju kad beba ne diše prvo se pobrinete za bebu. Te prve minute su jako važne za bebin opstanak.“

Ovaj dečak je već disao punim plućima, bio je zdrav i urlikao je – to je nateralo sve prisutne na osmeh.

Lailoma je uzela špric i dozu hormona i ubrizgala injekciju u majčinu butinu, onda je presekla pupčanu vrpcu.

Jenna je čula zujanje telefona ali nije imala vremena da ga proveri. Nije pričala sa Derekom dva dana – od kad je izašla iz terenca. Bio je toliko ljut na nju, kao da je ona namerno dovela sve u opasnost.

Prekini da misliš na njega.

„Pošto beba normalno diše i zdrava je, vreme je da proverimo da li majka ima neke povrede – vaginalne suze, fistule ili neku drugu vrstu povrede.“

Ovog puta sve je prošlo u najboljem redu, bez zaostalih parčića placente, bez vaginalnih suza – Jenna se mogla prebaciti na brigu o bebi.

Ovde su babice bile prve, često i jedine, koje su pregledavale zdravstveno stanje beba. Pravilan pregled bi mogao spasiti bebin život.

Jenna je nadgledala kako Lailoma pregleda da li je pravilan položaj bebinih kukova, slušala je rad srca i pluća i namazala je bebine oči sa antibiotskim melemom. Onda mu je dala injekciju vitamina K, okupala ga, obukla i predala u nestrpljive bakine ruke.

Žena je imala bezubi osmeh, odnela je bebu do čekaonice da bi ga otac video i prošaputao Božje ime u njegovo uvo – lep tradicionalni običaj – *azan kawal.*

Jenna je opet osetila vibracije telefona. Skinula je rukavice i pročitala poruku.

Ne izlazi napolje! Mullah je ovde, Farzad i on razgovaraju o tebi.

Sranje.

Puls joj se ubrzao, brzo je pročitala i drugu poruku.

Budi spremna da se skloniš u sigurnu sobu.

„Šta se desilo, gospođice Jenna?“ Guli upita.

„Moj brat je rekao da je mullah ovde i da hoće da razgovara o meni.“ Studenti su zapanjeno zurili u nju, tišinu su remetili srećni uzvici iz čekaonice. „Rekao je da budem spremna da se sakrijem u sigurnu sobu.“

[17] Oksitocin - hormon koji se oslobađa iz hipofize- izaziva kontrakcije materinice i pomaže pri stvaranju mleka

Kako je to izgovorila studenti su poleteli, osim Lailome koja se još uvek brinula o ženi i novorođenčetu. Studentkinje su je zgrabile za ruke i vodile je prema kuhinji – kao da ona ne zna sama put.

Osećala se kao da je plima odnosi.

„Odvedite je u sigurnu sobu."

„Požurite!"

„Sakrićemo te ovde."

Da li je to stvarno neophodno?

„Nije rekao da moram odmah da se sakrijem. Samo je rekao da budem spremna."

„Ako si već dole – to je najbolja spremnost." Chehrah reče. „Onda mi možemo mirne duše da se vratimo na posao."

Jenna se nije mogla pobiti to.

Dirnula ju je njihova zabrinutost za nju. Za ovu situaciju je bila *sama* kriva. Ako se bilo šta dogodi njima, ili Dereku, Farzadu, ili bilo kome…

Onda se setila. „Upozorite Marie i Delaru."

Marie i Delara su bile u operacionoj sali vršeći carski rez – žena je nosila blizance i imala je povišen krvni pritisak.

„Ja ću." Guli je rekla i požurila da se vrati u bolnicu.

Čak i pre nego što se približila kuhinji mogla je da čuje škripu – Mina i Mahnaz su gurali frižider i tiho su opominjali sve da se kreću tiše i da požure.

U trenu Jenna se našla ispred vrata skloništa. Dole je imala sve što bi joj moglo zatrebati – svetlo, hranu, vodu, ćebad – ali ideja da će tamo morati sedeti sama ju je činila nervoznom.

Sama si kriva. Pomiri se sa tim.

Gurnula je i otvorila, uključila je svetlo i okrenula se ka studentima. „Nemojte da rizikujete zbog mene. Ako neko treba da ispašta to sam onda ja."

Ušla je unutra i zaključala vrata dok je silazila čula je da guraju frižider. Zgrabila je ćebe, uvila ga oko sebe i sela na betonsku klupu.

Nije mogla ništa drugo – samo da čeka.

Sedmo poglavlje

Derek je odahnuo kad je primio poruku od Jenne da je stigla u sigurnu sobu. Bio je u pozadini, pustio je da Farzad govori. Pošto je Afganistanac i musliman, Farzad je mogao mnogo više da joj pomogne.

Zato je prva stvar koju operativci urade to da se uklope sa lokalcima, pronađu saučesnike koji svesno ili pak nesvesno doprinose misiji.

Farzad je poželeo dobrodošlicu u kasarnu Mullahu – njih dvojica su ljubazno ćaskali i pili čaj, jeli datulje, hleb i bademe onda su prešli na razgovor o babici.

„Muškarac mi je rekao da je jedna babica – zapadnjakinja, prekršila pravila skromnosti i obratila se muškarcu koji joj nije u srodstvu. Došao sam da saznam istinu o tom. Mi ne možemo dozvoliti da stranci ili žene sa zapada kvare naše običaje. “

Čuvari koji još uvek nisu čuli ovu vest besno su reagovali, raspoloženje u sobi je bilo usijano.

„Da li je to istina?“

„Moramo je poslati nazad!“

„Nijedna čedna žena ne bi uradila tako nešto.“

„Ona je nevernica.“ Hamzad reče. „Zašto bi nas to trebalo toliko iznenaditi?“

„Tišina!“ Farzad je utišao svoje ljude. „Pustite našeg časnog gosta da progovori.“

Mullah je pripovedao – kako bi žene trebale da se ponašaju, citirao je Kuran, za to vreme Derek je pustio poruku timu koji je bio u Mazar-e-Sharif. Kroz um su mu prolazili razni scenariji ali nijedan nije imao velike šanse za uspeh. Bili su brojno nadmoćniji, on je bio sam, a njih više od dvadeset. Trebala mu je dodatna pomoć – helikopter i podrška tima.

Kakav nered će izbiti. Kad meci polete nema šanse da samo loši momci budu upucani. Nevini civili bi mogli nastradati, takođe, sve zbog njenog prokletog idealizma.

Razumeo ju je. Stvarno jeste. Nije mogla samo da pusti da devojka i beba nepotrebno umru, pa je učinila to što je učinila. Ali sve ima posledice.

Mullah je pričao o nekoliko Afganistanskih žena koje su prebili ili išibali zbog njihove neskromnosti. Nedavno je, u provinciji Kunduz, Taliban upucao jednu ženu ispred njene kuće samo zato što je razgovarala sa muškarcem.

Samo preko mene mrtvog.

Farzad je saslušao sve, bio je zamišljen – pažljivo je birao reči. „Reći ću vam istinu, kako se sve dogodilo.“

Ispričao je kako je mlada žena bila u porođajnim mukama jer je beba bila prevelika i kako je babica – zapadnjakinja, rekla svekrvi da prenese mužu da je njegovoj ženi potrebna operacija ili u suprotnom i ona i beba će umreti. „Svekrva nije prenela poruku, već je ispričala svoju priču. Muž je odbio operaciju.“ Onda je Farzad opisao kako je babica – nijednom nije rekao ime, odškrinula vrata i obratila se svekrvi. „Progovorila je, obraćajući se ‘bako’ i sa puno poštovanja, ali tu su bili i muškarci pa su je čuli. Ali kad je muž čuo istinu od nje, promenio je mišljenje i dozvolio operaciju. Zahvaljujući tom rodio se njegov sin, i majka i beba su preživeli.“

Derek je čekao, kao i svi ostali na reakciju Mullaha.

Starac se počešao po bradi. „Nije dozvolila da je muškarci vide?“

„Ne, ne, otvorila je vrata tek toliko da bi je svekrva čula. Nije koketirala, njena jedina briga je bila da svekrva ispravno prenese poruku svom sinu, tako da može da spasi ženu i bebu. Ona ne razume naše običaje, ali njen brat koji je ovde već dugo kao gost, disciplinovao ju je.“

Sve glave su se okrenuli u pravcu Dereka, ali on je čekao dozvolu da progovori.

„Razumeš li naš jezik?“

„Da, razumem. “

„Šta nam možeš reći o svojoj sestri?“

„Ona je moralna žena koja brine o životima žena i beba. Bio sam u čekaonici kad je moja sestra odškrinula vrata i progovorila. Da je rekla nešto koketno ili nepošteno ja bih je sam ućutkao. Uradila je nešto što nije smela, ali je to uradila kako bi pokušala da spasi život mlade majke i njene bebe – jer svekrva nije rekla potpunu istinu.“

Mullah je to uzeo u obzir. „Da reči svekrve nisu bile ispravljene, muž bi izgubio svog sina i ženu. Svakako, to je razlog za zahvalnost. Ali ipak, mi ne možemo imati zapadnjakinje koje dolaze ovamo kao medicinski radnici i koje zaobilaze naše običaje samo zato što im njihova kultura to dozvoljava.“

Svi su se složili.

„Mi nećemo žrtvovati našu kulturu i naše običaje zbog njih.“ Hamzad je rekao i svi su odobrili to.

Mullah je nastavio. „U Kuranu piše da je ženama zabranjen samozadovoljavajući razgovor – reči izgovorene bez promišljanja o posledicama, govor koji podstiče požudu ili izaziva flert. Meni se čini da se babica nije koristila takvim govorom. Ponela se bezobrazno iz želje da muž otkrije istinu i sazna situaciju u kojoj se nalazi njegova žena. Ne vidim potrebu da je kaznimo više – već ju je brat kaznio. Da je svekrva prenela poruku pažljivije ovo se uopšte ne bi dogodilo.“

„Dobro je čuti tvoju mudrost o ovoj situaciji.“ Farzad je mudro odabrao reči – laskao je kadiji.

Derek je hteo da mu pokloni glanc novi M4 zbog toga. „Onda ću to smatrati rešenim.“

„Bog je milostiv.“ Derek se potrudio da sakrije olakšanje. „Zahvaljujem vam na razumevanju i mudrosti. Opet ću razgovarati sa sestrom, shvatiće koliko ste danas bili blagi prema njoj.“

Nije mu promaklo razočarenje na Hamzadovom licu.

Muškarci su popili čaj i vratili se svojim dužnostima.

Derek je izašao napolje, sačekao je da Mullah i njegovi ljudi uđu u njihovo vozilo i odvezu se, potom je poslao poruku Jenni da je obavesti da je opasnost prošla – za sada.

Jenna je izašla, čvrsto je držala maramu da je hladan vetar ne odnese dok je žurila prema terencu – Derek je parkirao u ograđenom delu blizu zadnjeg ulaza. Derek je rekao da sačekaju dok svi ne uđu zbog večernje molitve jer nije znao kako će muškarci reagovati na nju.

Šta je to trebalo da znači?

Otvorio je prednja vrata za nju i ona se popela unutra. Motor i grejanje su bili uključeni i bilo je predivno toplo.

Čim ga je pogledala znala je da je on još uvek ljut. „Imam samo nekoliko minuta, šta se desilo?“

„Proveo sam skoro sat vremena pokušavajući da nađem način da nas oboje žive izvučem odavde bez da moram da ubijem gomilu ljudi.“ Zvučao je oštro. „Farzad je zaslužan što se sve završilo dobro.“

Derek je rekao da je neki muškarac otišao i rekao Mullahu šta je ona uradila, i kako je Mullah došao sa svojom malom pratnjom da bi saznao da li je čovek rekao istinu.

„Raspoloženje je bilo totalno neprijateljsko. Na trenutak sam pomislio da će pokušati da te izvuku napolje i šibaju. Imam tim za podršku u Mazar-e-Sharif bili

su u stanju pripravnosti. Na kraju sve se dobro završilo ali samo zato što je Farzad znao šta tačno treba da kaže i jer taj Mullah nije ekstremista."

Jenni je bilo muka. „Šta je Farzad rekao?"

„On je detaljno objasnio šta se desilo. Mullah se složio da si uradila nešto pogrešno ali iz dobre namere. Odlučio je da ne treba da budeš kažnjena."

Jenna je zakolutala očima. „Zar to nije milostivo od njega?"

„Zapravo jeste, to je bilo milostivo i mudro."

Zbog tog ukora osećala se kao glupo, sebično derište. Zahvaljujući njoj, on je stvarno verovao da će morati da se bori da bi je spasio. „Molim te, zahvali Farzadu u moje ime."

„Već jesam."

„Žao mi je što sam ti priredila ovo." Nije očekivala da će se to desiti. „Šta sam trebala da uradim? Da pustim da devojka i beba umru? Šta bi ti *uradio?"*

„Pakao, Jenna, ne znam. Ovo nije tvoja zemlja – ne važe ista pravila. Ponekad je bolje ostaviti stvari da idu svojim tokom."

„Oh, kakva smejurija. To kaže tip koji se borio u ratu ovde. Ako ćemo tako, ti si trebao da ih pustiš da me išibaju. Tako ne bi bilo borbe, ubijanja ni umiranja. Ovo nije tvoja zemlja – ne važe ista pravila. Na kraju krajeva, nemoj se mešati. Samo pusti stvari da idu svojim tokom."

Njegov pogled je zarobio njen. „Ako ti misliš da bih ja mogao samo da stojim i gledam kako te batinaju dok ne postaneš krvavi nered, ne poznaješ me onda dobro."

Od njegovog opisa prošli su joj trnci kroz telo. „Ako ti ne možeš samo stajati i ništa ne raditi, ne očekuj to ni od mene. Moj posao je da spašavam živote."

„Moj posao je da ih *okončam* – da bi zaštitio *tebe."* Dlanovima je obuhvatio njene obraze, njegov pogled je bio nežan, njegovo lice je bilo centimetar od njenog. „Divim ti se i poštujem te, Jenna, ali ovde je jako neizvesno. Biću uz tebe, do poslednjeg daha, bez obzira na sve, dok god sam ovde. Ali molim te, nemoj gurati i pomerati granice, onda ja možda neću imati izbora osim da se borim."

Njen puls je divljao. „Ja... Ja nisam tražila da ti dođeš u Afganistan."

„Znam." Nagnuo se bliže, prešao je usnama preko njenih, jednom pa još jednom.

Jenna je zadržala dah, taj maleni kontakt ju je potresao kao strujni udar. Onda su njegove usne prekrile njene i poljubio ju je. To je bio nežan poljubac, ali joj je spalio srž, njegove usne su oprezno nežno istraživale njene.

Bože. Da.

Zaustavio se i povukao nazad. „Ne možemo, ne ovde."

Jenna je znala da je to istina. Ako ih uhvate...

Afganistanci ljube svoje bližnje, ali *ne* ovako.

Stavio je obe ruke na volan, zglobovi su mu pobeleli. „Treba da se vratiš unutra."

Pročistila je grlo, stegnula je drhtave prste u svom krilu, puls joj je divljao, a usne su joj još uvek bridele. „Ti odlaziš sutra, zar ne?"

„Ne znam." Pogledao je okolo da proveri da li ih iko vidi. „Tvoj otac nam je pretio, praviće nam probleme ako te ne vratim kući. On hoće da te dovedem silom ako ne mogu da te ubedim."

„Šta?" Jenna je zurila u njega. „To je otmica. Šta si mu rekao?"

„Rekao sam mu da je to protivzakonito i da neću to uraditi."

Ovo je bilo nisko čak i za njenog oca, i *zabolelo je.*

„Derek, tako mi je žao. Moj otac je pravo kopile. Molim te, ne dozvoli da tebe ili tvoju firmu ucenjuje."

Derek se nagnuo napred, dohvatio je njenu levu ruku. „Činjenica da si ti sestra od Jimmyja me je dovela ovde, ne pretnje tvog oca. Da ja imam sestru, znam da bi Jimmy uradio sve za nju. Ne želim da odem odavde bez tebe, Jenna, ne zbog pretnji tvog oca mojoj kompaniji, već što ne bih mogao da budem u miru sa sobom ako bi se nešto desilo njegovoj maloj sestri."

Srce joj se rastopilo. „Moj otac te je naterao da se osećaš krivim zbog Jimmyja, zar ne?"

Mogla je da vidi odgovor u njegovim očima.

Oh, to đubre!

„Moj otac je kreten koji voli da manipuliše. Nije tvoja krivica što je moj brat poginuo, i nećeš biti kriv ako se meni nešto desi."

Derek je potvrdno klimnuo. „Ali to ne znači da mogu samo da se okrenem i odem."

Jenna je još uvek bila pod utiskom poljubaca, zbunjena, nije znala šta da kaže." Trebalo bi da se vratim. Imam dve tek pristigle trudnice i dve koje čekaju carski rez. Samo sam htela..."

„Šta?"

„Htela bih da ima neko mesto gde bi mogli na miru da razgovaramo, gde bih mogla da skinem burku i budem slobodna."

Lažljivica.

Ono što je ustvari htela je da ga opet poljubi bez rizika da izgube glave. Ali to se neće desiti.

„Hej, tebi se ne sviđa moj veliki udobni terenac?"

Derek se nasmejao, stegnuo joj ruku pa je pustio. „Videću šta mogu da uradim."

Tokom godina borbi Derek se navikao da zadrema brzo bez obzira na mesto. Sad nije mogao da zaspi nigde – ni u terencu, ni u baraci gde su spavali znojavi čuvari – sabijeni kao sardine. Već je prošla ponoć, a on nije spavao, njegovo telo je brujalo od požude.

Bio je prokleti glupan – poljubio ju je. Samo ju je okusio pre nego što se zaustavio. A sad nije mogao da je izbaci iz glave. Svaki put kad bi zatvorio oči njen lik bi iskočio – svilena kestenjasta kosa, zelene oči, meka linija njene brade, njene usne sa okusom mente, njen sladak cvetni miris.

Tako žarko je želeo da je poljubi. Hteo je da je skine – sloj po sloj odeće i da je okusi. Hteo je da je polegne...

Ona je Jimmijeva mlađa sestra. Tvoj posao. Nedostupna je.

Da, pa neko je morao da podseti njegov kurac na to.

Prekršio je mnogo pravila danas i sad je plaćao zbog toga, izgubio je san i bio je frustriran. Normalno bi izdrkao i završio sa tim. Ali sad nije mogao jer je bio okružen gomilom muškaraca. Nije mogao da drka ni ispod tuša – uvek se neko motao okolo. A u terencu? Prokletstvo – prozori, a zahvaljujući njemu svud okolo su bile kamere.

Trpi sad, glupane. Sam si kriv.

A tek sranja koja je rekao?

Video je u njenim očima da je pogođena tim rečima, pokušao je da ubedi sebe da je samo radio svoj posao – da je hteo da joj se uvuče pod kožu i da je natera da se predomisli. Ali čudnovato – sve što je rekao to je zapravo i mislio. Nije manipulisao. Kao da je samo otvorio usta i istina je izašla.

Biću uz tebe, do poslednjeg daha, bez obzira na sve, dok god sam ovde.

Da, mislio je to. Nije se plašio smrti. Pakao, dugovao je svoj život njenom bratu.

Činjenica da si ti sestra od Jimmyja me je dovela ovde, ne pretnje tvog oca.

I to je bilo istina, takođe. Ništa što bi senator Hamilton rekao ne bi ga pokrenulo da ona nije sestra od Jimmyja.

Ne želim da odem odavde bez tebe, Jenna, ne zbog pretnji tvog oca mojoj kompaniji, već što ne bih mogao da budem u miru sa sobom ako bi se nešto desilo njegovoj maloj sestri.

Mislio je svaku reč koju je izgovorio. Kad je stigao rekao je da će ostati nedelju dana. Nedelja je prošla ali on nije mogao da je ostavi – još uvek ne. Još uvek je moglo da joj se osveti ono što je uradila. Takođe, paket koji je naručio još uvek nije stigao.

Da, šta god. Gomila izgovora. Istina je da on hoće da bude blizu nje. Šta kog vraga nije u redu sa njim?

Dobro, privlačila ga je. Mnogo žena ga je do sad privuklo. Ali nikad pre nije napravio ovakvo sranje dok je radio.

Jebiga.

Možda je normalno to što je osetio privlačnost prema njoj. Ipak je ona bila Jimmyva sestra. Ličili su, i neke stvari koje je rekla podsetila su ga na Jimmyja.

Kad je on to hteo da se uvuče u njegove pantalone?

Prokletstvo.

Uspravio se, i otišao da se olakša. Kad se vraćao spazio je Dawara kako hrče ispred monitora. Prišao je i potapšao mladića po ramenu.

Dawar je skočio, širom otvorenih očiju je gledao u Dereka.

„Žao mi je. Nisam hteo da zaspim. Hoćeš li reći Farzadu?“

„Neću, osim ako ti se ne ponovi. Kamere su beskorisne ako niko ne prati monitore.“

Nije hteo opet da pokušava da zaspi, već je radije, obuo čizme, zgrabio je jaknu i krenuo kroz mrkli mrak do terenca. U Vašingtonu je oko pet poslepodne pa bi mogao da pozove Colrbraya.

Morao je da se raspita o pošiljci, i da objasni da neće uskoro da se vrati u Ameriku.

„Taman sam hteo da te pozovem.“ Colrbray reče. „Hamilton nas je otpustio. Nismo više zaduženi za slučaj. Pakuj se i dolazi kući.“

„Ne mogu još uvek.“ Ukratko je ispričao šta se desilo i o poseti Mullaha. „Ostaću dok se ovo ne stiša, sam ću pokriti troškove.“

Corbray se namrštio. „Da li se još nešto desilo?“

„Kao šta?“ Derek se pravio blesav, znao je šta ga ovaj pita.

„Kao ti i gospođica Hamilton.“

„Dođavola, ne. Ona je sestra od tipa koji je popio metak umesto mene. Hoću da se uverim da je stvarno bezbedna. I ajde da zadržimo tu stvar sa otkazom između nas, za sada.“

„Važi.“

Osmo poglavlje

Jenna je požurila do sobe, skinula je burku i očešljala kosu. Derek to neće moći videti, ali ipak.

Kad je završila sa češljanjem, oprala je zube, stavila maskaru i malo sjaja za usne – čisto da im istakne boju. Zatim je opet povezala maramu.

Proverila je kako izgleda.

Oh, koga ona to zavarava? Nijednom muškarcu ne bi bila privlačna ovako obučena. Izgledala je kao kaluđerica.

Nemaš vremena za ovo.

Derek ju je verovatno već čekao. Pisao joj je i hteo je da se vide tokom večernje molitve jer ima iznenađenje za nju. Nije joj dao naznaku o čemu se radi, i zato je sad njena mašta podivljala.

Čokolada? Krema za ruke? Knjiga ili DVD?

Ne, to nije ličilo na njega. Verovatno je u pitanju pancir prsluk.

Goreći od nestrpljenja zgrabila je kaput i požurila.

Derek je stajao držeći ruke u džepu svoje jakne, zalazeće sunčeve zrake su padale na njegovu zaraslu riđu bradu. „Hej."

„Puštaš bradu?"

On se nasmejao – osmehom koji je probudio leptiriće u njenom stomaku. „Moram da se uklopim."

Jenna se nasmejala. „Nisam videla puno Afganistanaca sa riđom bradom."

„Iznenadila bi se." Počešao se po bradi. „Prokleto me mnogo svrbi. Dođi."

„Gde idemo?"

„Nigde."

To zvuči tajanstveno. „Nigde?"

Prošli su okolo bolnice i krenuli ka šupi u kojoj je stajao generator. Otvorio je vrata i pridržao ih.

„Ostava sa generatorom?" Nikad nije bila ovde.

Kad je ušla videla je sto sa stolicama u sredini, na podu je bio elegantni Afganistanski tepih. Prostorija je bila topla verovatno da bi očuvali generator od smrzavanja.

Skinuo je jaknu, imao je oružje u futroli na ramenu. „Rekla si da bi volela da imamo neko mesto za razgovor gde bi mogla da budeš slobodna. Rekao sam Farzadu da bi želeli da provedemo malo vremena zajedno kao porodica gde bi ti mogla pustiti kosu, bukvalno, a on je rekao ujaku da donese tepih i nameštaj."

„Oh! To je toliko slatko od njega, a i tebe." Jenna je piljila u njega. „Znači mogu da skinem maramu i tuniku?"

„Baš tako." Zaključao je vrata.

Jenna je skinula burku i zatresla kosom, raskopčala je sivu tuniku i svukla je preko čizmi. Da je znala da će se ovo dogoditi obukla bi nešto lepše – bluzu i pantalone i, pa, grudnjak. Sad, stajala je bez grudnjaka, u crnoj majici i sivim helankama.

Prošlo je mnogo vremena od kad ju je neki muškarac video u ovakvom izdanju.

„Vau, osećam se golo."

Polako je pogledom prelazio preko njenog tela, zaustavio se na grudima.

„Ne izgledaš golo."

Njene bradavice su se ukrutile. „Ovo je divno iznenađenje. Hvala."

Pogledao je u nju kao da je poludela. „Ovo nije iznenađenje."

Povukao je stolicu da bi ona mogla da sedne, njeno nestrpljenje je bujalo.

Seo je prekoputa nje, u rukama je imao malu kutiju. „Ovo sa punim pravom pripada tebi. Zadržao sam to, jer nisam hteo da to dobije tvoj otac."

Predao joj je kutiju i posmatrao je dok je otvarala.

Jeena je uzdahnula šokirano. „Oh!"

Suze su joj zamutile vid, grlo joj se steglo.

Jamesova identifikaciona vojna pločica je stajala preko njene slike – koju je njen brat verovatno stalno nosio.

„Jimmy nije podnosio tvog oca. Kad je poginuo osećao sam da bi on hteo da je zadržim – da je ne predam tvom ocu. Do kraja službe nosio sam ih uz moju. Sad mogu da ih dam tebi."

Jenna je uzela pločicu i prstima prešla preko bratovog imena, bol joj je razdirao dušu.

HAMILTON, JAMES R.

Onda je podigla fotografiju, nasmešila se dok su joj suze klizile niz obraze. „Imala sam dvanaest godina. James me je odveo u zoološki vrt, tad je bio na dopustu. Tad sam prvi put videla žirafu."

„Zvao te je Punk."

Jenna je progutala knedlu. „Imala sam skoro osamnaest godina kad je poginuo. Otac mi nije rekao. Čula sam od reportera koji je zvao i pitao za komentar. Bila sam uništena. Kad sam se suočila sa ocem, rekao je da mi nije rekao da ne bih pokvarila svoj prosek na koledžu."

„Žao mi je."

„To je njegov stil. Nikad mi nije rekao da je majka izvršila samoubistvo. To sam saznala od brata kad mi je bilo petnaest godina. Mislila sam da je poginula u saobraćajnoj nesreći.“

„Kakav seronja.“

„Tebe krivi za njegovu smrt.“

„Nisam iznenađen.“

„Saznao je sve što je mogao o tebi, rekao mi je da je James poginuo za ništa, da je dao svoj život da spasi ništariju.“ Pogledala je u njega, pocrvenela je. „Žao mi je. Nisam trebala to da ti kažem.“

Derek nije izgledao uvređeno. „Istina je. Ja sam niko. Bio sam u udomiteljskim porodicama dok nisam bio dovoljno star za vojsku. Nemam porodicu, nemam nikog.“

„Zvuči usamljeno. Gde su ti roditelji?“

„Mislim da niko ne zna ko je moj otac, a majka mi je umrla od predoziranja kad sam bio mali.“ Bilo je senki u njegovom pogledu ali pričao je o tom kao da nije ni važno. „Neko me je pronašao pored njenog tela – u uličici.“

„Tako mi je žao.“

„Nema potrebe za tim. Ne sećam se. Sećam se samo pijanih udomitelja ili onih koji su lako potezali za kaišem. Jedan me je pretukao na mrtvo ime kad sam odbio da mu pušim kurac.“

„Bože, to je užasno.“

„Pobegao sam, ali panduri su me našli i vratili, a on me je opet pretukao. Ispričao sam im šta se desilo ali su mislili da lažem. Pa da, tvoj otac je u pravu – u vezi mene.“

„Ne, nije. Ništa od toga nije tvoja krivica. Da li si bar imao prijatelje?“

„Jimmy je bio moj prvi i najbolji prijatelj ikad.“

„Reci mi šta se dogodilo. Kako je moj brat poginuo?“

Derek nije znao iz kog razloga je ispričao sve to. Nikad nijednoj ženi nije ispričao o svojoj prošlosti. Posebno nije želeo da priča o tom danu, ali Jenna zaslužuje da zna istinu o tome kako je njen brat poginuo.

„Radili smo u Kandaharu povlačeći se napred nazad iza neprijateljske linije. Patrolirali smo u regiji oko Sulaiman planine u potrazi za pećinama gde su se navodno skrivali govnari – Al Kaida. Bio sam ispred tvog brata kad sam čuo da je viknuo 'Snajper!' nemam pojma kako ga je spazio – možda je video odsjaj od nišana. Oborio me je na zemlju, izbio mi je vazduh iz pluća. Onda... "

Rat-ta-ta-ta!

Derek je potisnuo sve emocije. „Onda je snajperista otvorio vatru dok smo mi padali. Tvoj brat je primio četiri ili pet metaka koji su bili namenjeni meni. Probili su njegovu kacigu, razneli mu glavu, umro je na mestu."

Derek je još uvek mogao osetiti miris njegove krvi, osetiti njegovu težinu na svojim leđima.

Nešto toplo je dotaklo njegovu ruku.

Jenna.

Gledala ga je tim zelenim očima kroz suze, video je da je zabrinuta. „Žao mi je. Nisam trebala da pitam. Nisam trebala da te podsetim na to."

Derek je prepleo svoje prste sa njenima, njen dodir ga je vraćao nazad. „Zaslužuješ da znaš kakav je čovek bio tvoj brat. Bio je čvrsti borac, pravi ratnik, uzor u uniformi."

Njeno lice se zgrčilo od tuge, suze su curile niz njene obraze. „Drago mi je što nije patio. Kad sam postala babica, ja... Pitala sam se.. Kako je bilo."

„Mislim da ništa nije osetio." Pogladio ju je po desnom obrazu. „Kad sam udario u zemlju, zabio sam lice u kamen, slomio sam jagodičnu kost. Zamalo sam se onesvestio. Kad mi se razbistrilo, video sam krv na mojim rukama i po snegu okolo. Na trenutak sam pomislio da sam rasjekao lice. Onda sam shvatio da je Jimmy na meni i da se ne pomera. Naši momci su skinuli snajperistu."

„Nisam znala da si bio povređen."

„Imao sam pakleno crno oko. To je poslednja stvar koju mi je dao tvoj brat." Derek je uživao u tom bolu – slomljena jagodična kost je bila poslednji poklon, dar koji je značio da je preživeo. „Znam da zvuči ludo, ali bio sam tužan kad su se modrice povukle."

„Meni to ne zvuči ludo." Jenna je obrisala suze slobodnom rukom. „Volela bih da sam ga poznavala kao odrasla, bila sam mnogo mlađa od njega."

„Znaš da ga je vojska odlikovala srebrnom zvezdom?"

„O da. Privatno je moj otac kipeo jer je mislio da je James poginuo zbog ništarije. Ali tokom kampanja nosio je njegovo odlikovanje i hvalio se sinom – herojem, koji je dao svoj život i spasao drugog vojnika i tako zaslužio srebrnu zvezdu. Bilo mi je muka od tog."

Senator Hamilton je bio lažljivo govno.
Jenna je spustila pogled na sliku, ponovo. „Jesi li ih pronašao?“
„Koga?“
„Nitkove koju su se skrivali u pećinama, ortake od snajperiste.“
Derek je potvrdno klimnuo. „Pronašli smo ih i poslali ih u pakao.“
„Dobro.“ Opet je pocrvenela.
„Hej.“ Derek je pustio njenu ruku, ustao i prešao na stolicu pored nje. „Dođi ovamo.“
Povukao ju je u svoje naručje, njen cvetni miris ga je okružio dok je ona naslanjala glavu na njegova prsa. Pomilovao ju je po kosi i uživao je u osećaju nje.
„On te je obožavao. Ispričao mi je gomilu priča o njegovoj maloj Punk sestri. Kako si slomila zglob dok si trenirala fudbal i kako ti je otac zabranio da ga igraš. Kako si povratila u očevo krilo kad te je naterao da jedeš puževe u nekom fensi restoranu. Kako ti je bilo zlo od toga da ti otac priča kako da se oblačiš i kakvu frizuru da nosiš – pa si ti isekla kosu kuhinjskim makazama.“
Jenna je otpuhnula, cereći se. „Otac je bio besan. Izgledalo je grozno, ali mi se sviđalo.“
Derek je želeo da je uteši nekako. „Jimmy mi je bio kao brat – kojeg nisam imao, ali ti i on ste imali posebnu povezanost. Sad delite to i sa Afganistanom. Bio bi ponosan na tebe – znam da bi.“
Jeena je pogledala u njega, njeni obrazi su bili vlažni. „Još jedna stvar nas povezuje – *ti.*“
Derek je rekao sam sebi da prestane, da ne radi to. Ona je bila Jimmyva sestra i plakala je. Bili su u ruralnom Afganistanu i pretvarali su se da su brat i sestra. Bio je na poslu, za ime Boga. Prokletstvo, *ona* je bila njegov zadatak.
Ali onda je ona rukom prešla preko njegovog obraza.
E, jebiga.
Promenio je položaj, približio je svoje usne i poljubio je.

Njeno telo je oživelo kad su se njegove usne spustile na njene, slatki šok joj je ubrzao puls. On je probao njenu usnu jednu pa drugu, zadirkivao ih jezikom,

grickao ih, uvlačio ih u usta, detaljno je okusio. Prorez u središtu njene gornje usne, krajeve usana, krivulju donje usne.

Zagrlila ga je i uzvratila poljubac.

„Derek.“

Stavio je svoje velike šake u njenu kosu, nagnuvši joj glavu u stranu da bi imao bolji pristup, jezikom je potražio njen. Dočekala ga je, osetila je udar, intenzitet poljubaca je rastao toliko da je ona jedva mogla da diše. Ali to nije bilo dovoljno.

Jenna se povukla, ustala je i opkoračila ga, približila je svoje lice njegovom. Uhvatila je njegovo lice, njegova brada je grebala njene dlanove, njegove zenice su bile proširene, a usne vlažne. Uhvatila je njegov pogled. „Poljubi me.“

Ovaj put zgrabio ju je svojim čvrstim rukama i privukao je na sebe, nestalo je one prvobitne nežnosti dok je divlje osvajao njena usta. Njegova snaga je bila opijajuća, njegovo telo toliko veće od njenog, njegovi čvrsti prsni mišići pritiskali su njene grudi, njegov pištolj je pritiskao njena rebra.

Pokidala je njegovu kontrolu, grickajući njegov jezik, sudarajući svoje usne sa njegovima uživajući u osećaju nadmoćnosti.

„Bože, Jenna.“ Jednu ruku je uvukao u njenu kosu, drugom je podigao njenu majicu i obuhvatio je njenu desnu sisu. Stegnuo ju je i palcem zadirkivao već tvrdu bradavicu, od zadovoljstva je uzdahnula. „Taman za moju ruku.“

Uzbuđenje se skupilo u njenom stomaku i nateralo je da se izvija i još više pripije uz njegovu ruku, gurajući kukove napred.

Ispod nje on je bio tvrd kao stena.

Bože, želela je da oseti njegov kurac. Prošlo je šest meseci od njenog zadnjeg orgazma, još više od kad je zadnji put bila sa muškarcem.

Imala je ugrađenu spiralu – u slučaju da ju seksualno napadnu, ali da li je stvarno htela da se seksa sa najboljim prijateljem svog brata u šupi u Afganistanu?

Apso – jebeno – lutno!

Žudeći za oslobođenjem, pritisnula se na njegov dignuti tvrdi kurac, zbog toga ga je želela još više.

Zastenjao je, povukao njenu majicu na gore i usnama dohvatio tvrdu bradavicu.

„Oh!“ Zabacila je glavu unazad još više ga stežući kukovima.

„Možeš li da svršiš ovako?“ Pitao je dubokim, grubim glasom.

„Ne... Ne znam.“

„Kako bi bilo da ti ja pomognem?“ Uvukao je ruku u njene gaćice i prstom pronašao njen željni klitoris. Oh, tačno je znao šta radi. Treba mu dati pet plus iz poznavanja ženske anatomije.

„Tako si vlažna.“ Prstom je uklizao u nju, skupljajući njenu vlažnost udario je njen klitoris, igrao se. „Kako ti se ovo čini?“

„Tako... Dobro.“ Prostenjala je i zabila nokte u njegova ramena.

Uhvatio je ritam, njegova ruka je izvodila magiju i dovela je na ivicu. Njeno telo je preuzelo, nabijala se na njegovu ruku dok se zadovoljstvo skupljalo unutar nje. Orgazam je projurio kroz nju, tako snažan da je videla zvezde.

Nestalo je svetla, tama je ispunila prostoriju.

Oboje su se zaledili, njeno srce je lupalo kao ludo, njihovo disanje je bilo ubrzano. Derek ju je sklonio sa svog krila, gurnuo ju je iza njega hvatajući oružje.

Klik.

Generator se uključio i prestrašio je. Prekrila je rukama uši.

Nestalo je struje.

Sjajno.

„Moramo da idemo.“ Derek viknu nameštajući njene helanke.

Jenna je uzela svoju tuniku i maramu, materijal njene majice se očešao o njene osetljive bradavice – poslednjeg simptoma njenog orgazma.

„Ja ću prvi izaći!“ Izvukao je pištolj iz futrole.

Klimnula je glavom da bi mu pokazala da razume, dok je zakopčavala svoju tuniku i pokušavala da namesti maramu drhtećim prstima.

Kad se obukla, on je otključao vrata i izašao napolje sa oružjem u rukama.

Ona je čekala, ruke je držala na ušima, dok joj on nije pokazao da izađe. Izašla je u mračnu, hladnu noć, a teška vrata su se zalupila za njom od tog zvuka zazvonilo joj je u ušima. „Izvini.“

Bilo je tako tiho.

U mraku nije mogla da vidi njegovo lice. „Za šta se izvinjavaš?“

„Pa.. Ja jesam... Ali *ti* nisi.“

Približio se i prošaputao na njeno uvo. „Uživao sam gledajući kako svršavaš. Izgledaš prokleto seksi dok svršavaš. “

Jenna je ostala bez vazduha. „Stvarno?“

Nijedan muškarac joj nikad nije rekao nešto slično.

„Dođavola, da.“ Uhvatio ju je za ruku, i zajedno su odšetali do bolnice, dok je sneg škripao pod njihovim nogama.

„Nisi požalio?“

„Trebalo bi, ali nisam. Jenna, treba da budemo pažljivi, ovo nije igra.“

Ne nije. Ako ih uhvate...

Jenna je poželela da ne moraju da se rastanu sad. Ali on nije mogao da uđe unutra, a ona je morala da se vrati na posao.

„Laku noć.“ Propela se na prste i poljubila ga u obraz – kao što bi i sestra. „Hvala za iznenađenje, mnogo mi znači to što imam nešto što je Jamesu pripadalo. I hvala za... Uh... Porodično vreme, takođe. Gospodine – magični prsti.“

Zatim se okrenula, otključala vrata i ušla unutra – njeno srce je pevalo.

Deveto poglavlje

Derek je sedeo u svom terencu, bio napet i seksualno isfrustriran, pisao je dnevni izveštaj za Cobru. Šta je kog đavola trebao da napiše?

Odveo je subjekat u ostavu gde je generator, predao najveću taktičku prednost bez da je ostvario ikakvi dobitak, onda je poljubio, naterao da svrši, i napustio objekat dignutog kurca.

Ipak ne.

Derek je totalno sjebao plan. Nije uspeo da je nagovori da se vrati kući, umesto toga uspeo je da se spanđa sa njom i predao je najveću prednost bez da ju je iskoristio.

Jimmyjeva vojnička pločica i slika su trebale da je slome, tad je trebao da iskoristi trenutak i gurne njene emocije do kraja.

Ali on je dao pločice i sliku bez da je rekao ono što je planirao.

Tvoj brat ne bi želeo da i ti ovde pogineš. Hteo bi da je njegova Punk daleko od opasnosti. Molim te, Jenna, vrati se sa mnom – to bi Jimmy najviše voleo.

Ali ne, nije to rekao.

Umesto toga, rekao joj je neke stvari koje nikome nije ispričao, o svom detinjstvu, o tome kako je Jimmy poginuo. Onda je pokušao da je uteši, poljubio ju je, milovao i doveo do orgazma. Ako bi objasnio da su njene grudi neverovatne, da li bi to pomoglo u njegovom izveštaju?

Mislim da ne bi.

Operativci *nisu* imali seksualne kontakte sa ljudima koje su štitili. Derek je pomogao da se napišu prokleta pravila. Da je neki drugi Cobra operativac napravio ovakvo sranje Derek bi ga odmah otpustio – na licu mesta.

Najzajebaniji deo ovoga je bilo to što je Derek znao da se nije završilo.

On je nju želeo. On je želeo Jennu.

Potreba za njom je prolazila njegovim telom, i zato je sada bio grozno napaljen I nestabilan. Još uvek je mogao da oseti njen ukus, namiriše je, oseti satensku mekoću tih bujnih grudi u njegovim rukama, vidi njeno lice, izraz blaženstva dok je svršavala.

Šta kog vraga nije u redu sa njim?

Nikad mu se ovo nije desilo. Uvek je mogao da kontroliše emocije i razdvoji želje od potreba – bolova, gladi, žeđi, premora, ili navale hormona.

Ponosio se svojom sposobnošću da natera ljude da rade ono što on želi, koristio bi sva sredstva – šarm, strah, pretnje, nasilje, šta god je bilo neophodno.

Dođavola, za vreme službe naterao je mladog Afganistanca da oda svoje rođake Talibane.

Šta je bilo toliko teško u vezi ovog posla?

Jenna.

Nekako, uvukla mu se pod kožu.

Možda zato što je bila Jimmyjeva mlađa sestra, ili možda…

Krckanje snega mu je odvuklo pažnju.

Farzad je prišao prozoru, izgledao je zabrinuto.

Derek je odložio satelitski telefon i izašao da vidi šta se dešava.

„Dva dečaka su došla na kapiju. Rekli su da su Daeš borci napali selo, koje je otprilike oko dvadesetak kilometara udaljeno, ubili su muškarce i silovali žene i devojke. Neke žene su bile trudne i trebaju pomoć."

Daeš – Arapsko ime za Islamsku državu, i ime koje su IS borci najviše mrzeli – pod tim imenom su bili poznati u Afganistanu.

Odavde je sve krenulo, kad je njihov takozvani kalifat[18] pao, borci su se razbežali u svim pravcima, kradući hranu, novac, ubijajući i silujući sve – muslimane i sve ostale. Uprkos svim pričama o Islamu, IS je bio samo razbojnička banda.

„Kako su momci pobegli?"

„Rekli su da ih je majka sakrila. Prepešačili su ceo put. Upravo smo im dali da jedu."

„Jesu li doveli povređene žene ovde?"

„Kažu da su žene previše uplašene da dođu i da se stide. Oni hoće da mi pošaljemo babice u njihovo selo."

Derek je prvo pomislio da mu kaže, da će se pre pakao zalediti nego što će on dozvoliti da Jenna napusti bolnički kompleks, ali se ugrizao za jezik. On nije glavni ovde.

„Šta ti misliš?"

„Bilo bi rizično ići u selo. Daeš borci bi mogli da se vrate, ili da naprave zasedu na putu. Morali bi da pošaljemo neke čuvare da zaštite žene. Ali ne možemo mnogo njih, ili će bolnica biti ranjiva. Koliko znamo, ti pasji sinovi, mogli bi da nam smeste."

„Slažem se." Dereku je bilo drago što je Farzad sve dobro shvatio. „Bilo bi prerizično da pošaljemo babice u selo i bilo bi glupo da podelimo čuvare i ostavimo bolnicu nezaštićenu. "

---

[18] Kalifat - kalifat ili hilafet je islamski oblik vlasti koji predstavlja političko jedinstvo I vođstvo islamskog sveta

„Možeš li ti da razgovaraš sa svojom sestrom i pitaš šta ona i ostali hoće da uradimo?“

Čekaj. *Šta?*

Deo njega je hteo da odgovori da on neće dozvoliti da Jenna ide, bez obzira šta ona mislila o tom. Ali onda bi ispao isti kao njen otac, oduzimajući joj pravo da sama donosi odluke. Ali ako ona ipak ode, ugroziće sebe i sve koji krenu.

Hamzad je istupio i obratio se Farzadu. „To je jedino ispravno za učiniti. To je naš narod, naše žene. Prijavljujem se da idem. Ne plašim se Daeša.“

Farzad se okrenuo ka njemu. „Molim te, reci svojoj sestri.“

„Pitaću je.“

Znao je šta će ona reći.

„Ja ću ići.“ Jenna je imala iskustva u lečenju žrtvi seksualnih napada. „Marie ti bi trebala da ostaneš, Delara, ti takođe, u slučaju da Marie treba pomoć oko operacija.“

Delara je istovremeno izgledala kao da je srećna što je izbegla to ali videla se i krivica na njenom licu. „Ne bi trebala sama da se nosiš sa svim. Ne znamo koliko povređenih ima i koliko su ozbiljne povrede.“

„Biću dobro.“ Jenna je poslala Dereku poruku da se nađu za deset minuta ispred zadnjih vrata i počela je da pakuje medicinsku opremu. „Trebaju mi ampule ceftriaksona i špricevi.“

Ceftriakson bi mogao da spreči da se žrtve ne zaraze gonorejom i da izbegnu bakterijske infekcije. Ali da bi žene dobile kvalitetnu negu, kao što je dobijaju žene u USA, trebale bi da dobiju i HepB vakcinu[19] , profilatički lek za HIV, setove za ušivanje vagine, lekove protiv bolova, sedative, kontracepciju. Treba da ponese I ultrazvučni aparat, kao I druge medicinske potrebštine u slučaju da neka žena krene sa porođajem. Stavila je medicinske stvari kod ulaza i otišla da uzme lične stvari – četkicu za zube i pastu, sapun, četku za kosu, rezervnu odeću. Zgrabila je jaknu i videla je kutiju sa Jimmyjevim stvarima.

---

[19] HepB vakcinu - vakcina za sprečavanje hepatitisa B

Podigla je vojne pločice i stavila ih oko vrata, sakrivši ih u majicu. „Ideš sa mnom, veliki brate."

Napolju, Derek ju je čekao, u tmurnom raspoloženju. Progovorio je na engleskom. „Ovo je opasno, Jenna."

Znala je da on ne želi da ona ide. „Samo radim svoj posao."

„Ako naletimo na bilo šta što zamiriše na nevolju, odmah se vraćamo, razumeš?"

„Razumem."

Podigao je njene stvari i ubacio ih u terenac, progovorio je na Dari jeziku. „Vozićeš se sa mnom. Hamzad i još nekoliko njih ići će ispred nas da bi proverili da imamo siguran prolaz."

Popela se na zadnje sedište i zatvorila vrata, Derek je pričao telefonom. Onda je izvadio nešto tamno...

„Obuci ovo preko majice."

Pancirski prsluk.

Dobri Bože.

Skinula je slojeve odeće i obukla pancir preko majice, pa je obukla tuniku i jaknu.

Derek je seo za volan i pokrenuo motor.

Uključio se ekran na komandnoj tabli. „Cobra, Tower ovde. Dron je udaljen pet milja. Roger. Odjava."

Sa kim je to pričao? „Kakav dron?"

Derek je pritisnuo dugme, pojavila se zelena slika regije. Pogledao je preko ramena i uhvatio je kako zuri u ekran.

„Podigli smo dron u Mazar-e-Sharif kad sam saznao gde idemo. Hoću da budem siguran da IS propalice ne naprave zasedu."

„Vau." Umesto da je to uteši, te vesti o dronu su je samo podsetile kakvoj se opasnosti izlažu i njen puls je podivljao. Išli su u regiju gde su se IS borci skrivali u oklopljenom terencu, oni su bili u starom vojnom džipu i sa samo nekoliko muškaraca koji bi trebalo da ih zaštite.

Ako ih zaskoče…

Da li je dobro odlučila? Da li je radila dobru stvar stavljajući ih sve u opasnost? Da je odbila svi bi bili bezbedni – relativno bezbedni.

A šta sa ženama i devojkama koje su bile povređene?

Jenna nije mogla da im okrene leđa.

Napustili su bolnicu, terenac je drobio prljavu cestu, farovi su osvetljavali zaleđenu okolinu i crvena zaustavna svetla starog džipa u daljini. Derek je pričao sa nekim preko mikrofona koji je bio ugrađen u kacigi. Bio je to neki šifrovano vojni razgovor koji uopšte nije razumela.

Sve je ok. Sve će biti u redu.

Scena koju su zatekli bila je dobro poznata Dereku. Svi odrasli muškarci i dečaci iz sela ležali su mrtvi u snegu, jezivu tišinu povremeno su remetili jauci i krici devojčica.

Ako je postojao pakao, onda je bio ovo.

Hamzad je gledao okolo, bio je besan. „Kada Lav čuje za ovo…“

Derek je znao da će Kazi prevrnuti okolinu u potrazi za Daeš borcima koji su ovo uradili. On je možda bio tiranin sa prevelikim egom, ali je takođe bio dobar saveznik u borbi protiv terorizma. Ako on pronađe borce – obesiće ih.

„Hajde da pomerimo tela tako da voljeni mogu da ih operu.“ Hamzad je pokrenuo ljude. „Ujutro možemo da iskopamo grobove.“

Dok je Hamzad premeštao leševe, Derek je pratio Jennu do kuća gde su bile povređene žene. Stajao je ispred, stražario i bio na vezi sa timom iz Mazar-e-Sharif. Oni su nadgledali snimke drona, bili su spremni da ga upozore ako neko krene u njihovom pravcu.

Posle otprilike četrdeset minuta Jenna je izašla, očigledno uznemirena.

„Trudna majka i njene dve devojčice.“ Rekla je. „Mlađa ima samo deset godina. U šoku su. Pregledala sam ih, uradila šta sam mogla i skuvala sam im čaj. Mislim da bi ih mogao umiriti.“

„Možda.“

„Šta će da rade ove žene sada?“ Jenna ga je uznemireno pogledala. „Muškaraca više nema. Kako će one preživeti?“

„Ne znam.“

Život za udovice, posebno one koje nemaju odraslog sina, je težak.

„Moram do ostalih.“

Derek je pratio Jennu od kuće do kuće, ostajući ispred vrata. Njegov dah je počeo da se ledi kako je padala noć.

Bila je skoro ponoć kad je Jenna završila.

„Ne znam šta još možemo da uradimo za njih.“ Jenna je izgledala iznureno. „Treba da odu na neko savetovanje za traume, ali kako to da obezbedimo? Jedna

žena treba da se porodi za mesec dana. Pokušala sam da je ubedim da povede decu i krene sa nama, ali ona ne može sad da se izbori sa svime.“

„Jenna, ne možeš sve srediti.“

„Zašto bi iko uradio ovako nešto? Oni su prosti ljudi, farmeri i pastiri. Nemaju novca, ništa što bi vredelo ukrasti. Ne žele da budu deo bilo koje borbe. Kako neko može samo da ih ubije? Kako neko može da siluje trudnu ženu i njene male devojčice? Pa oni su isto muslimani.“

„Ne znam.“ Derek je uhvatio sebe kako želi da je drži. „Neki ljudi su prazni i nemaju ništa osim mržnje u sebi. Moraš da spavaš.“

Dok su Hamzad i ostali ljudi bili u napuštenim kućama, Derek je ostao blizu Jenne koja se smestila kod jedne trudne žene i njene dece.

„Biću ispred.“

„Na hladnoći?“

„U terencu. Imaš li svoj telefon?“

„Da.“

„Dobro.“ Uhvatio ju je za ruku i stegnuo je, svestan da ostali možda gledaju. „Uradila si sve što si mogla. Probaj da odmoriš.“

Zatresla je glavom, osećala se poraženom. „Nisam uradila ništa.“

Nije hteo da se raspravlja. „Uđi unutra, toplije je.“

Derek je parkirao terenac tako da blokira ulazna vrata kuće. Ako se Daeš seronje vrate i ponovo pokušaju da uđu moraće preko njega da prođu.

Prijavio se Cobra timu. „Cobra, ovde Tower. Zatvoriću oko. Odjava.“

„Tower, ovde Cobra. Laku noć. Odjava.“

Onda je Derek proverio oružje, raspakovao spavaću vreću i iskoristio je kao prekrivač. Bio je zavaljen na stražnjem sedištu. Al' san mu nije dolazio na oči.

Jenna je ležala budna, današnji horor joj nije izlazio iz glave. Ujedi na malim grudima koje tek treba da se razviju. Razderane vagine.

Najmlađa žrtva ima tek sedam godina.

Sa drugog kraja prostorije čuo se tihi plač.

Srce joj se slomilo.

Jenna je stajala uplakana pored Dereka na groblju, hladnoća ju je štipala za obraze i za nožne prste kroz čizme. Hamzad i njegovi ljudi su pozvali muškarce iz drugog sela da izgovore molitve za mrtve, za žrtve. Bake, majke, sestre i kćerke su stajale u pozadini tiho jecajući.

Život u ovom malenom selu više nikad neće biti isti.

Žene iz sela su rano ustale, pripremile su doručak za sebe, decu i goste, izgledale su omamljeno od terora i tuge. Dok su Hamzad i muškarci kopali trideset šest plitkih grobova u zaleđenoj zemlji, žene su prale tela voljenih, plačući nad njima dok su ih umotavale u bilo kakve materijale koji su mogli da posluže kao pokrov.

Do kraja popodneva okupilo se mnogo rođaka iz susednih sela, Jenna je odahnula kad je videla da su doneli hranu i pružali utehu. Pričali su o pokolju, ali niko nije rekao ni reč o nasilju koje su žene pretrpele.

Silovanje je ovde bila tabu tema.

Hamzad je insistirao da iz poštovanja ostanu na sahrani.

Derek nije bio zadovoljan. „Što duže ostanemo u većoj smo opasnosti.“

Stajao je pored nje, napet, pogled mu je lutao i još uvek je imao slušalice.

Na groblju, rođaci su podizali tela, postavljali su tela u grobove tako da im lica budu okrenuta ka Meki. Prvo su bacili šaku prašine na grobove pa su krenuli lopatama da zatrpavaju.

Kad su zadnje telo pokopali, Derek je krenuo ka terencu. „Idemo.“

Kao i pre, Hamzad i njegovi ljudi su predvodili, Derek ih je pratio održavajući razmak.

Jenna je bila iscrpljena, borila se protiv sna, ali vožnja ju je uspavala. Trgnula se kad je vozilo iznenada stalo.

„Drži se.“ Derek je viknuo.

Prebacio je u rikverc i nagazio gas.

„Šta se dešava?“

„Dron je snimio odbor za doček ispred nas – nekoliko velikih vozila je blokiralo put.“

Odbor za doček?

Njeno srce je potonulo. „Daeš borci?“

„Hajde da preskočimo upoznavanje.“

„A Hamzad i ostali muškarci?“

„Ja nisam ovde da štitim Hamzada.“

„Vraćamo se u selo?“ Jenna je htela da zna njegov plan.

„Ne – i nema više pitanja.“

Jenna je pogledala preko ramena tražeći neko mesto gde bi mogli da sakriju terenac. Ako nastave da idu unazad – vratiće se u selo. Šta je sprečavalo te ljude – ma ko god da su, da ih pronađu ovde?

Onda ih je videla – široke otiske guma u snegu.

Tamo je bio put i vodio je na istok.

„Cobra, ovde Tower. Dobre vesti. Odjava.“ Derek je prošao skretanje, nagazio je na kočnicu, prebacio je u brzinu i skrenuo je ulevo.

„Šta ako odluče da nas prate?“ Reči su joj pobegle pre nego što se setila da ne treba da zapitkuje.

Uhvatio je njen pogled u retrovizor. „Oni nas već prate.“

Deseto poglavlje

Derek nikad nije trebao da pristane da je dovede ovde.

Znao je da je prokleto opasno. IS i Talibani su preplavili ovu regiju. Milicija, takođe. Morao je da ide protiv svakog svog instinkta da bi ispoštovao njenu odluku.

Smekšao si.

Vozio je brzo i pažljivo – koliko je mogao, prateći uputstva operativaca koji su nadgledali regiju dronom. Ako skliznu sa puta biće sjebani, pomoć je predaleko. Trebalo bi da pošalju helikopter al' čak i tada bi trebalo da čekaju oko sat vremena.

„Jenna, imaš tvoj satelitski telefon?“

„Da.“

„Drži ga blizu tela, u grudnjaku ili tako negde…“

„Hmm, ne nosim grudnjak.“

Tačno. Znao je to.

Sranje.

„Ako nas otmu, stavi ga u gaće ili čarape. Ne u džep. Dok god ga imaš kod sebe Cobra te može pronaći.“

„Zar ti nećeš biti sa mnom?“

McManus je ponovo progovorio svojim škotskim akcentom - u njegovo uvo. „Tower, ovde Cobra. Levo je brdo iza kog možeš skriti vozilo. Ako možeš skloni se sa puta – odmah. Odgovori. Kraj.“

„Cobra, ovde Towel. Primljeno. Kraj.“ Skrenuo je levo, nadajući se da sneg nije dubok.

I tako su čekali duga dva minuta.

Okrenuo se preko ramena, video je strah na njenom licu, dohvatio je njenu ruku. „Ako nas otmu, razdvojiće nas. Uradiću sve što mogu da nas ne uhvate, ali ako uspiju, hoću da budeš spremna za spašavanje.“

McManus je progovorio opet. „Tower, Cobra ovde. Neprijateljska kolona je prošla skretanje i nastavila prema selu. Kraj.“

„Cobra, ovde Towel, primljeno. Kraj.“ To je bilo rešenje kom se Derek nadao.

Pustio je njenu ruku, okrenuo se i odvezao ih na glavni put, dajući sve od sebe da ostane na već ugaženom snegu.

„Šta radiš?“

On je bio zauzet – pričao je sa McManus. „Cobra, ovde Towel, vraćam se na glavni put. Upozori me ako se pojavi neko u okolini. Kraj.“

„Tower, ovde Cobra. Primljeno. Kraj.“

To je bilo kockanje, ali nije mogao biti siguran dal' imaju dovoljno goriva da lutaju Afganistanskim selima bez plana za povratak. Ako im se probuši guma, ili ostanu bez goriva, bili bi ranjivi dok bi čekali da Cobra donese pomoć. Uostalom video je tragove u snegu. Izgledali su sveže. Nije mogao znati čiji su – možda su ih napravili Daeš borci kad su napali selo.

Ovo im je bila najbolja šansa. Uz malo sreće, biće na putu za Mazar-e-Sharif pre nego što progonitelji shvate da se nisu vratili u selo. Ako stvarno imaju *sreće*, đubrad će videti ove tragove i izgubiti vreme tražeći ih.

Derek je izašao na glavni put i uputio se na sever, vozeći što brže je mogao, a da ih ne ugrozi.

„Tower, ovde Cobra. Jedno vozilo se okrenulo.“ McManus reče. „To je Hamzad.“

„Cobra, ovde Tower. Primljeno.“ Derek bi se opkladio da je Hamzad umešan u ovo. On ih je pritiskao da idu u selo. „Gde su ostali?“

„Tower, Cobra ovde. Neprijateljski konvoj je nastavio prema selu. Kraj.“

Nekoliko minuta kasnije McManus je rekao da je spazio Hamzada pored puta. „Primetio je tvoje tragove, zagrizao je mamac. Kraj.“

Derek nije bio iznenađen kad su se ostala vozila okrenula i našla sa Hamzadom – tamo gde je spazio tragove terenca.

Kopile ih je prodalo – toliko mu je bilo jasno, ali kome? IS? Talibanima? Miliciji? I ko je bio meta – Derek ili Jenna?

Ovog trenutka baš i ne mora da sazna – ne dok je ovde.

Derek je nagazio na gas, imao je oko tri četvrtine goriva u rezervoaru plus jedan pun kanister. To će biti dovoljno do Mazar-e-Sharif.

Jenna još uvek nije znala, ali ne vraćaju se u bolnicu.

Jenna je uspela da odoli nagonu da se okreće. Rekla je sama sebi da je Derek u kontaktu sa svojim ljudima i da će je upozoriti ako situacija postane još gora. Iako je znala sve to, nije joj umanjilo strah.

Trudila se da čuje svaku reč koju je rekao, iako mnogo toga nije razumela.

„Cobra, ovde Tower. Neprijateljski QRF[20] je pet klika[21] iza nas i ide u našem pravcu. Primljeno na znanje. Kraj. “

Ko je bio QRF? Šta je bio klik? Ko je bio taj neprijatelj?

Morao je biti IS. Oni su napali selo. Znalo se da su u tom području. Možda su čuli da su neki zapadnjaci bili u selu pa su došli da ih pokupe.

Ne možeš znati to.

„Cobra, ovde Tower, neprijateljski QRF je prekinuo poteru. Primljeno. Kraj “

Hvala Bogu na tome!

„Cobra, ovde Tower. Do Mazara još četrdeset i sedam milja. Kraj.“

Mazar?

Krv joj se uzburkala kad je shvatila da je trebalo već da skrenu sa autoputa do sad. Nisu se vraćali u bolnicu. Vodio ju je u Mazar-e-Sharif.

Zašto joj nije rekao?

Jer je njen otac rekao da je dovede silom ako ne želi dobrovoljno da dođe.

Ne. Ne. Derek ne bi to uradio. Rekao je njenom ocu da je neće oteti.

Ili je to rekao tebi da bi pridobio tvoje poverenje?

James je jednom pokušao da objasni šta su oni radili.

„Išli bi na neprijateljske teritorije i naučili sve o njihovim trupama. Sprijateljili bi se sa njima, naveli ljude da nam veruju i nadali se da će nam pomoći.“

„Šta ako niko nije želeo da pomogne?“

„Uradili bi sve što treba da ih ubedio da nam veruju.“

Jenna je tek kasnije shvatila da je njihov posao uključivao da uđu u glave ljudima i iskoriste to, manipulišu ljudima ili celim selima.

Da li je Derek manipulisao njom?

Kad bolje razmisli, nije videla blokadu na putu. Nije videla da ih iko prati. Nije mogla da bude sigurna da dron postoji. Nije čula glasove – samo njegov. Da nije ovo samo neka složena predstava da bi je uplašio i naterao da se složi sa njim i napusti zemlju?

Poludela si.

Iako je odbacila pomisao, crv sumnje je ostao.

Tvoj otac nam je pretio.

„Zašto idemo u Mazar umesto u bolnicu? Zašto mi nisi rekao?“

---

[20] QRF - Quick Reaction Force – oklopa vojna jedinica sposobna za brza dejstava ili rapidno odgovaranje na razne situacije

[21] Klika - žargon-kilometar

„Vodim te tamo gde znam da ćeš biti sigurna.“ Sreo je njen pogled u retrovizoru. „Nisam ti rekao jer nisam hteo da diskutujemo u tako opasnoj situaciji.“

Njegove reči su bile oštre, njegov ton jasno je rekao da je razgovor završen – podsetio ju je na njenog oca.

Jenna je osetila poznati stari bes u sebi. Niko nema prava da odlučuje umesto nje bez obzira na situaciju. Zar nije mogao bar da je pita šta ona mislio o tom?

Kad su stigli u Mazar, Jenna se pušila od besa. Nije rekla ni reč dok ih je Derek uvozio u grad, koji je bio okružen visokim betonskim zidovima sa bodljikavim žicama na vrhu.

Siva, metalna kapija se otvorila i prošli su unutra, parkirao je unutra garaže koja je bila krcata vozilima – kombi, džipovima, ATV vozilima i Tojota Korolama – koje su se najlakše uklapale u okolini grada.

„Ponesi svoju torbu. Neko će već doći po ostatak.“ Skinuo je kacigu i stavio je na suvozačevo mesto, onda je prešao pozadi i zgrabio njegove stvari.

Iskočila je i uzela svoju torbu. Sad pošto je opasnost prošla, Jenna nije mogla više da se suzdržava. „Trebao si da me pitaš, pre nego što si me doveo ovde. Ako je ovo sve neka jeziva igra da me izvučeš iz Afganistana da znaš da ću pobesneti.“

Gledao je u nju kao da je poludela. „Ti misliš da sam ja ovo izmislio?“

„Nisam videla zasedu.“

„Spavala si.“

„Nisam videla ni QRF. Kako su zgodno nestali?“

Derek je zatresao glavom, šokiran. „Ne veruješ mi.“

Prebacio je opremu na rame, okrenuo se i pošao ka liftu, ukucao je šifru. „Ljudi koji su nas pratili nisu došli ovde, jer su se uputili prema *tvojoj* bolnici.“

Zapanjena, Jenna je samo mogla da zuri u njega.

Derek nije navikao da ne može da kontroliše svoje emocije. Sada hteo je da udari nešto.

Povredila je tvoja osećanja?

Mukica.

Olakšanje koje je osećao što su se uspešno izvukli – nestalo je, uništila ga je njena sumnjičavost. Optužila ga je da je namestio sve ovo i da je sve odglumio. Šta kog đavola?

Trebao si ranije da joj objasniš situaciju. Znaš kakvu prošlost ima.

Da. Ok. Njen otac ju je lagao I manipulisao njom celog života, ali on nije bio njen stari. Trebalo bi da mu veruje. Okrenuo se I video da ona stoji širom otvorenih očiju tamo gde ju je ostavio.

„Dolaziš, ili bi radije iskušala sreću na ulici?"

Požurila je u lift. „Kako to misliš otišli su u bolnicu?"

„Mislim upravo ono što sam rekao. Skrenuli su sa autoputa i otišli prema bolnici. Mislim da su očekivali da ćemo se i mi tamo uputiti."

„Možda je neko iz bolnice. Možda…"

„Da li se neko od osoblja ikad vozio u oklopnom vojnom džipu opremljenom mitraljezima?"

Da bi zaustavio dodatno ispitivanje poveo ju je do prostorije gde su McManus i Cross analizirali slike sa drona. McManus je služio kao obaveštajni stručnjak u SAS – Britanskoj tajnoj vazdušno službi, dok je Cross bivši marinac. Zajedno su bili prokleto dobar obaveštajni tim.

Obojica su pogledom prelazila sa njega na Jennu kojoj tehnički nije bio odobren pristup ovde.

McManus je prikrio iznenađenje, skočio je na noge. „Ja sam Quinn McManus, gospođice. Drago mi je da ste ovde, bezbedni."

„Hvala Vam."

Cross je ustao i pružio ruku. „Alex Cross. Drago mi je videti Vas bezbednu, gospođice Hamilton. I tebe, Tower, takođe."

„Hvala." Derek je ispustio torbu na pod. „Hteo bih da pokažete gospođici Hamilton snimke. Počnite od zasede."

„Da, gospodine."

McManus je pokazao na stolicu pored njega. „Sedite ovde gospođice."

„Hvala Vam." Jenna je sela, još uvek je nosila burku.

McManus je pokazao na ekran. „Ovo je vaš terenac. Ovo je vozilo koje je Hamzad vozio. Vidite? Ovde su šest vozila zbijeno parkirana – blokirali su put. "

Jenna je proučavala ekran. „To je QRF? Ko su oni?"

„To znači da su oklopljeni i spremni za brzu reakciju. Samo časak, pokazaću Vam."

„Časak znači samo trenutak." Cross je objasnio. „Rekao sam McManus da treba da nauči engleski… ali… "

„Prokleti lajavac, začepi gubicu.“ McManus je zastao. „Pardon, gospođice.“
Jenna nije znala šta je rekao. „U redu je.“
McManus je polako prešao kroz snimak. „Hamzad je izbio na put odmah nakon što smo upozorili Dereka da skloni guzicu. Hamzad je pričao sa prikazom iz konvoja, duže od dve minute – kad je ukapirao da niste iza njih. Kad je video da vi ne dolazite, uskočio je u džip, a isto je uradio i prikan. Svi su se okrenuli i krenuli na jug – za vama.“
Derek je pokazao na jednu sliku na kojoj se jasno video lik muškarca – *prikana* koji je pričao sa Hamzadom. „Ko je ovaj jebač?“
„Drago mi je što si pitao.“ Cross je prebacio sliku na ekran. „To je Alijman Qassim, Uyghurov saborac. Proveo je osamnaest meseci u Guantanamo zatvoru. Priča se da on vodi tajnu Kazijevu miliciju koja obavlja prljav posao bez da upliće Kazija u sve to.“
Koji kurac?
Kazi je bio umešan?
„Kako znamo da su nas jurili? Sreo sam guvernera Kazija, poželeo mi je dobrodošlicu i dao mi blagoslov da radim ovde. “
Pokazaću ti, McManus je opet premotao snimak. „Ovo je tvoje vozilo. Ovde, vidiš Qassima i njegovu bagru, kad im je Hamzad rekao za tvoje tragove oni su odmah okrenuli. Ovde je Hamzad. Vidiš? Oni su tebe jurili, a prika Hamzad je pomagao družini.“
Derek je uvećao sliku pa je i Jenna mogla videti Hamzada. „Upozoren sam da je on uši i oči Kazija u bolnici.“
„Možda je on čuo ili video nešto što se Kaziju nije dopalo.“
McManus je pokazao na snimak kad je Qassim shvatio da je plen pobegao. „Vratio se na autoput ovde, ali je sišao i krenuo prema bolnici. Pratili smo ga. Stao je i čekao. Hamzad je izašao i u jednom trenutku su razgovarali, možda mu je rekao da niste tamo. Onda je Qassim krenuo prema Mazaru.“
„Još neko pitanje, gospođice Hamilton? Ili možda mislite da je sve ovo deo moje jezive šeme sa ciljem vaše otmice?“ Derek je pokazao na ekrane.
Jenna je pocrvenela kao bulka. „Ne. Hvala. Žao mi je što sam sumnjala u tebe.“
Njeno izvinjenje nije ublažilo njegovo mračno raspoloženje.
„Ti misliš da smo lažirali ovo?“ Cross je puknuo, iscerio se. „Towar je dobar, ali ne toliko dobar.“
Ali McManus je zurio u Dereka. „Gospođica je imala tešku situaciju. Jednostavno se zbunila. Sigurno to možeš razumeti.“
„Hvala vam na svom trudu koji ste uložili da bih ja bila sigurna.“

To je izrekla, uzela je torbu i izašla napolje.
„Zna li ona kuda ide?“ McManus upita.
Pakao.
„Neka me neko iz bezbednosti pozove.“ Derek je krenuo za njom. „Jenna!“
Zaustavila se i okrenula, lice joj je bilo ispijeno od stresa i iscrpljenosti.
„Kasarna je ovamo.“ Poveo ju je kroz hodnik, do istočnog krila zgrade. „Nikad ti ne bih lagao.“
Zašto je to rekao? Ne mora se on braniti.
„Jako mi je žao. Rekao si mi da ti je moj otac pretio, da je platio da me odvedeš iz Afganistana, da me otmeš ako treba… I ja.. Ja sam se uplašila, valjda nisam jasno razmišljala. Nisam mislila da te povredim.“
To je ono što se desi kad promeniš pravila misije.
Ipak, žalost u njenom glasu otopila je malo njegove ljutnje.
„Kao što si i rekla, nisi videla ništa.“ Zaustavio se kod soba za goste – zvaničnike Pentagona, članove kongresa. „Trebalo bi ti biti udobno ovde, dok mi ne shvatimo šta se tačno desilo danas. Moje stručno mišljenje je da ne bi trebala da se vraćaš u bolnicu dok se ne uverimo da Qassim i njegovi ljudi ne jure tebe.“
Klimnula je, zabrinutog lica. „Samo sam ih ostavila. Nestala. Mora da su zabrinuti za mene.“
„Pozvaću Farzada i reći mu šta se desilo.“ Čovek je morao da zna za Qassima i Hamzada.
Grant, šef obezbeđenja, išao je prema njima.
„Hej, Tower. Dobrodošli gospođice Hamilton. Izvolite ključeve. Šifrovani su. Imaćete pristup vašem apartmanu, hodnicima, teretani, vešernici, sobi za konferenciju.“
Jenna je uzela karticu od njega. „Hvala Vam.“
„Krevet nije namešten. Nismo očekivali goste.“ Grant je rekao Dereku.
„Izborićemo se.“
„Nadam se da će Vam biti udobno ovde, gospođice Hamilton.“ Grant je nestao niz hodnik.
Jenna je primakla karticu i vrata su se otvorila uz malo zujanje.
„Smesti se. Vratiću se.“
„Hvala.“
Derek se vratio sa plahtama u rukama, našao ju je kako spava na dušeku, maramu je držala u ruci, kosa joj je bila raširena po jastuku. Stavio je jastučnice i posteljinu sa strane i pokrio je ćebetom. Neko vreme je stajao tamo, kao idiot, gledajući je kako spava – neka nepoznata nežnost se uvukla u njegova prsa.

Ti si skrenuo, druže.
Pre nego što napravi neku glupost napustio je sobu.

Jedanaesto poglavlje

Sledećeg jutra, kad se Jenna probudila nije imala pojma gde je i zašto je spavala obučena na nenameštenom krevetu. Neko ju je pokrio ćebetom.

Derek.

Srce joj je brže zakucalo kada su se uspomene na jučerašnji dan vratile. Zastrašujući put od sela do Mazara. Gluposti koje je rekla Dereku. Slike koje joj je pokazao njegov čovek.

„Moje stručno mišljenje je da ne bi trebala da se vraćaš u bolnicu dok se ne uverimo da Qassim i njegovi ljudi ne jure tebe."

Zar je sve njena krivica – jer je pokušala da spasi Behar?

Sela je, prvo je pogledala na sat pa onda po prostoriji. Naspram njene sobe u bolnici ovo je bio pravi luksuz – prostrano, svetlo i toplo mesto. Prozori su bili postavljeni visoko, tako da se ne vidi unutra, a ni spolja, verovatno su stakla bila blindirana. Tu je bio i kraljevsko velik bračni krevet. Na belim zidovima visile su epohalne slike događaja iz američke istorije – predsednik Lincoln u Gettysburg, general Pershing kako sleće na aerodrom u Francuskoj 1912. godine, marinci kako dižu zastavu na Iwo Jima, vatrogasci kako se probijaju kroz olupine kula Blizanaca nakon 9/11.

Ustala je sa kreveta i otišla do kupatila koje je bilo u beloj boji. U fiokama je pronašla sredstva za higijenu – male tube paste za zube, konac za čišćenje, brijač, penu za brijanje, šampon, balsam i gel za tuširanje.

Tuširanje.

Nije se okupala od kad je sve ovo počelo – od jutra pre nego što se ljubila sa Derekom u sobi gde je bio generator.

Bilo je tu više od ljubljenja.

Nije htela sad da misli o tom.

Pronašla je peškire i kese za prljavu odeću ispod lavaboa, skinula se i pažljivo odložila Jamesove pločice. Uzela je brijač i sve što joj je potrebno stavila je na policu, uključila je tuš i na njeno oduševljenje bilo je tople vode. Ušla je pod tuš, uz uzdah zadovoljstva.

Na trenutak je zaboravila da je daleko od bolnice, da je na paravojnom terenu, da je neki kreten juri.

Kad se osušila, osećala se čisto i nekako kao ona sama.

Nije ponela rezervnu odeću, ali čovek koji joj je dao karticu rekao je da ima vešernica. Možda je mogla od nekog da pozajmi farmerice i majicu dok ne opere svoje stvari.

Zamotala se u peškir, skupila svoju prljavu odeću, i iskoračila iz kupatila, baš u tom momentu neko je zakucao na vrata. Bacila je odeću na krevet i upitala dok je prilazima vratima. „Ko je?"

„Derek, doneo sam ti doručak."

Jenna je bacila pogled na hrpu prljave odeće. Nije mogla to da obuče. Otvorila je vrata čvrsto držeći peškir.

Derek je stajao obučen u majicu i bež pantalone, nosio je tacnu na kojoj se nalazio sok od pomorandže, jaja, slanina, tost i…

Uzdahnula je. „Oh Bože, jeli to prava kafa?"

Njegov pogled je klizio preko nje, intiman kao milovanje. „Možeš se kladiti da jeste."

Nije popila kafu od kad je napustila USA.

Ušao je i stavio tacnu na sto. „Jesi li se naspavala?"

„Jesam, hvala, ti?"

„Ja sam ok." Zakoračio je unazad. „Ostaviću te da jedeš i da se obučeš. Zakazao sam sastanak u pola devet."

„Sastanak? Jesi li još nešto saznao?"

„Jutros sam bio u bolnici, predao im preostale medicinske stvari, rekao sam Farzadu šta se desilo. Žene su spakovala tvoje stvari. Sve je ovde, ispred tvojih vrata."

Spakovale njene stvari? „Ali zašto…"

„Ne možeš se vratiti, Jenna. Farzad ne želi da se vratiš."

Njeno srce je potonuo, odbijanje je zabolelo. „Zašto ne?"

„O tome ćemo na sastanku. Naći ćemo se u sali za konferenciju."

Onda ju je ostavio samu.

Vesti kao da su je udarile u stomak, sela je na krevet. Odredila je da će dve godine svog života provesti u Afganistanu kako bi pomogla babicama, kako bi ih obučila, ali sad…

Suze su joj zamaglile vid.

Nije se čak ni pozdravila.

Derek se jako potrudio da zaboravi kako ona izgleda dok je samo u peškiru i da se fokusira na sastanak. Izgledala je kao kolačić koji je bio spreman da smaže, nije bilo lako odoleti. Sad je nosila tamno plavu majicu dugih rukava sa V izrezom koji je otkrivao njen dekolte, farmerice koje su pratile oblik njene bujne guze, kosa joj je bila mokra, ali nepokrivena i slobodna. Skoro da je mogao da oseti tu svilenkastu…

Saberi se, čoveče!

Završio je sa izlaganjem. „Kad se Hamzad vratio u bolnicu pitao je gde je gospođica Hamilton. Nije pitao za mene. Samo za nju. Kad je saznao da se nije vratila svima je ispričao da mi nismo brat i sestra, i da sam ja vojni operativac. Farzad me je upozorio da se ne vraćamo. Rekao je da je Hamzad okrenuo ljude protiv nje. Takođe je rekao da ne može da pomogne i da je zaštiti ako je Qassim traži.“

Jenna je gledala u njega, bila je zbunjena. „Kako je Hamzad to saznao? Kunem se, nisam nikom rekla. Nikad nisam ni pričala sa njim.“

„Ko je još znao ko smo mi?“

Jenna se namrštila kad je shvatila.

Cross je odgovorio umesto nje. „Abdul Jawad Kazi.“

Jenna je pogledala Crossa pa Dereka. „Zašto bi on poslao nekog po mene? Dao mi je dozvolu da radim ovde.“

„Kazi daje, Kazi uzima.“ McManus reče.

„Ima li to veze sa onim kad sam pričala kroz vrata u čekaonici? Ili se naljutio što smo se pretvarali da smo brat i sestra.“

Derek nije bio siguran. „Mislim da možemo pretpostaviti da je Kazi čuo za to.“

„Od kad on mari za takve stvari?“ McManus upita.

Derek se okrenuo prema Elizabeth Shields - bivši CIA analitičar. „Shields?“

„Slažem se sa Quinnom. Kazi ne obraća pažnju na moralne ‘probleme’. Nešto veće se kuva. Pokušavamo da ga nadgledamo, ali kao što znaš, postaje sve teže.“

Rat je učinio Kazija multimilionerom. Šta god nije dobio besplatno od američke vlade, on je kupio od Kineza ili u Saudiskoj Arabiji.

Derek je srknuo kafu. „Ono što znamo, je da je Qassim tražio Jennu, ali ne otvoreno. Nije pokušao da je otme iz bolnice. Posle propuštene šanse juče poslepodne, zaustavio se na putu za bolnicu gde nije mogao biti viđen. Šta još znamo?“

Levi Segal, bivši agent za borbu protiv terorizma Izraelskih odbrambenih snaga, vođa taktičkog tima na bliskom istoku, je rekao. „Možda radi za Kazija, kao što naši izvori tvrde, ili možda radi za nekog nepoznatog sporednog lika. Ili je možda podivljao. Bez obzira, činjenica je da je pokušao da otme gospođicu Hamilton kad je bila izvan bolnice – i da to učini što tiše, bez privlačenja pažnje.“

„Imam osećaj da je Kazi iza svega.“ Shields reče. „Mislim da Qassim ne bi rizikovao svoj život tako što bi izdao šefa. Znaš šta bi mu se desilo da ga Kazi uhvati kako lelemuda.“

Kazi je bio nemilosrdan prema onima koji ga izdaju.

Imalo je smisla to što Shields priča. „Ti misliš da on radi za Kazija, i da Kazi hoće da bude siguran da se niko ne petlja u njegove planove – kakvi god bili.“

„Da.“

Cross je ustao da bi dopunio šolju kafom. „Postoji mogućnost da je Qassim sa svojom ekipom napao selo, pretvarajući se da su IS, da bi izvukli gospođicu Hamilton izvan bolničkog kompleksa.“

Derek je odmahnuo glavom. „Kako su mogli znati da će ona ići? Mislim da je verovatnije da je Hamzad iskoristio situaciju, haos koji su napravili IS borci, i da je javio Qassimu gde će ona da bude. On je pritisnuo Farzada da se složi i da pristane da pošalje volontere.“

„Znači, Kazi je naredio Qassimu da otme Jennu.“ McManus nastavi. „U to verujem. Ali zašto? Iz kog razloga?“

Nisu mogli da shvate motiv.

„Šta bi Kazi želeo od mene?“ Jenna je izgledala zbunjeno. „Nema smisla.“

Na trenutak svi su se ućutali.

Derek je prekinuo tišinu. „Koji god da je razlog u pitanju, nagrada mora da je velika, čim on rizikuje sukob sa Cobrom. Da su pokušali da otmu gospođicu Hamilton iz mog vozila bilo bi pucnjave. Izgubio bi čoveka, možda bi čak i poginuo ili bio ranjen. Sigurno je znao to, bilo bi posledica.“

Cobra je radila u Afganistanu od prvog dana kad su dopustili, bili su u prijateljskom odnosu sa Kazijem.

Da li se to promenilo sad?

„Kazi je zmija.“ McManus reče.

„Čini mi se da je najvažnija stvar izvući gospođicu Hamilton iz zemlje." Segal reče. „Mi ćemo rešiti naš odnos sa Kazijem, kad ona bude van njegovog dosega. Do tada, ona je ranjiva, što znači da smo i mi kao organizacija ranjivi."

Svi su klimnuli – sem Jenne.

Ona je izgledala izgubljeno i šokirano.

„Hoću plan za evakuaciju gospođice Hamilton do sutra ujutro u osam." Derek je ustao, završavajući sastanak.

Osoblje se vratilo za svoje stolove.

Samo je Jenna ostala. „Znači, vraćam se u U.S?"

„Žao mi je, Jenna. Znam da to nije ono što hoćeš."

Derek je došao do nje, seo je na ivicu konferencijskog stola. „Pre nego što je postao guverner Kazi je bio koljač. Ubijao je naše neprijatelje, pa ga je naša vlada zauzvrat nagradila i učinila ga moćnim. Ako je on raspoložen da ubije mene da bi došao do tebe, to su veoma loše vesti."

Jenna je skočila na noge. „Hvala ti što si mi sačuvao glavu juče, ali ne želim da ti ili neko drugi nastrada zbog mene."

Derek se uspravi, takođe. „Ništa od ovoga nije tvoja krivica. Čak i da je sve ovo zato što si spasila devojčicu i bebu, opet nije tvoja krivica. Došla si ovde sa najboljim namerama. Ti spašavaš živote. Uradila si mnogo više nego većina ljudi."

Nije izgledala utešeno. „Farzad misli da sam loša?"

Derek je zatresao glavom. „Ne, ti si njemu draga, brine za tebe. Rekao je da misli da si ti veoma hrabra žena. Hteo je da prenesem njegove pozdrave i pozdrave svih ostalih."

Njena brada je zadrhtala, suze su se slile niz njene obraze. „I meni je on drag."

Nije znao šta treba da uradi pa je raširio ruke i zagrlio je.

Cross je upao unutra. „Hej šefe, ja… oh, izvinjavam se."

Jenna se povukla. „Vratiću se u svoju sobu, ako budem mogla da je pronađem."

Derek je prošao pored Crossa, jedva se suzdržavajući da mu ne otkine glavu, pročistio je grlo. „Ona je uznemirena."

„Kladim se da jeste."

„Šta hoćeš?"

Jenna je pronašla put do sobe, utonula je u krevet, gledajući u plafon dok su joj suze curile niz lice. Mislila je na Farzada, Marie, Delaru, Lailomu i na ostale studente. Verovatno ih nikad više neće videti.

Ovde se osećala kao kod kuće uprkos mlakim tuševima i nedostatku kafe, iako joj je bilo čudno da povija glavu i to što nije smela da razgovara sa muškarcima. Bila je deo nečeg većeg, deo plana koji je trebao da spasi živote žena i dece i pomogne Afganistanu da se oporavi od beskonačnog rata.

Sad, vraća se u Ameriku, zbog nekog ludog tiranina. Šta je on hteo od nje? Šta je uradila da ga toliko naljuti? Šta bi joj uradio kad bi je ščepao?

To niko ne zna.

Nije se plašila. Derek ne bi dozvolio da joj se bilo šta desi. Bila je okružena gomilom betona, čelika, bodljikavom žicom i opakim operativcima. Ali bilo bi lepo da bar zna zašto se to desilo.

Šta će sad raditi?

Mogla je skoro bilo gde da se zaposli. Prodala je svoj stan, pre dolaska ovde i novac je sačuvala na računu. Moraće da nađe posao, kupi stan i počne sve ispočetka. To bi isto morala da uradi i po isteku osamnaest meseci.

Prekini da se samosažaljevaš.

Nije ličilo na nju da se žali i da kuka, pa je ustala, namestila krevet i raspakovala stvari. Pronašla je sliku nje, onu koju joj je dao Derek, a ispod je bila poruka.

Prepoznala je rukopis. Marie.

Draga Jenna,

Mi smo se svi uplašili za tebe, tužni smo što se nećeš vratiti. Mislim da si im ti bila omiljeni predavač. Nadam se da ćemo se ti i ja negde sresti opet, možda u Parizu. Ovde sam skoro dve godine i od svih babica ti si najbolja. Tvoje saosećanje, hrabrost i briga služe nam kao primer. Ostani dobro, budi bezbedna.

Marie

Opet su joj pošle suze. Ovaj put su bile gorko/slatke. Ona je mnogo toga naučila od Marie, Afganistanaca – studenata, Farzada, žena koje su dolazile u bolnicu i onih koje je sretala po selima. Boravak i rad ovde načinili su je jačom, snažnijom i otpornijom.

Pre dolaska ovde mislila je da je nedelja sa pet porođaja stresna i uzbudljiva. Ovde, ponekad bi obavila i po pet porođaja na dan. Kod kuće nikad ne bi provela

dan bez tuširanja i šminkanja. Ovde nije mogla uvek da stigne da se istušira, i retko bi koristila išta osim mleka za telo.

Pa ipak, nikad se nije osećala tako dobro – kao žena.

Spustila je dragoceno pismo i sliku u svoju torbu – gde će biti sigurni i završila je sa raspakivanjem.

Nije znala koliko će ostati ovde, ali bi bar mogla da se raskomoti.

Do ručka je već sve sredila. Pošla je u potragu za hranom. Još uvek se nije snalazila, ali polako je učila. Na svakoj sobi je stajalo slovo i kombinacija brojeva označavajući namenu prostorije. Dakle, stambene sobe su imale brojeve i Rs – residential – , konferenciska sala je imala oznaku koja je počinjala sa C.

M-002

M – mess hall – kao trpezarija.

Otvorila je vrata i ušla samo da bi videla golog Dereka ispod tuša.

Oh. Moj. Bože.

Znala je da ne bi trebala da gleda, ali nije odolela. Voda se slivala po toj glatkoj koži i ožiljcima, tom mišićavom telu, paketu od šest trbušnjaka, snažnim nogama, širokim prsima sa ravnim, smeđim bradavicama. Njegov kurac, savršeni kurac, je visio, debeo i neobrezan, iz gnezda svetlo smeđih kovrča i teških testisa.

Prekini da gledaš u njegov paket, za ime Boga!

„Treba li ti nešto?“ Zatvorio je vodu i protegao se da uzme peškir.

Toplota je projurila kroz njeno lice – a i stomak. „Izvini. Poželela sam… *izgubila.* Mislila sam da je M oznaka za trpezariju.“

„M – men’s locker room – je za svlačionicu.“ Brisao se peškirom po prsima i rukama, nije se potrudio da prekrije i sakrije nijedan deo sebe.

„Razumem. Sranje. Ok. Izvini.“ Zakoračila je unazad.

„Jenna, u redu je.“ Očigledno se borio sa osmehom. „Ja se ne postidim lako. Iznenađen sam što se ti lako posramiš, obzirom koji posao radiš.“

„Radim sa ženama, ne penisima. Ne, ja..“ *Samo prestani.* „Vidimo se posle.“

Izletela je iz prostorije i čula je da je viknuo.

„Trpezarija je dole u prizemlju.“

Dvanaesto poglavlje

Derek se obukao i vratio se na posao, bio je zabavljen njenom reakcijom i napaljen istovremeno. Nije mogao da je izbaci iz glave ni dok je imao privatnu konferenciju sa članovima Cobre, ni dok je čitao izveštaje iz Pentagona o Qassimu, ni kad je otišao u streljanu da puca.

Kao da bi neki muškarac mogao da zaboravi odmeravanje zgodne žene – pogled pun očajničke požude. O da, temeljno ga je pogledala, fiksirala je pogled na njegov kurac, a izraz njenog lica je govorio da je željna.

Bilo je baš interesantno, toliko se zbunila i crvenela je. Nije očekivao da žena čija je karijera reproduktivno zdravlje bude zbunjena kurcem. Ali njeno lice je gorelo, i rekla je stvari koje nije mislila da kaže.

Poželela sam… Izgubila…

Da poželela je njega. Nikad se nije primio ovako na neku ženu. Bio je privučen mnogim ženama, ali nije išao okolo misleći o njima po ceo jebeni dan.

Radim sa ženama, ne penisima.

Jedva je izdržao da se ne smeje. Mogla je reći muškarcima, muškim reproduktivnim organima ili bilo šta drugo, ali očigledno joj je na pameti bio njegov kurac. To je ok, što se njega tiče.

Možda je vreme da uradi nešto po tom pitanju. Oboje su odrasli, privlačili su jedno drugo. Možda bi bilo najbolje, za oboje, da se izjebu dok to ne izbace iz sistema.

Ona je Jimmyva mlađa sestra. Ti treba da je zaštitiš. Na zadatku si.

Tri odlična razloga da zadrži kurac u pantalonama. Kakav primer će dati ostalima, ako on kao jedan od osnivača Cobre, prekrši pravila na poslu?

Nije da je mogao da sakrije šta se dešava. Bio je u zgradi prepunoj operativaca i obaveštajaca. Ovde nema tajni.

Ništa od toga ga nije sprečilo da joj pusti poruku i ponudi joj obilazak.

Ne želim da se izgubiš.

Ne, nije bilo neophodno da doda to na kraju, ali je bilo zabavno.

Gde se nalazimo?

Pokupiću te.

Kad je stigao, pokucao je.

Otvorila je vrata. „Hej."

Iz nekog njemu nepoznatog razloga ona nije mogla da ga pogleda u oči.

Pokušao je da ostane ozbiljan. „Spremna?"

Poveo ju je okolo, dao joj je turu istu kao što je senatorima, pentagonskim zvaničnicima i predsednicima – svo vreme je seksualna tenzija tekla između njih kao živa struja. Nekako je uspeo da bude koncentrisan.

„Imamo preko pet stotina osoblja i operativaca rasprostranjenih na osam glavnih operativnih centara širom sveta."

„Antartika?"

Nasmejao se. „Ne."

Pokazao joj je ambulantu, teretanu, streljanu, skladište i ormar sa oružjem na donjem spratu. „Ovde su najpotrebnije stvari za misije. Oružar se pobrine da ovo uvek bude spremno."

„Vau."

„Pronašla si trpezariju, pretpostavljam."

„Jesam."

Zatim joj je pokazao barake i prazne prostorije.

„Izgleda kao zatvorska ćelija."

„Ništa fensi, samo krevet, lavabo i toalet. Većina operativaca kratko ostaje, oko nedelju dana ili kraće."

Nasmejala mu se, konačno ga je pogledala u oči. „Moja soba je mnogo udobnija."

„Čekaj dok vidiš moju, znaš, ja sam ipak šef." Poveo ju je do lifta. „Corbray i ja koristimo ovu sobu kad god smo ovde. On je u Vašingtonu, većinu vremena, da bi bio blizu svoje žene Laure. On je zadužen za njenu bezbednost."

„Nju je otela Al Kaida, zar ne?"

„Otela i zadržala predugih brutalnih osamnaest meseci – tukli su je i silovali. Tvrdili su da je mrtva. Corbray ju je pronašao i doveo je kući. Jedva je znala ko je ona više. Još uvek povremeno dobija pretnje smrću."

Laura Nilsson je bila najsnažnija osoba koju je Derek znao.

„Jadna žena. Pravo je čudo što nije zatrudnela."

Otključao je vrata ali nije rekao ni reč. Nije bilo na njemu da ispriča tu priču.

Otvorio je vrata i sklonio se u stranu puštajući nju da uđe, sakrio je osmeh kad je video njeno iznenađenje. „Dome, slatki dome."

„Izgleda kao kancelarija sa krevetom."

„To i jeste. Odavde mogu da nadgledam sve, monitore, operativce, mogu i da komuniciram sa njima, ili sa centrom."

„Znači, možeš da radiš u pidžami. To mora da je lepo."

„Ne nosim pidžame."

Obrazi su joj pocrveneli i skrenula je pogled.

„Žao mi je zbog onog današnjeg upada."

„Ne, nije." Neće je pustiti tako lako.

Susrela je njegov pogled, ljutnja se pojavila na njenom licu. Otvorila je usta da prigovara, ali ju je on odsekao. Neće on igrati tu igru.

„Kad je ljudima žao, oni ne zure. Privlačnim te, kao i ti mene. Da se nismo oboje pridržavali prokletih pravila, do sad bih te jebao..."

Nije nikad završio jer je ona skočila u njegove ruke i poljubila ga.

Osećaj njegovih usana na njenim je bio kao odgovor na molitvu. Ako je i imala neku sumnju da će je on možda odbiti, zaboravila je na nju kad ju je pritisnuo uz sebe, odgovarajući joj na poljubac, njegovo stenjanje je bilo kao afrodizijak. U trenu bila je visoko na njemu, uživala je u osećaju njegove kože, u njegovoj tvrdoći, toploti njegovih usana.

Prešao je nekoliko koraka do kreveta, držao ju je u naručju, zbog te njegove čiste snage zacvilela je. Nagnuo se preko nje, njegovi kukovi su bili između njenih butina dok je pogledom tražio njen. „Jesi li sigurna?"

„Bože, da." Povukla je majicu preko glave, bacila je na pod, zadrhtala je kad se njegov pogled zaustavio na njenom brusu.

Oh, kako je želela da ga nije obukla danas.

Počela je da ga otkopčava, ali on je uhvatio za ruke.

„Pusti mene." Podigla je ruke u znak predaje.

„Bože. Jenna." Zaljuljao se i dočekao na pete, svojim velikim šakama je obuhvatio njene grudi zadirkujući ih kroz čipku. „Volim tvoje grudi."

Uštipnuo je njene bradavice čineći ih još tvrđim, val zadovoljstva je prošao kroz nju zbog tog njegovog vrućeg pogleda i zbog senzacije njegovog dodira. Onda je u jednom potezu otkopčao brus i spustio je usne na te željene bradavice.

Zastenjala je i izvila se da bi imao bolji pristup, svaki dodir njegovih usana i jezika je poslao trnce u njenu matericu i uzburkao lavu u njenom stomaku. Prstima je zgrabila njegovu kosu, njegova usta su prelazila sa jedne bradavice na drugu sve dok ona nije zadrhtala, i cvilila od nakupljenog zadovoljstva koje je čekalo da eksplodira.

Zatim se uspravio, sklonio futrolu i oružje, skinuo majicu i bacio je. Onda je otkopčao pantalone, skinuo ih, skinuo je i čarape i čizme, dajući joj tako pogled na njegovu neverovatnu guzu. I eto ga – prelepo muško telo koje je jutros videla.

Ovog puta, pustila je da joj pogled luta, temeljno je sve obuhvatila od ožiljaka od metka na njegovim prsima, njegovih širokih ramena, nabijenih bicepsa do grebena i udolina njegovog stomaka i konačno impresivne debljine njegove erekcije.

Ona mora da se oslobodi pantalona *odmah.* Drhtavim prstima krenula je da otkopča farmerice, i bila je presrećna kad je on preuzeo stvar u svoje ruke. Svukao ih je i bacio na pod zatim se ispružio pored nje.

„Bože, prelepa si." Njegov pogled je klizio niz njeno telo čineći da se oseća najseksipilnijom ženom na svetu. Prevukao je ruke preko njenih grudi do unutrašnjosti butina, zadirkujući je dlanovima, vrhovima noktiju i jagodicama prstiju. „Tvoja koža je tako meka, kao svila je."

„Tvoja, takođe." Prstima je istraživala njegova prsa, svetlo braon dlačice su joj golicale dlanove, njegove bradavice su se stvrdnule na njen dodir.

Poljubio ju je polako i duboko, njegovi prsti su pronašli njen uzbuđeni klitoris – izluđivalo ju je to. „Hoću da te probam."

„Samo izvoli." Zar je mislio da će odbiti oralni seks?

Zagunđao je, onda se polako spustio do njenih kukova, ljubeći je, šireći vatru po njenom telu. Kad se smestio, zgrabio je jastuk i podmetnuo ga pod njene kukove podižući njenu guzu.

Rastvorila je butine, otvarajući se potpuno.

Uvukao je ruke između njenih butina, fiksirao je izgladneli pogled na njen najprivatniji deo. „Tako seksi."

Jenna je jedva mogla da diše, njihovi pogledi su se sreli trenutak pre nego što je polizao i uvukao njen klitoris u usta.

Ostala je bez vazduha, njeni kukovi su poskočili, zgrabila ga je za kosu. „Oh. Moj. Bože." Blagoslov. Mučenje. Bila je skroz opijena.

Jenna je pokušala da se opusti, ali on je bio previše dobar, osećaj je bio previše dobar.

Nije mogla da progovori, ni da sastavi neku misao, samo je stenjala i uzdisala dok je on navaljivao, usnama, jezikom, proždirući je celu. Gurnuo je prst u nju, šireći je i pripremajući je.

Vrućina iz njenog stomaka je eksplodirala.

Svršila je jecajući, orgazam je protutnjao kroz nju, na tren je bila zaslepljena, ostala je bez daha i sva mlitava. Osetila je kako sklanja jastuk, otvorila je oči i videla kako je posmatra sa bezobraznim osmehom na tim vlažnim usnama.

„Sviđa mi se tvoj ukus.“ Protegao se da dohvati nešto – kondom.
Njeno srce se otopilo. Većinu muškaraca je morala da ubeđuje.
Verovala mu je. „Ako si se testirao, nije nam potreban. Ja sam se testirala pre dolaska ovde, i imam spiralu.“
„Testirao sam se pre tri meseca i od tad nisam bio sa nekom ženom.“ Ispustio je kondom i raširio njena kolena.
Zaustavila je dah kad je videla njegov debeo napet kurac, onda ga je uvela u sebe.
„Želim te, Jenna.“ Uklizao je, ispunio je, rastegao i naterao da zastenje. Njegove oči su bile zatvorene, izdisao je polako dugim dahom. *„Isuse.“*
Onda je počeo da se kreće.

Derek je zaboravio kakav je osećaj bez kondoma. Jennu je osećao tako dobro, bila je tako skliska, uska i vruća. Osećao ju je celu, ukus njenog jezika i vrelinu njenog tela. Ali ako ne bude pazio osramotiće se. On *nije* 'jedan minut' tip.
Nastavi to sebi da pričaš.
Otvorio je oči i pogledao njeno slatko lice, zamalo je svršio, moraće ići lagano i polako. Hteo je da ona opet svrši. Hteo je da gleda u njeno lice dok svršava. Hteo je da izgubi kontrolu.
Ali, on je upravo bio na ivici. Posegnula je rukom dole da se sama dodiruje, pogled na njene prste na klitorisu poslao je talase požude kroz njega.
Prokleti pakao.
Voleo je kad žena zna svoje telo i kad uzme ono što treba. To ne znači da nije voljan da pomogne.
„Pusti mene.“ Namestio je kukove tako da je sad njegov kurac bio duboko zakopan u njoj, polako je kružio i povećavao trenje.
„Oh!“ Ona je momentalno odgovorila erotičnim stenjanjem, zatvorila je oči i podigla ruke na njegova ramena.
Iz ove pozicije nije mogao sisati te prelepe sise sa tim tamnim ispupčenim bradavicama koju su se pomerale ispred njegovog lica. Ali je mogao da vidi sve –

svoj kurac kako nestaje u njoj, rumenilo njene kože, njene bujne grudi sa željnim bradavicama, užitak na njenom licu.

Brzo je uhvatila njegov ritam, njeni kukovi su pratili njegove pokrete.

Prepustio se, davajući joj sve što joj treba, celog sebe, da bi je zadovoljio. Ubrzano je disala, stenjala, noktima se uhvatila za njega – kakav sladak bol.

„Oh, Bože. Derek!“ Otvorila je oči, njeno lice se ozarila dok je svršavala.

Derek je nastavio, zadržao je ritam dok mu je srce htelo da iskoči iz grudi, neka emocija koju nije mogao da imenuje, razlila se po njegovim grudima.

Dao joj je minutu da se oporavi, čekajući unutar nje.

Otvorila je oči, pogledala je u njega, zadovoljno se nasmešila. „Predaleko si, dođi ovamo.“

Privukla ga je i divlje poljubila, ruka je prelazila preko njegovih leđa, njegova kontrola se raspukla. Njegova muda stegla i eksplodirao je. *„Jenna.“*

Orgazam ga je pogodio kao lokomotiva, projurio kroz njega, ostavljajući ga lakim kao što je list na vetru.

Na trenutak ostali su tako, zadihani i srca su im kucala u istom ritmu.

Derek se polako osvestio, osetio je njene meke grudi na svojim prsima, ogrebotine na leđima od njenih noktiju i miris seksa. Tek kad mu se spustio izvukao se iz nje.

Legao je pored nje, povukao je u zagrljaj, opustio se – mozak mu je odlutao. Privukla se uz njega i naslonila glavu na njegovo rame, rukom prolazeći preko njegovog stomaka.

„Nikad pre nisam ovako svršila. Uvek sam morala pomagati sebi da svršim u toku pentracije.“

Derek se nasmejao zbog njenog stručnog odabira reči. „Znači, hirurg je dobro baratao skalpelom, a sa kurcem nije znao.“

Jel’ to tako jednostavno?

Jenna se smejala. „Nije bio dobar ni sa ljudima već samo sa mozgovima.“

„Onda mi je drago što više nije deo tvog života.“ Derek se iznenadio što je to stvarno i mislio. „Zaslužuješ boljeg.“

To je bila poslednja svesna misao pre nego što je utonuo u san.

Zvrc. Zvrc. Zvrc.

Otvorio je oči, Jenna je spavala u njegovom naručju, video je da glavni ekran svetli.

Sranje!

Bilo je vreme za večernji sastanak Cobre.

Iskočio je iz kreveta, ostavio je Jennu da spava, ulogovao se, lice njegovog partnera je ispunilo ekran. Pokušao je da blokira kameru. „Mogu li te pozvati za deset?“

Jenna se uspravila, bila je snena i zbunjena, čaršav je pao na njen struk. „Čekaj… Oh!“

Povukla ga je nazad do brade, nasmejala se.

Corbray je gledao u njega, njegov izraz lica je rekao da je sve video. „Pozovi me kad budeš sam, i prijatelju, obuci neke proklete pantalone. *Madre de Dios!“*

Trinaesto poglavlje

Derek je prišao krevetu i seo je pored nje. „Žao mi je zbog ovoga. To je bio Javier Corbray, moj poslovni partner."

„Shvatila sam." Dopustila je da čaršav padne, stavila je ruku na njegovu butinu. „Jesi li sad upao u nevolju?"

„Ne, săm sam kriv." Nije trebao da se javi.

Corbray je izgledao *popizdelo.*

„Molim te, nemoj mi reći da ti je žao." Trgnuo se kad je video ranjivost na njenom licu. „Ono što smo uradili – znači mi nešto."

Derek je znao da bi trebalo da oseća krivicu. Prekršio je Cobra kodeks, ne samo zato što je spavao sa klijentom u toku posla, već što je ona bila Jimmyeva mlađa sestra. Ali sve što je on osetio bio je dubok osećaj pripadnosti.

Sjeban si.

„Nije mi žao." Sklonio je pramen kose sa njenog lica, znao je da sad mora biti iskren da je ne bi povredio kasnije. „Uživao sam i ja."

Uživao? Prokletstvo, to je bio najbolji seks, ikad.

„Jenna, ja nisam tip za veze. Moraš to znati. Ne želim te zavlačiti ili povrediti, ne želim da misliš da mi imamo budućnost, jer je nemamo. Stalo mi je do tebe. I uvek ćeš mi biti draga. Ti si pametna i prelepa, neverovatna u krevetu. Ali ja ti ne mogu obećati..."

„Ne brini." Nasmejala se. „Nisam htela da te prosim ili tako nešto."

Nacerio se. „Moram da zovem Corbraya. Otpratiću te prvo do sobe."

Dohvatio je svoju odeću i obukao se, zatim je zastao u njegovom hodniku. On je možda izgledao spremno za rad ali je još uvek mirisao na nju.

Jenna se brzo obukla. „Videćemo se večeras?"

Na vrhu jezika mu je bio negativan odgovor, da se ovo neće ponoviti, ali nije mogao to reći. „Radiću do kasno, imamo mnogo toga da rešimo pre sastanka sutra ujutro. Posle ću te obići."

Kad je završila sa oblačenjem, pogledala je u hodnik.

„Da li je prolaz čist?"

„Da. Dođi." Odveo ju je do lifta, spustili su se jedan sprat, pazio je šta će reći i borio se protiv potrebe da je poljubi ili bar uhvati za ruku.

„Večeru služe od osam do pola deset. Ako požuriš – stići ćeš. Znaš li da nađeš put do sobe odavde?"

„Da.“ Vrata lifta su se otvorila, ona je izašla sa *oh-tako-seksi* osmehom. „Hvala za obilazak. Bio je… *neverovatan.*“

Vrata su se zatvorila, a Derek je samo stajao, kao idiot, zaboravljajući da pritisne dugme.

Saberi se, čoveče.

Otišao je gore do stana, pljusnuo je lice hladnom vodom da bi rasterao omamljujuću seksualnu komu, onda se ulogovao u sistem.

Corbray je odgovorio na prvo zvono. „Bolje da ono nije bila ona na koju ja mislim, ili ćemo ti i ja imati problema.“

„Zaboravi.“

„Ne, čoveče, ne mogu. Jenna Hamilton je *klijent,* za ime Boga. Postoje pravila, ti si pomogao da ih napišemo. Ako ih ti prekršiš, kako možeš da očekuješ da ih drugi poštuju?“

„Bili smo diskretni.“

„Diskretni. Kako da ne.“ Corbray je šmrknuo. „Ti si u zgradi prepunoj operativaca i vrhunskih obaveštajaca. Zar stvarno misliš da oni ne znaju? Moraš da se opametiš, *cabron*[22]*.* Šta će se desiti kad odbaciš gospođicu Hamilton kao što si ostale žene? Kad ti dosadi? Šta će se desiti ako joj slomiš srce i ona otrči kod tatice da se žali?“

Sad je Derek bio ljut.

Corbray pogađa u centar, zar ne?

„Ona nikad ne bi otrčala kod svog oca.“ I Derek nije hteo da je povredi.

Ona nije bila kao ostale. Ona nije bila samo najbolje prvo kresanje. Ima nešto u vezi nje, nešto više od seksa...

Čuješ li ti sebe?

Možda je Corbray u pravu. Mora da se opameti.

Promenio je temu. „Ako si pročitao izveštaj od jutros, znaš da sumnjamo da je Kazi iza ovog.“

„Ako je to tačno, onda je to velik problem za nas, i za nju.“

Oni su izgradili svoju prvu bazu u Afganistanu uz Kazijevu pomoć. Imaju milionski vrednu opremu tamo – vozila, kompjutere, oružje i ostale potrepštine. Ako se Kazi okrenuo protiv njih – bili su u problemu.

„Naš prioritet je da Jennu... Gospođicu Hamilton… Izvučemo iz okruga i iz zemlje. Imamo sastanak sutra ujutro u osam pričaćemo o strategiji.“

---

[22] *Cabron – špa. beskičmenjak*

„Pozvao bih još mišića u pomoć. Trebaće ti više operativaca. I, Tower, nemoj da pogrešiš, ako izgubimo gospođicu Hamilton, izgubićemo i kompaniju, bićemo bez posla – zauvek."

Nema *proklete* šanse da Derek izgubi Jennu.

Corbray je nastavio, prošli su kroz ostale misije. „Naši obaveštajci su obezbedili ambasadu u Venecueli, diplomatski tim će sutra stići."

Operativci u Džakarti su primetili da mnogi bivši IS borci pokušavaju da regrutuju nove ljude u Indoneziji, prijavili su to Pentagonu. Vlada poseduje hotel u Keniji i oni su zatražili dodatne ljude jer očekuju novi teroristički napad u Nairobiju.

Onda je Corbray bacio bombu.

„Holly je trudna."

„Šta?"

„Znaš šta to znači – beba u stomaku."

„Znam šta to znači."

Corbray se cerekao. „Bio sam u avionu sa Andrisom kad mu je Holly rekla. Bila je u totalnoj panici, rekla je da hoće epiduralnu anesteziju. On joj je odgovorio da mora da čeka dok ne prođe devet meseci."

Derek se radovao zbog njih. „Bez zaduženja za nju – neko vreme."

„Ona ima laka zaduženja – van terena. Moramo da nađemo nekog da je zameni."

„Da. Tačno." To će biti teško. „Šta još imaš da mi kažeš?"

Jenna je stajala u liftu, spuštale se do trpezarije, premotavajući u glavi prethodne sate. Osećaj njegovih usana na njenoj bradavici. Trenje koje je izazvala njegova brada dok se spuštao dole. Osećaj kad je uronio u nju. Potrebe da taj mišićav muškarac pripadne njoj.

Ne zaboravi najbolji orgazam, ikad.

Ne, neće to zaboraviti. Kao da bi mogla? Njeno telo je bilo oslobođeno, butine su joj još uvek podrhtavale – jasan podsetnik na ono što se desili.

Jenna je bila zadivljena time što muškarac, koji je veći deo svog odraslog života proveo u ratu, može biti tako nežan, pažljiv, tako *prokleto* dobar u krevetu. On je bio ispunjenje fantazija.

Bože, imaj milosti.

Znala je da će sve pre ili kasnije završiti. Čula je svaku reč koju je izgovorio. Znala je da Derek nije bio tip koji bi se skrasio, a i ona nije znala gde će biti sutra. Jednom kad je Cobra izbavi iz Afganistana, verovatno ga više neće ni sresti.

Kakva depresivna pomisao.

To je bila istina koju je morala da prihvati.

Lift je stao i vrata su se otvorila.

Sad je znala da se orijentiše – uglavnom, pronašla je put do trpezarije. Činilo se da je većina ljudi već bila i otišla – gomila tacni je bila naslagana pored kante za otpad, a samo nekoliko ljudi je sedelo za stolovima.

Jenna je uzela poslužavnik, pribor i tanjir, krenula je niz red – tražila je špagete, a kasnije je otišla do dela sa salatama. Sela je za najbliži sto i taman je raširila papirnu salvetu preko krila kad joj je prišla žena sa poslužavnikom u rukama. Prepoznala je ženu – bila je juče na sastanku.

„Mogu li ti se pridružiti?“

„Izvoli.“

„Ja sam Elizabeth Shields, bila sam juče na sastanku.“ Elizabeth nije izgledala kao bivši CIA operativac, bar Jenna ih nije tako zamišljala. Imala je dugu platinastu kosu, lepo lice i plave oči. Opet, šta je Jenna znala o CIA?

„Sećam se.“

Elizabeth je podigla viljušku. „Znači ti si babica. Kakav je osećaj tim se baviti?“

Jenna je opisala šta radi, od pregleda žena, do snimanja, kontracepcije i asistiranja pri porođajima. Elizabeth je slušala i izgledala je fascinirano, postavljala je mnogo pitanja na koje je Jenna odgovorila najbolje što može. Uskoro osećala je kao da se njih dve poznaju godinama.

Onda je razgovor skrenuo na njenog brata pa na Dereka. Ali nije bilo na Jenni da ispriča kako je njen brat poginuo spašavajući Derekov život. To je bila Derekova priča.

Elizabeth se nagnula. „Misliš da je zgodan?“

Jenna je zurila u nju. „Derek?“

„Ko drugi? Ma hajde. Meni možeš reći, ovde smo samo nas dve.“

„Ja… Uh… Pa da.“

„Ma hajde, pala si na njega, a i on je privučen tobom.“

Jenna je pocrvenela.

Quinn McManus, visoki riđokosi Škot, je prošao pored njih dok je birao hranu. „Budi oprezna kad pričaš sa Lilibet. Ona je maher, izbrbljaćeš joj sve svoje najdublje tajne i mislićeš da je to bila tvoja ideja."

Elizabeth ga je pogledala. „Samo uživamo u malom ženskom traču."

„Stvarno?" Podrugljivo se iscerio, okrenuo se i otišao. „Sa tobom, nikad se ne zna."

Jenna je pogledala Elizabeth pravo u oči. „Da li je ovo bila ekspedicija – lov u mutnom, da saznaš informacije o Dereku?"

Elizabeth je ubacila čeri paradajz u usta i počela da ga žvaće. „Oh, dušo, mi svi znamo da ima nešto između vas dvoje. Radila sam godinama sa Derekom i nikad nisam videla da gleda neku ženu kao što gleda tebe. Što se tebe tiče, ti si otvorena knjiga. Svaka emocija ti se vidi na licu."

Nije joj se to svidelo. Nije želela da bude otvorena knjiga i da je čitaju tako lako, i prokleto sigurno nije htela da prouzrokuje Dereku nevolje.

Naterala je sebe na osmeh. „Izgleda da je tvoj CIA radar pokvaren. Derek i ja smo samo prijatelji. Razgovarali smo o mom bratu i to je probudilo mnogo uspomena. To je sve."

Elizabeth se pokajnički nasmešila. „Izvini. Nisam htela da budem nasrtljiva ili da ti bude neprijatno. To se mene ne tiče. Mi smo jedine žene u zgradi, izgleda da mi nedostaje neko za razgovor."

Jenna je to mogla razumeti. „Mnogo žena bi ti pozavidelo. Okružena si visokim, snažnim momcima po ceo dan."

O da, Jenna je primetila. Kako ne bi?

Quinn McManus, koji se šepurio sa svojom crvenom kosom i riđom bradom i sa tim škotskim naglaskom.

Malik Jones je imao kratku tamnu kosu, izražajno lice i preplanulu kožu. Dylan Cruz je imao kombinaciju Afro-Latinskih gena i fatalan španski akcenat. Connor O'Neal je imao tamnu kosu, plave oči i privlačno lice.

„Istina – vrući su." Elizabeth je zadržala pogled na Quinnu. „Ali ja ne mogu da se muvam sa njima, ne ako želim ovaj posao. Oni čak neće ni da budu blizu mene."

Je li Derek dobio ukor zbog seksa sa njom?

Jenna je promenila temu. „Kako si postala obaveštajac?"

„Studirala sam kriminalno pravo, prijavila sam se posle diplomiranja. Prihvatili su me i prošla sam obuku. Rekli su da sam vešta sa jezicima i ljudima." Elizabeth je pogledala na sat. „Moram da idem sad, imam sastanak za pet minuta. Bilo je zabavno, možemo sutra ručati zajedno, ja sam ovde obično oko podne."

Jenna nije imala ništa drugo da radi. „Važi."
Elizabeth se široko nasmejala. „Vidimo se onda."

Derek je išao prema njenoj sobi, znao je da ne bi trebao. Corbray je bio u pravu. Nema smisla petljati se sa Jennom ili bilo kojom drugom ženom, sad. Imao je posao za odraditi. A to nije bilo lako za uraditi dok je još uvek mirisao na nju.

Samo moraš da je obiđeš, proveriš.

Tačno. Upravo tako.

Ovde nije bilo puno toga za raditi – ništa što bi Jennu interesovalo. Ostavio ju je samu celo veče, radio je sa timom do kasno – analizirali su opcije tražeći najbolji način da bezbedno izvedu Jennu iz Afganistana i vrate je u U. S. Bilo je toliko mnogo nepoznanica.

Zašto ju je Kazi trebao? Koliko ljudi i resursa je spreman da žrtvuje da bi je zgrabio? Da li Kazi zna gde je Jenna sad? Kakva je stanje između Cobre i Kazija? I iako je devedeset osam posto šansi da je Qassim radio za Kazija, ipak ostaju ona dva posto – da se odmetnuo ili da radi za nekog drugog.

Sve ovo je Dereka činilo nesigurnim i daleko više zaštitnički nastrojenim prema Jenni – mnogo više nego prema ostalim klijentima. Ovo više nije bio samo posao. Postalo je lično. Hteo je da prokleto prebije Qassima i Kazija.

Pokucao je na njena vrata. „Derek je."

Ništa.

Pokucao je opet. „Jenna?"

„Stižem!" Otvorila je vrata, bila je bosonoga i u bade mantilu. „Upravo sam izašla iz kupatila."

Ostani gde si. Ne ulazi.

„Ne želim da te zadržavam, samo sam hteo da vidim jesi li ok. Nisam bio ovde celo veče, a znam da ovde nema šta da se radi."

„Radiš na mom izvlačenju. Znam to." Provukla je ruku kroz kosu. „Bila sam sa Elizabeth. Išle smo u teretanu pa smo gledale 'Afgan Star'- njihovu verziju 'Američkog Idola'. "

Derek je znao tu emisiju.

Poželi joj laku noć. Idi.

„Mogu li da uđem?"

Bravo, druže.

„Slobodno."

Da, ti si prokleti kreten.

Ušao je i zatvorio vrata, zaključao ih.

„Proveo sam svaku minutu od kad si otišla, podsećajući sebe na sve razloge zašto ne bih trebao biti ovde. Radim. Ti si Jimmyjeva mlađa sestra. Ti si moj klijent. Uskoro, bićeš u avionu za U. S. Ne želim vezu. Uvek sam prebukiran. Ovakav je moj život."

„Znam." Rastvorila je mantil i pustila ga da padne. „Koliko ja vidim, imamo samo ovo sada. Možda bi trebali da iskoristimo situaciju."

Bio je pogođen kao munjom – te savršene grudi, krivulja njenog kuka, te tamne kovrče između njenih butina. Sve je on to probao, i želi još, ko jebe pravila.

Pritisnuo ju je uz zid i grubo poljubio.

Uzvratila je poljubac, njena želja odgovarala je njegovoj.

Otkopčala je njegove pantalone i uhvatila polu tvrdi kurac, od njenog dodira odmah se ukrutio. *„Sad."*

Podigao ju je, obmotala je noge oko njega, uklizao je u nju i počeo snažno da potiskuje.

Tako poznat osećaj.

Izvila se tako da je mogao kurcem da joj stimuliše klitoris svakim potiskom. *„O da."*

Zakopao je lice u njen vrat, udišući njen miris, njegovi kukovi su brzo nasrtali, njeni unutrašnji mišići su stezali njegov kurac, njeni slatki uzdasi terali su ga još više. Jače. Brže.

Jenna. Jenna.

On je želeo nju, ona je želela njega. Želeo je celu nju.

Oštri nokti grebali su mu leđa. Bila je vruća i skliska. Čvrst stisak njenih nogu oko njegovog struka, njeno stenjanje guralo ga je do ivice.

Oh, tako jebeno dobro ju je osećao.

Borio se da se suzdrži, da bar izdrži dok ona ne svrši, ali njegova muda su bila prenapeta.

Ona je zastenjala i raspala se u njegovim rukama, svršavajući.

On je svršio odmah posle nje, stenjući u njen vrat, gubeći se u njoj.

Na trenutak samo su ostali da stoje tako, teško dišući, Derekovo srce je tutnjalo iz njegovih prsa.

Podigao je glavu i zagledao se u njene prelepe oči.

Ona se nasmešila. „Znaš li kako je uzbudljivo biti ovako držan."

„Kako to misliš?"

„Kad sam u tvojim rukama osećam se ženstveno, sigurno."

Znači, sviđaju joj se mišići i snaga. Dobro je to znati.

„Samo da istaknem, ti jesi ženstvena, i nalaziš se u dobro osiguranoj zgradi, znači sigurna si."

„Uvek sam želela da uradim to ovako uz zid, to je bilo na mojoj listi želja."

„Srećan sam što sam ti pomogao u tome." Izvukao se iz nje i odneo je do kreveta, sad je znao da će joj se to svideti. „Možda bih trebao da pogledam tu listu, dok još imamo vremena."

Četrnaesto poglavlje

Jenna bi se mogla navići na ovo.

Derek ju je odneo do kreveta, madrac je potonuo pod njihovom težinom, zatim su se smejali i prevrtali po krevetu.

Jenna se odmarala na njemu opkoračivši njegove kukove. „Bože, kako volim tvoje telo. Ti si kao grčka statua, osim što si živ. Samo želim da se igram tobom."

Smejao se, podigao je ruke iznad glave. „Neću te sprečiti."

Jenna je udovoljila sebi, dok ju je on posmatrao, prstima je prelazila preko njegovih trbušnjaka, ramena i ruku, stegnula je njegov biceps. „Tvoja ruka je deblja od moje obe."

„Testosteron. Čini muškarce velikima, snažnima i glupima."

Smejala se. „Žene takođe imaju testosteron, ali ne toliko mnogo."

„Čuj tebe – babicu. Još ćeš da mi kažeš da muškarci imaju estrogena."

„Imaju, i kako stare tako se povećava nivo."

Namrštio se. „To objašnjava neke stvari."

Jenna je morala da pita. „Kako si zaradio ovaj ožiljak?"

Ožiljak u obliku slova L se nalazio pored levog kuka.

„Skok padobranom, pao sam na prokletu ogradu."

„Dobro je što se bar otvorio." Poljubila je velik ožiljak od metka na desnoj strani prsnog mišića. Bio je tamniji od ostalih ožiljaka, pa je znala da ga je skoro dobio. „Ovaj, mora da si bio blizu umiranja."

„Upucali su me dok smo spašavali Lauru, proveo sam neko vreme na intezivnoj. Operisali su me i rekli mi da je u toku operacije moje srce stalo. Očigledno su ga popravili."

Hvala Bogu.

„A ovaj?" Prevukla je prst preko bele linije ispod rebra na desnoj strani.

„Nož. Neki Taliban je pokušao da me odere u selu u blizini Jalalabada. Završio je mrtav. Ja sa desetak šavova."

„Kako si dobio ovaj?" Na desnom ramenu je imao brazdu.

„Metak me okrznuo. Bolelo je ko sam đavo." Uzeo je njenu ruku i stavio je na svoj desni obraz. „Osećaš li ovo?"

Ispod kože se osećalo malo udubljenje.

„To je od slomljene jagodične kosti. To je od Jimmyja."

Jenni se steglo grlo.

Derek ju je milovao po ramenima. „Žao mi je. To te je rastužilo? Sva razdraganost ti je nestala sa lica.“

„Da. Rastužilo me, ali ne to što si pomislio. Brutalnost rata ti je ispisana po celom telu.“

„Moj posao je opasan.“

On je možda sve mogao da zanemari, ali ona nije. „Mrzim to što znam da si stalno u opasnosti, da rizikuješ život. Mislim, znam da to radiš zbog mene, i ja sam zahvalna, ali želela bih da je tvoj posao bezbedniji.“

„Mi analiziramo opasnosti, i dajemo sve od sebe da ih svedemo na minimum.“

Protegla se i naslonila je glavu na njegova prsa, slušala je ujednačen ritam njegovog srca, obgrlio ju je snažnom rukom. „Da li si ikad razmišljao da radiš nešto drugo, nešto manje opasno?“

„Zapravo ne. Odmah posle škole sam se prijavio u vojsku. Nije me zanimalo studiranje i nisam imao mogućnosti da ga platim. Nisam siguran da bih bio dobar u nekom drugom poslu. Mislim da mi je to što săm sam olakšalo u specijalnim operacijama. Nikad nisam imao o kome da brinem, niko nije čekao kući moj poziv, niko mi nije govorio da odustanem ili da se povučem.“

Želela je da mu kaže da može imati više u životu, osim rata i rada, ali nije htela da ispadne da zabada nos. Zato je pokušala da razvedri razgovor. „Pa ako ti ikad budeš hteo nekog da pozoveš da proćaskaš bez obzira gde budeš bio u Timbuktu ili Hong Kongu, slobodno pozovi mene.“

„Hvala, zapamtiću to.“ Poljubio je vrh njenog čela. „Šta je sa tobom? Šta te je inspirisalo da postaneš babica?“

„U početku htela sam da budem medicinska sestra. Ali mom ocu se nije to svidelo. On je mislio da je to ispod mog nivoa.“

„Što je uzrokovalo da to još više želiš.“

Nasmejala se. „Upravo tako. Dok sam bila u školi slali su nas na praksu u porođajni deo. Svidela mi se ideja da pomažem ženama pri porodu i da poželim dobrodošlicu na svet bebama. Pa sam diplomirala i postala sam ginekološko – akušerska sestra.“

„Ti sigurno voliš bebe.“

„Ne postoji ništa slično osjećaju kao kad držiš novorođenče – prave male zvuke, njihov miris, ti maleni prstići i noktići.“

„Želiš li da imaš i svoju decu?“

„Jednog dana, sa pravim čovekom.“ Na sekundu je dozvolila sebi da zamisli Dereka kao oca. Njena materica se zgrčila – očigledno joj se dopala ideja.

Povukao ju je za pramen kose. „Kakav interesantan par bi bili nas dvoje. Ti donosiš život na zemlju – ja ga oduzimam.“

„Pretpostavljam.“

Zadremala je, nakratko se probudila dok ih je pokrivao. Približila se još više uz njega. „Ti si tako topao.“

Pomilovao ju je po kosi i ponovo poljubio.

Bilo je šest ujutro kad ju je napustio, poljubio ju je u obraz. „Spavaj anđele, vidimo se uskoro.“

Opet je zaspala – pre nego što je on izašao.

„Gospođice Hamilton, ovo su Malik Jones, Connor O’Neal i Dylan Cruz. Corbray ih je poslao kao podršku našoj operaciji. Jones je bio rendžer. O’Neal nam se pridružio posle decenije u Delta Force jedinici. Cruz je bio više od osam godina u mornarici.“

Jenna se rukovala sa svim momcima. „Hvala vam mnogo.“

„To nam je posao.“ O’Neal reče.

„Jeste li dobro putovali?“ Derek upita.

Jones se osmehnuo. „Postoji li dobar let, ne bih rekao.“

„Prekini da cmizdriš, čoveče.“ Cruz ga je lupio po leđima. „Odvuci svoju crnu guzicu po kafu pre sastanka. Donesi i meni jednu, takođe.“

Jones je frknuo. „Kako bi bilo da skloniš svoju mršavu portorikansku guzicu sa mog puta.“

Derek je znao kako to sve može zvučati nekom ko ih ne poznaje. „Ne brini. Oni su svi ortaci. Svo vreme se zajebavaju.“

Otvorio je vrata kancelarije i pustio Jennu da prva uđe, seo je na čelo stola i ponudio njoj da sedne levo od njega. Ostali su već bili na svojim mestima. Sačekao je da Cruz i Jones uzmu kafe i započeo sastanak.

„Krenimo sa poslom.“

„Gospođica Hamilton je bila meta neuspešne otmice od strane Abdula Jaward Kazi, guvernera ove provincije.“

„Teškog seronje.“ Jonas dobaci.

Derek je nastavio. „Naš posao je da je bezbedno prebacimo iz zemlje do U. S. Nećemo je izneveriti. Jasno?“

Jennin pogled je bio fokusiran na sto, lomila je ruke u krilu. Bila je uplašena – i to sa dobrim razlogom.

Derek je *mrzeo* Kazija zbog toga.

Okrenuo se ka Segal. „Da čujemo.“

„Imamo tri opcije. Možemo voziti gospođicu Hamilton na sever do Tadžikistana i leteti od Dušanbe do Istanbula pa do kuće. Možemo leteti čarterom odavde. Možemo helikopterom do Kabula i odande odleteti iz Afganistana. Svaka opcija nosi svoj rizik.“

Jenna je prebledela.

Derek je podigao ruku i zaustavio čoveka. „Gospođice Hamilton imate li neka pitanja pre nego što počnemo?“

„Ne. Samo sve je nekako… previše.“

„Razumem.“ Derek se sprečio da je uhvati za ruku.

Segal je izložio rizike sve tri opcije.

„Opcija A. Vozimo gospođicu Hamilton do granice. Rizici su očigledni. Bilo gde na autoputu nam mogu postaviti zasedu – Kazijevi ljudi, đubre Qassim, Talibani ili pak Daeš borci.“

Derek je potvrdno klimnuo. „Mislim da možemo pretpostaviti da Kazi nadgleda celu okolinu. Najverovatnije će pratiti svako vozilo odavde, a imaće i prilično dobru ideju gde smo krenuli.“

Svi su klimnuli.

„Već smo se jednom sreli na putu.“ Cros reče. „Ajde da izbegnemo drugi sastanak.“

„Prokleto je dug put do Dušanbea.“ McManus reče. „Mnogo toga može poći naopako.“

„Slažem se.“ Shields podigne glavu sa njenog telefona. „Šanse za uspeh – najmanje.“

Segal je prešao na opciju B. „Ovo je naš omiljeni način. Mi kontrolišemo avion. Mi kontrolišemo tajming. Samo moramo da gospođicu Hamilton prebacimo do aerodroma. Najbezbednije bi bilo da je prebacimo našim MH Little Bird – helikopterom. Jedini problem je što Kazi kontroliše aerodrom. Opcija C. Zaobilazi taj potencijalni rizik prebacivanjem gospođice Hamilton na aerodrom u Kabulu. Rizik je da avion obore nasumični pobunjenici. Procenili smo da je rizik mali, ali ipak postoji.“

„Šta mislite koliko daleko će ići da je otme?“ O’Neal upita. „Sukob sa Cobrom imao bi ozbiljne posledice na njegov odnos sa Vašingtonom. Sigurno on to zna.“

Derek je proveo dosta vremena razmišljajući o tom. „Ne znamo koliko daleko je spreman da ide. Bio je spreman da rizikuje pucnjavu sa mnom pre neki dan, ali ja sam bio sam. Radeći sa Qassimom i svojom milicijom može da porekne svoje učešće. Može da tvrdi da se Qassim odmetnuo i da on ne zna ništa o tome.“

„Gospođice Hamilton, imate li vi neku ideju, zašto bi on želeo vas? “ Cruz upita.

Jenna im je ispričala kad su je muškarci čuli kroz vrata. „To je jedina stvar koju sam uradila od kad sam ovde koja je mogla uzrokovati probleme.“

„Ti si mali mutivoda.“ McManus ju je zadirkivao.

Shields je podigla olovku. „Imam teoriju. Možda je Kazi saznao da si ćerka senatora, koji je u odboru za oružane snage. Možda misli da će dobiti političku prednost ili financisku nagradu ako te bude držao kao TAOCA. Približavaju se izbori u Afganistanu, a on je bolesno ambiciozan.“

„To bi bila opasna igra.“ Derek nije bio siguran kako bi Kazi došao do te informacije. Internet? To nije bilo nešto što je Jenna delila, ili govorila ljudima. „Rizik da mu se to obije o glavu je ekstremno velik.“

„Možda je Qassim otme, a Kazi je spasi.“ McManus predloži. „U tom slučaju bi ispao jebeni prokleti heroj.“

I Jenna ne bi bila ništa više od piuna.

Jenna je pljusnula hladnu vodu na lice. Nije želela da Derek ili neko drugi primeti da je plakala. Oni su rizikovali života da bi nju žaštitili. Najmanje što je mogla da učini je da bude staložena.

Osušila je lice, ogledalo je pokazivalo crvene, natečene oči.

Ovo nije očekivala.

To je bilo potcenjivanje.

Prišla je krevetu, ispružila se na leđa i zurila u plafon.

Do pre dve nedelje nije ni upoznala Dereka. Njeni dani su se svodili na hladne tuševe, tople čajeve, predavanja, i na hvatanje beba. Sad, krila se od tiranina u

paravojnoj zgradi i bila je pod njegovom zaštitom, čekajući evakuaciju. Sve deluje nestvarno.

Odabrali su opciju B. Evakuisaće je helikopterom do aerodroma i leteće privatnim letom do Istanbula. Napustila je sastanak kad su počeli o taktičkim detaljima. Bilo je to previše za nju. Trebalo bi da je utešena njihovim profesionalizmom, ali kad su počeli o oružju i ko je zadužen za šta, stomak joj se uvezao u čvor.

Šta ako Derek ili neko drugi bude upucan ili ubijen štiteći nju?

Neće moći da živi sa tim.

Zašto se ovo dešavalo? Nema smisla. Zašto bi čovek poput Kazija - moćan i nemilosrdan, hteo da ima nešto sa njom?

Elizabeth je rekla da misli da je u pitanju to što je ćerka senatora, i možda predstojeći izbori. Nije bilo šanse da zna, da li je to istina, ali ne bi je iznenadilo i da jeste. Njen otac se uvek mešao u njen život od kad se rodila. Ali ovaj put, čak ni on nije kriv.

Neobično je odahnula kad su joj rekli da neće krenuti odmah. Iako je želela biti daleko od Qassima i Kazija, nije želela da kaže 'zbogom' Dereku – ne još uvek.

On je bio sve što je želela od muškarca – pametan, ljubazan, saosećajan, hrabar, dobrog izgleda i neverovatan u krevetu. Ali on nije bio dostupan. Njegov život je bio posao, koji ga je odvojio od U. S. na duge staze. Kad bi bili u vezi ona bi verovatno većinu noći bila sama pitajući se da li je on bezbedan.

On nije tip za veze, razumeš?

Bar je bio otvoren i iskren.

Jenna je zatvorila oči, duboko uzdahnula, trudeći se da smiri nervozu.

Ne možeš ceo dan provesti ležeći u krevetu.

Ne, ne može.

Sela je pitajući se šta da radi. Mogla bi da ode u teretanu da se oslobodi stresa, ali nije mogla ceo dan da vežba. Ono što joj treba je posao, da bude zauzeta, nekako da pomogne, a da ne smeta nikom.

Skočila je na noge i otišla u kupatilo da popravi maskaru. Obradovala se kad je primetila da joj oči nisu više crvene kao malopre.

BUUM!

Staklo je eksplodiralo oko nje, tlo se treslo ispod njenih stopala, pala je na pod. Na trenutak samo je ležala tako dezorjentisana, prazne glave.

Zvuk alarma automobila. Zvonjenje u njenim ušima. Pucnji. Razarajući bol u njenoj glavi.

Otvorila je oči, svet se vrteo oko nje, i videla je krv - svoju krv. Udarila je glavu.

Povrede glave dosta krvare. Potres mozga.

Rekla je sebi da ustane da bi mogla da uzme neku krpu i pritisne ranu, ali tad su se njene oči zatvorile. Lebdela je.

„Jenna!“ Derek je vikao nekome. „Jenna je povređena i u nesvesti. Vodim je do ambulante.“

„Nisam se onesvestila… udarila… sam glavu.“

Podigao ju je u naručje. „Imam te, anđele.“

Kretanje. Svetlo. Glasovi.

Jenna je zatekla sebe kako leži na tvrdoj podlozi ispod belog svetla, Derek je bio pored nje, njena krv je bila na njegovoj košulji, njegovi prsti isprepleteni sa njenim. „Šta se… desilo?“

Tamnokosi njoj nepoznati muškarac se nagnuo nad nju, posmatrao ju je zelenim očima i pritiskao je nečim njeno čelo. „Ja sam Sean Sullivan. Ja sam lekar. Izgleda da imaš gadnu posekotinu na čelu, i neke porezotine od stakla, takođe. Srediću te. Možeš li mi reći svoje ime?“

„Jenna Marie Hamilton.“ Bože, glavu ju je stvarno bolela.

„Koliko imaš godina, Jenna?“

„Trideset.“

Derek se nasmejao. „Tek si beba.“

„Da li znaš ko je ovaj ružan tip?“ Pokazao je na Dereka.

„On nije ružan. On je Derek.“ Trebao joj je tren da shvati da se šalio.

„Možeš li mi reći šta se desilo?“

„Glasan prasak. Staklo se raspršilo na sve strane. Zgrada se zatresla, pala sam i udarila glavu.“ Srela je Derekov pogled. „Šta se desilo?“

Njegovo lice se smrklo. „Neko je podnetnuo auto bombu preko puta ulice.“

Auto bombu?

Jenna je pomislila da će povratiti.

Petnaesto poglavlje

Derek je bio u prostoriji za nadzor sa Crossom i McManusom koji su premotavali sate snimaka sigurnosnih kamera, penio se od besa. On će pronaći kučkinog sina koji je odgovoran za ovo – pa da će mu to biti poslednje.

Bilo je to blizu, ko god da je napravio eksploziv zajebao je – usmerio je eksploziju ka dole.

Ostao je ogroman krater na putu, ulazna vrata su bila oštećena ali betonski zidovi nisu bili probijeni. Opet, Derek nije mogao biti siguran da je Cobra bila meta. Njihova strana puta je bila blokirana betonskim barijerama i bodljikavom žicom. Niko tu nije mogao da parkira. Da li je vozač parkirao tamo jer je to bilo najbliže mesto do kog je mogao da priđe Cobri – Jenni, ili je to bio nasumični teroristički napad?

Derek je već dobio poziv od Kazijevog sekretara koji je pitao da li ima povređenih ili da li Cobra treba pomoć. Derek se zahvalio na pomoći i rekao je da nema štete, a ni povređenih. „Samo nekoliko polupanih ogledala i neka oštećenja na ulaznim vratima od šarpela.“

To nije bila istina, naravno. Jenna i još dvojica koji su bili na dužnosti kod kapije su pretrpeli manje povrede. Ali Derek nije hteo da širi informacije koje bi učinile da Cobra izgleda ranjivo, posebno ako je Kazi bio iza ovog.

„Tamo!“ McManus je zaustavio film. „O ti kopile jedno.“

Derek se naslonio. „Želim da vidim lice, jebeno lice.“

Cross je povećao sliku. „On je samo klinac. Ne prepoznajem ga.“

Nije ni Derek. To nije bio Qassim ili Hamzad, ili bilo ko iz brojne liste terorista koju je napravila američka vlada. „Pošaljite sliku Corbray, nek je provuče kroz sve baze koje imamo.“

„Da, gospodine.“

Elizabeth je provirila iza njenog kompjutera. „Afganistanske vesti javljaju o napadu i kažu da su Talibani preuzeli odgovornost. Petnaest ljudi je povređeno, dvoje ozbiljno. Još uvek nema reči o navodnoj meti.“

„Očigledno je, zar ne?“ McManus upita. „Sigurno je dovraga da nisu pokušali da raznesu dućan sa tepisima, zar ne?“

„Shields nastavi da pratiš medije, Cross, McManus vidite šta možete da pronađete o vozilu i vozaču. Ako nešto iskoči, javite mi.“ Derek je krenuo ka vratima.

„Kako je ona?“ Elizabeth je pitala.

Derek se potrudio da njegov odgovor bude neutralan. „Ima potres mozga i par šavova. Biće ona dobro."

Otišao je do Granta. „Izvuci naš plan za evakuaciju. Želim da osoblje bude spremno ako bude potrebna evakuacija. Takođe, voleo bih izveštaj o našem dogovoru da bude gotov do četiri sata."

„Jasno."

Derek je otišao nazad do svog apartmana, skinuo je krvavu košulju i piljio je u nju. Jednom već je imao Jimmyjevu krv po sebi i svojoj odeći, a sad ima Jenninu. „Prokleti pakao!"

Njegov posao je bio njena bezbednost, a ona je povređena dok je bila *unutra* Cobrinog postrojenja.

Nije dobro.

Bacio je košulju na gomilu prljave odeće, uzeo je majicu sa police i obukao je. Zatim se vratio u ambulantu, gde ju je pronašao kako spava.

„Kako joj je?"

Doktor Sullivan je pogledao dole u Jennu. „Biće ona dobro. Dao sam joj lekove protiv mučnine i analgetik za glavu. Ostale povrede nisu trebale šivanje. Ono što joj je sad najpotrebnije je odmor. Može da se vrati u sobu kad god bude bilo bezbedno, ali ne bi trebala da bude sama sledeća dvadeset četiri časa."

„Hvala, čoveče." Derek je prišao i stao pored nje.

Presvukla se u medicinsko odelo, njena krvava odeća je bila ispod kolica. Zavoji su bili preko njenog čela i izgleda da će se modrica pojaviti na njenom oku. Desetine malih porezotina su prekrivale njeno lice, ruke i šake.

Rekla je da je stajala ispred ogledala pre eksplozije. Udarni talas je potresao zgradu, lomeći par ogledala al' to je sve. Da je jebač koji je napravio eksplozivnu napravu znao šta da radi, sravnio bi sve radnje prekoputa, kao i njihov zaštitni zid.

Jenna je treptala i polako otvorila oči. „Hej." Nasmejala se.

„Kako se osećaš?" Svestan da Sullivan stoji pored, potrudio se da zvuči profesionalno.

„Imam gadnu glavobolju." Rukom je pipnula čelo. „To boli."

„Kladim se."

„Ti si imao gore povrede."

„Ja sam vojnik." On se dobrovoljno prijavio za rizik.

„Doca je rekao da se možeš vratiti u sobu, ali hteo sam da proverim prvo sa tobom, hoćeš li da se vratiš tamo ili bi da ostaneš negde drugde. Čistači su očistili, još treba da naručimo ogledalo."

„Rekao sam šefu da ne smete biti sami sledećih dvadeset četiri sata."

Jenna je znala protokol. „Dobro, hvala ti mnogo Sean. Pretpostavljam da mogu da se vratim i legnem u svoj krevet i ostavim te na miru."
Derek joj je pomogao da se uspravi. „Otpratiću te."

Jenna je provela ostatak dana dremajući, Derek je sedeo u stolici pored njenog kreveta. Jednom ili dvaput se desilo da kad zatvori oči eksplozija se pojavi, Derek je bio tu, tešio je, uveravajući je da je bezbedna.
Doneo je laptop i komunicirao je sa timom preko poruka i mejlova, znala je da sigurno ima hiljadu drugih briga na pameti i mnogo stvari koje bi trebao da uradi.
Nije htela da mu smeta ili da ga odvlači od posla.
„Ako treba da ideš – idi. Ja sam dobro, stvarno. Možda bi Elizabeth mogla da me proveri ako bi te to usrećilo."
„Shields je zauzeta."
„I ti si."
Slegnuo je ramenima. „Naši ljudi znaju da rade svoj posao. Corbray je na putu. Napustio je Vašington čim je čuo za bombu. On će preuzeti upravljanje operacijama čim sutra stigne."
Protrljala je čelo, glavobolja ju je ubijala.
„Šta ćeš ti da radiš?"
„Paziću na tebe." Proučavao ju je, skoncentrisao se na svaki njen izraz lica. „Treba li ti nešto jače za tu glavobolju?"
Bilo je mnogo dokaza da uzimanje mnogo lekova za bolove posle potresa mozga povećava rizik od ponovnih još jačih glavobolja, ali nije mogla više da trpi. „Da, molim. Stvarno je loša."
„Dovešću doktora ovde. Ti se samo odmaraj i prekini da brineš o ostalima. Sve je sređeno."
„Derek, neko je postavio bombu ispred ove zgrade, i možda je to sve moja krivica. Neko je mogao poginuti. Mogli su da naprave milionsku štetu tvojoj firmi. Kako da ne brinem?"
Namrštio se. „Hej, ovo nije tvoja krivica. Čak i da je eksplozija način na koji Kazi želi da te se dočepa, opet nije tvoja krivica."

Naglasio je poslednje reči.
Jenna je znala da je u pravu, ali u svom srcu...
Derek se protegao, pomilovao je po obrazu. „Spavaj.“
Nije ni imala izbora.
Sean je došao da je proveri deset minuta kasnije. „Sve izgleda dobro. Evo lekova za bolove i protiv mučnine. Voleo bih da spavaš noćas, ako možeš.“
„Hvala.“
Elizabeth je došla sa večerom dajući Dereku pauzu.
„Donela sam hranu za tešenje – ništa zdravo. Pileća krilca. Hamburger i sir. Čokoladnu tortu. Takođe sam donela i neke knjige, u slučaju da ti bude dosadno.“
Spustila je nekoliko romana na sto.
„Hvala ti.“ Jenna uopšte nije bila gladna, ali smazala je Čokoladnu tortu, lek je počeo da deluje i osećala se omamljeno.
Ćaskale su o Afganistanskoj kuhinji, bivšim momcima, omiljenim filmovima. Onda je morala da pita. „Znaš li ko je ovo uradio – podmetnuo bombu?“
Elizabeth je oklevala. „Zar nisi pitala Towara?“
„On ne želi da se brinem, ali još više brinem kad ne znam.“
„Kazi je izdao saopštenje u kom je rekao da Talibani preuzimaju odgovornost za napad.“
„Ti veruješ u to, ili?“
„Nisam sigurna da bih trebala da razgovaram sa tobom o tome.“
„Zašto ne, kad sam i ja umešana.“
„Kazi može da kaže sve što hoće, i mediji će to objaviti, tako da ne, ne verujem. Predugo radim u obaveštajnoj službi da bih verovala u slučajnost. Prvo njegov pokušaj da te otme, a onda bomba prekoputa. To je previše...“
Derek je ušao.
Elizabeth je ustala i pokupila poslužavnik. „Nadam se da ćeš se uskoro oporaviti.“
„Hvala za sve.“
„Molim.“ Elizabeth je izašla.
Derek je seo na krevet i uzeo je za ruku. „Slučajno sam čuo šta ti je Elizabeth pričala. Rekao sam osoblju da ne pričaju o tom pred tobom. Želim da se odmaraš.“
„Nemoj biti prestrog prema njoj. Pitala sam je šta ona misli.“
„Ne želim da brineš o tome.“
„Kako da se ne brinem? Svaki put kad sklopim oči čujem *buum.* Šta ako se vrate sa većim vozilom i više eksploziva?“

„To se neće desiti. Ulica je zabarikadirana. Nijedno vozilo ne može proći.“ Mrštio se, kao da je vagao šta će reći. „Ako ti znači, slažem se sa Shields. Previše slučajnosti. Mislim da pokušavaju da ugroze našu bezbednost i nateraju nas da te premestimo.“

Jenni se stomak prevrnuo.

„Šta je sa ostalima? Hoćeš li ti biti bezbedan?“

Usne su mu se izvile u nakrivljen osmeh. „Jesi li ti stvarno zabrinuta za mene? Anđele, mene je teško ubiti.“

Zbog toga se nije osećala bolje.

Rano sledećeg jutra, Derek je ostavio Jennu da spava i otišao gore na heliodrom da sretne Corbraya koji je izašao noseći svoju opremu.

„Hej, brate.“

„Hej čoveče. Kakav je bio let?“

„Osamnaest jebenih sati predug.“

„Znam. Prošao sam to.“ Derek je pre malo više od dve nedelje i sam toliko leteo. „Doručak i vruća kafa te čekaju dole.“

Brzo su doručkovali – jaja, kobasice, tost i popili su kafu. Corbray je išao od stola do stola i pričao sa svakim članom, onda ga je Derek poveo do privatne sobe za sastanke. Tamo su prešli preko svega što se desilo od kad je Derek stigao – osim poljupca i jebanja – koje je Derek izostavio. Diskutovali su i o zaključcima koje je tim doneo.

„Mislim da Shields ima pravo.“ Corbray reče. „Kazi je otkrio da je gospođica Hamilton povezana sa senatorom Hamiltonom, verovatno preko interneta, i poslao je svoje plaćenike za njom, nadajući se da će primorati Hamiltona da podrži njegovu kampanju. Ili možda samo želi novac. Ta pizda voli keš više nego svoju decu.“

Derek nije sumnjao u to. „Mislim da treba da se sastanem sa njim, da mu kažem šta se dešava, da su ga naši izvori povezali sa Qassimom, i da vidim njegovu reakciju.“

„Šta ako odreaguje tako što ti prosvira metak kroz čelo?“

„Morao bi biti lud da mene ubije. On zna šta ova organizacija može da uradi. Ako čuje da smo na tragu njemu i Qassimu, možda odustane."

„Kontaktiraću njegove ljude, sredićemo to. U međuvremenu, kako je gospođica Hamilton?"

„Ona je dobro." Derek je obrisao osmeh sa lica.

„Pao si gadno, *cabron.* Izgovorio sam njeno ime i oči su ti zasijale."

Derek ga je pogledao. „Moje oči ne rade ništa."

Corbray se mangupski iscerio. „Ako ti tako kažeš."

Derek je promenio temu. „Što pre je izvučemo odavde, tim bolje. Ne želim da mu dam još jednu šansu. Da se vozač tog vozila slupao u našu kapiju i onda aktivirao eksploziv, razvalio bi kapiju možda čak i srušio zid, i ostavio nas otvorenim za napad."

Corbray je klimnuo. „Trebaju nam svi operativci da dovršimo njeno izvlačenje. Želim je upoznati. Ako je dovoljno posebna da te okrene…"

„Nisam okrenut."

Corbray se nasmejao. „Samo nastavi to da govoriš."

„Jebi se."

„Jok, čoveče, nisi moj tip."

Onda su se sastali sa doktorom Sallivanom kako bi proverili njeno stanje i kad će moći da putuje.

„Oporavljaće se bar još mesec dana, imaće glavobolje i mučnine, pa bi bilo dobro da joj date nekoliko dana."

Sa tom informacijom, otišli su da rade, Derek se na trenutak popeo gore – samo da je proveri.

Pronašao ju je u kupatilu, češljala je kosu, samo od pogleda na nju njegovo srce je zakucalo brže. Pakao, možda je Corbray u pravu.

„Kako se osećaš?"

Spustila je četku i zakoračila u njegovo naručje. „Popustila je glavobolja, moj mozak kao da je napunjen pamukom. I izgledam kao Frankenštajnova nevesta."

„Imaš gadnu masnicu oko oka, ali izgledaš prokleto dobro."

Smejala se. „To tvoji hormoni pričaju."

Udahnuo je njen miris, osećaj je bio predobar. „Onda bi trebala da ih slušaš."

„Prezauzeta sam slušajući moje. Oni žele tebe unutar mojih gaćica."

Zar ne želi i on isto? „Reci im da zadrže tu misao. Javier Corbray, moj poslovni partner, želi da te upozna kad se budeš dobro osećala."

„Samo da se obučem i da doručkujem."

„Hajde onda da se nađemo tamo."

Deset minuta kasnije, ušla je u trpezariju, nosila je izbledeli džins i mekani džemper boje lavande koji je naglašavao njene obline.

To su opet tvoji hormoni.

Obojica su ustali, Corbray je pružio ruku, imao je kiseli osmeh na licu. „Gospođice Hamilton, tako mi je drago što Vas konačno mogu upoznati. Ja sam Javier Corbray, suvlasnik Cobre."

Jenna mu se nasmešila svojim divnim osmehom. „Drago mi je, takođe. Derek se dobro brinuo o meni."

Corbray se nacerio. „Tako sam čuo."

Derek je hteo da ga raspali po nosu.

Šesnaesto poglavlje

Jenna je primetila da se nešto čudno zbiva. Bilo je neke tenzije u vazduhu, još više ljudi u zgradi, svi su ćutali i bili u žurbi.

Derek je ceo dan proveo sa Corbrayem i svojim timom iza zatvorenih vrata, nije imao vremena za ništa više. Čak je i Elizabeth bila tiha.

Sve je to Jenni stvaralo nervozu.

Znala je da prave plan da bi nju odveli iz zemlje, pokušala je da se sama zabavi, čitala je romane koje je dobila od Elizabeth.

Ali nije mogla da se skoncentriše. Morala je da *radi* nešto, nekako da doprinese, bilo šta što bi pomoglo da se ne oseća uplašeno i bespomoćno.

Otišla je do ambulante da vidi da li Seanu treba pomoć, zatekla je zaključana vrata.

Zatim je otišla do trpezarije. Bila je zatvorena, takođe – deo za salate i hranu je bio zatvoren, kolačići, rolnice i sveže voće bili su pored aparata za kafu.

Iz pozadine čulo se lupanje šerpi i lonaca.

Pratila je zvuk i miris pečenog mesa.

„Zdravo?“

Krupan stariji muškarac u kuvarskoj odori je izašao. „Mogu li vam doneti nešto, gospođice Hamilton? Ručak će biti za dva sata.“

„Mogu li ja pomoći? Umorna sam od sedenja.“

Oklevao je. „Prvo da proverim sa doktorom.“

Trenutak kasnije predao joj je kecelju i mrežicu za kosu. „Kaže da je sve ok, sve dok ne radiš naporno. Svi me zovu Cookie.“

„Hvala Cookie.“ Privezala je kecelju i pažljivo stavila mrežu pazeći na zavoje, zatim ga je pratila do kuhinje gde je videla ostatak osoblja i nekoliko smrznutih ćurki koje su bile poslagane pored sudopere. „Vau, bila je rasprodaja?“

„Dan zahvalnosti je za tri dana.“

Dan zahvalnosti.

U svom ovom haosu totalno je zaboravila na praznik. Veliki kanisteri puni preliva od brusnica su bili poslagani pored vreća krompira i slatkog krompira. „Kako mogu da pomognem?“

Uskoro je nosila gumene rukavice i bila je do laktova u sapunici ribajući prljave plehove, dok je pored nje jedan od pomagača sekao šunku za sendviče. Monotoni posao ju je umirio, kao i slušanje njihovog razgovora.

„Misliš da će reći ‘da’?“ Pitao je momak sa izraženim bruklinskim akcentom.

„Nagovestio sam joj kad sam rekao da sam počeo da skupljam za prsten. Čini mi se da joj se svidela ideja."

„To se ne radi tako, čoveče. Moraš ju iznenaditi, pasti na kolena."

„Radije bih da znam odgovor unapred. Pored toga, žene misle da je to romantično iako nije iznenađenje. Nije li tako, gospođice Hamilton?"

Iznenađena što je uvučena u razgovor, podigla je pogled. „Ne znam, nijedan momak me nikad nije zaprosio."

„To je samo dokaz da nešto nije u redu sa svetom." Reče onaj sa bruklinskim naglaskom.

Jenna se nasmejala na kompliment, a dvojica muškaraca su se vratila razgovoru, ostavljajući nju njenim mislima.

Kako bi ona odgovorila da ju je Trenton pitao?

Ako bi imalo razmišljala rekla bi 'ne'. Bio je previše opsednut poslom i statusom, sve ostalo mu nije bilo toliko bitno. Trenton bi izabrao karijeru pre svega. Ali za razliku od Trentona, Dereka je njegova odvela daleko iz U. S. I mogao bi jednog dana nastradati.

Nije da je Derek bio zaljubljen u nju, niti da ima želju da je oženi. Jasno je rekao da nema u planu da se ženi i da osnuje porodicu. Šta god da se dešava između njih – samo na tome će i ostati. Mora da prihvati to, ili će biti povređena.

Šta ako je prekasno?

Onda je to njena greška.

Završila je sa ribanjem i pomogla da natrpaju posuđe u mašinu za sudove, pre nego što osoblje kuhinje krene na ručak. Imali su puno pitanja o njenom poslu u Afganistanu, tako da joj je vreme proletelo.

Oni su sklonili tanjire, a ona je obrisala stolove. Uskoro su došli ostali, većina je samo zgrabila sendvič, voće i kafu i nestala.

Nešto se dešava.

Onda je došla i Elizabeth, sva užurbana. „Zdravo, Jenna."

„Šta se dešava?"

„Žalim, u žurbi sam, ne mogu razgovarali sad."

Elizabeth je zgrabila tri sendviča, tri banane, mleko i sodu, dodala je šoljicu kafe i požurila ka liftu.

Jenna je poslala Dereku poruku da bi se uverila da je sve ok.

Čekala je ali nije bilo odgovora.

Derek je sedeo na suvozačevom mestu oklopljenog terenca, posmatrao je i pamtio položaje čuvara i kamera. On je došao sa minimalnim obezbeđenjem, mali tim činili su Jones, O'Neal i Cruz. Ipak je ovo bila obična poseta. Da je stigao sa velikim brojem ljudi Kazi bi pomislio da je Cobra zastrašena.

Derek nije bio zastrašen. Bio je besan kao pas.

Pronašli su informacije o vozaču, dečko je bio najstariji Qassimov sin, Perooz. Nije bilo sumnje da je auto bomba bila test Cobrine snage ili pokušaj primoravanja premeštanja Jenne. Obe opcije su nedopustive.

„Parkiraj ovde. O'Neal, ostani u kolima. Jones, Cruz, vi idete sa mnom. Ostavite oružje ovde." Derek je namestio kravatu, svi su bili obučeni u poslovna odela ispod kojih su nosili pancir.

Uniformisani čuvar ih je dočekao na dnu stepeništa i otpratio ih unutra, gde su ih stražari pretražili. Skener nije očitao žicu koju ja je bila ušivena u njegovom sakou.

Ako situacija krene naopako, O'Neal i svi ostali će odmah znati i krenuće u akciju.

Posle sigurnosne provere, Derek je ostavio Jonesa i Cruza na ulazu i pratio je čuvara do Kazijeve kancelarije. Podovi su bili mermerni i koraci su odzvanjali zahvaljujući visokoj tavanici.

Kazi je sedeo na pozlaćenoj stolici ispod koje je bio kitnjasti Afganistanski ćilim, nosio je crno odelo, njegova brada je bila kratko podšišana, a kosa uredno zalizana. Godine nasilja nisu ostavile traga na njemu, njegovo ponašanje je bilo dobroćudno, kao aristokrata ga je dočekao u svom domu. „Dobrodošli gospodine Tower. Da li bi želeli da mi se pridružite na šoljici čaja?"

Bilo bi neoprostivo nekulturno da odbije ili da počne da priča o poslu bez da prvo razmene učtivosti, tako da se Derek zahvalio na čaju, i ćaskao je o glupostima. Biće ovo još jedna hladna zima u Balkh provinciji.

Hoće li Patriotsi opet osvojiti superboul. Derek se pitao da li bi ove godine mogla žena da osvoji 'Afganistansku zvezdu'.

„Stvari se menjaju, gospodine Tower." Kazi je odložio čaj. „Zašto ste tražili audijenciju sa mnom?"

Audijenciju.

Kopile misli da je kralj.

„Znamo ko je isplanirao napad na naše zdanje."

Kazijeve zenice su se na tren proširile, brzo je zalepio zabrinuti izraz na lice. „Da, užasna stvar. Jedna osoba je nastradala u eksploziji. Vi kažete da znate ko stoji iza toga zverstva?"

Derek mu je predao folder sa snimcima drona – Qassimov pokušaj otmice Jenne, i snimak Perooza dok je napuštao vozilo. „Prve snimke pokazuju neuspešan pokušaj otmice ili povređivanja našeg klijenta, dok je ona pokušavala da pomogne povređenima posle Daeš napada na selo koje je severno od Bawrchi. Jedan od stražara iz bolnice po imenu Hamzad je sarađivao sa Alimjan Qassimom Uyghur borcem koji je prouzrokovao haos sa svojom milicijom u seoskim delovima vaše provincije."

Kazi je proučavao sliku Qassima, namerno je zadržao ravnodušan izgled lica. „Vi Amerikanci i vaši dronovi."

Pogledao je drugu sliku.

„Mladi čovek na slici je najstariji Qassimov sin, Perooz. Parkirao je auto i nestao iza ugla, deset minuta kasnije desila se eksplozija. Mi pretpostavljamo da je radio za svog oca. Možda je Qassim hteo da testira našu snagu, ili da nas primora da premestimo našeg klijenta. U svakom slučaju, nije uspeo, samo je povredio i ubio svoje sunarodnike."

Mišić na Kazijevoj vilici je poskočio. „Mogu li zadržati ovo? Proslediću to mojim obaveštajcima i zahtevaću da znam zašto do sad nisam čuo za tog čoveka."

„Naravno. Mi smo uvek spremni da sa Vama podelimo naša saznanja."

Kad nam tako odgovara.

„Uveravam Vas, gospodine Tower, da nećemo stati dok ne pronađemo i ne kaznimo odgovorne. " Vratio je fotografije unutra i predao ih stražaru. „Kako je Vaš klijent? Kako je gospođica Hamilton?"

Derek ga je uznemirio pa je Kazi hteo da mu vrati istom merom. Ali Derek nije progutao mamac. „Ona je bezbedna. Nada se da će se moći vratiti na posao kad se ovo završi."

To nije bila istina, ali je poslužilo da umiri Kazija.

Kazi se isforsirano nasmejao. „Ona je hrabra žena." Ustao je, očigledno nestrpljiv da završi sa Derekom. „Još nešto?"

„Ne, to bi bilo sve." Derek je takođe ustao. Pružio je Kaziju ruku i osetio je njegov mokar dlan. „Znam, koliko vam je važno da budete svesni svega što se događa u vašoj provinciji. Znao sam da biste želeli ove fotografije."

„Da. Hvala vam." Kazi nije izgledao zahvalno. „Molim vas otpratite napolje našeg gosta."

Derek se okrenuo, zatim je zastao. „Oh, ima još jedna stvar. Skoro sam smetnuo s' uma. Smešno je, naravno, ali biste želeli da to znate."
„Samo napred."
„Priča se na ulicama da Qassim tajno radi za Vas."

Jenna nije mogla da veruje. „Otišao si na sastanak kod guvernera Kazija?"
Ili je imao čelična muda ili je prolupao.
„To je bila taktički donesena odluka." Derek je seo na njenu sofu, nosio je skupo tamnosivo odelo, kao da je upravo došao iz Wall Street. „Hteli smo da mu prenesemo poruku, a nije bilo boljeg načina. Posle toga, otišao sam na sastanak sa osobljem."
„Zvuči kao naporan dan." Jenna je sela pored njega. „Pošto mi nisi odgovorio na poruku mogla sam samo da se brinem. Znala sam da se nešto dešava. Ali svi su držali usta zatvorenim i bili su ozbiljni. Trpezarija je bila prazna i tokom ručka i tokom večere."
„Žao mi je. Nisam poneo taj telefon sa mnom. Da me je Kazi oteo mogao bi da ima pristup tebi." Derek je odvezao kravatu. „Niko nije hteo da te drži u mraku, već niko od nas nije navikao da klijent bude sa nama u zgradi. Obično, kad izvlačimo nekog, mi ga pokupio sa mesta i direktno ga izvedemo iz zemlje. Ne dovodimo ih ovde. Postoje granice, šta možemo da kažemo, čak i tebi."
„Razumem. Vi ste black-ops[23] kompanija."
„Privatna vojna kompanija."
„Dobro." Jenna nije bila sigurna da razume u čemu je razlika.
„Šta misliš da li je Kazi shvatio poruku?"
Derek je klimnuo. „Kad sam odlazio, đubre se preznojilo. Siguran sam da je on iza svega."

[23] black-ops - tajna operacija vođena od strane vlada, vojske, paravojnih organizacija

Trnci su joj prošli kičmom. „Zašto bi Kazi jurio mene? Sve deluje ludo - kao ostvarenje noćne more."

„Mislim da je zbog novca." Derek je promenio temu, očigledno je bilo da više neće ništa da kaže na tu temu. „Kako se ti osećaš?"

„Glavobolja je prestala, ali kunem se moj mozak se pretvorio u blato."

Derek ju je uhvatio za bradu i okrenuo je njenu glavu. „To je jedna prokleto velika masnica."

„Ti baš znaš da udeliš kompliment devojci."

Derek se nasmejao. „Cookie mi je rekao da si ribala lonce jutros. Rekao je da si dobro odradila posao."

„Pokušavala sam da budem korisna i da skrenem misli, da ne brinem."

„Više bih voleo da odmaraš."

„Ne može osoba ceo dan da provodi u krevetu, ja sam isto medicinski obrazovana osoba, znaš? Znam kad treba da ležim."

Derek ju je nežno uhvatio za ruku. „Sledećih dana biću zauzet, neće me biti većinu vremena. Stvari će se brzo razvijati. Moram da budem fokusiran, pribran. Ne mogu da si dopustim distrakciju."

Da li je to on sad rekao da je ona distrakcija?

Naravno. Bila je. Kako nije? On je rizikovao svoj život da zaštiti njen. Ovo je bilo privatno vojno tlo, ne hotel. Znala je da će biti zajedno samo privremeno.

Naterala se na osmeh. „Nemoj da brineš zbog mene. Rekla sam Cookieu da ću pomoći oko večere za dan zahvalnosti. Zabaviću se već nekako."

„Nemoj da se naprežeš." Približio ju je bliže, poljubio ju je u kosu. „Hoćeš da mi pomogneš da se izvučem iz ovog tesnog sakoa?"

„Mislila sam da nemaš vremena za..."

Pogledao ju je u oči. „Imam vremena, sad."

To je bilo dovoljno dobro za nju.

Ustala je i povukla ga za kravatu i uspravila ga na noge. Onda mu je skinula sako i raskopčala njegovu košulju, pronašla je… Kukice?

„Za oružje i pancir." Derek je skinuo pojas, majicu i samo ih bacio. „Bolje?"

„Mnogo bolje?" Prevukla je prste preko njegove glatke kože i zategnutih mišića, njena potreba za njim je rasla. „Imaš tako neverovatno telo."

Nagnula se i liznula ravnu braon bradavicu, nasmejala se kad je zadrhtao. Onda je otkopčala njegove pantalone, izvadila je njegov kurac i pomazila ga je, osećaj njega je tako napaljujući. „Želim da te probam."

Spustila se na kolena i uzela ga u usta.

Stenjao je dok ga je istraživala. Pogledala je gore i videla da je posmatra, odlučila je da mu priredi šou. Povukla se unazad, pa se opet primakla. Lizala je njegov natečeni glavić. Jezikom kružeći oko njega kao da je sladoled. Ližući ga kao lizalicu. Rukom je zadirkivala liniju ispod baze testisa ne prestajući da ga liže.

Njegov pogled je potamneo, od njegovog intenziteta puls joj se ubrzao.

Sad ga je gladila, ruke i usne je prevlačila od baze do vrha. Pratila je njegovu reakciju – potisak koji je pokušao da suzbije, znala je da treba da to ponovi brže, zadrhtao je, njegove ruke su grabile njenu kosu.

„*Stani.*" Povukao se od nje, njegove obrve su bile spuštene, a kurac mu se presijavao. „Želim da budem u tebi."

Brzo su je skinuli. Odeća je samo pala na pod. Onda je Derek seo na sofu, pantalone su mu visile na gležnjevima, i povukao je na svoje krilo.

Pridržala se za njegova ramena dok ga je opkoračila, njegove ruke su usmeravale njene kukove, vodeći je, dok se ona spuštala i prihvatala svaki centimetar tog božanstva. Oh, osećala ga je tako dobro, ispunjavao ju je čineći je još željnijom.

U početku ga je polako jahala ljuljajući kukovima. On se nije pomerao, očigledno se suzdržavao – zbog nje.

Rukama je obuhvatio njene grudi, igrao se sa njima, lizao jednu pa drugu, terajući je da stenje. Onda je spustio ruku između njih i pronašao njen klitoris.

„*Derek.*" Već sledećeg trenutka našla se lebdeći na ivici orgazma, zadovoljstvo se skupljao u njenom stomaku.

Sigurno je osetio da je blizu jer je počeo da gura, napadajući je iznutra i sa spolja.

Ona je drhtala, orgazam je jurio njenim telom kao topljeno zlato, a njegovi potisci su oboje doveli do kraja.

Pala je na njegove grudi, njegov kurac je još uvek bio u njoj, ostali su tako dok im srca nisu normalno zakucala. Onda je on odbacio pantalone i čizme, podigao je u naručje i odneo do kreveta.

Stisnula se uz njega, naslonila je glavu na njegovo rame.

„Ne želim da ti ili bilo ko drugi nastrada zbog mene, radije ću se sama predati Kaziju."

„Pst." Derek je povukao pramen njene kose i poljubio je. „Sve će biti u redu."

Očajno je htela da poveruje u to, sklopila je oči i pustila da je obuzme san.

Sedamnaesto poglavlje

U petak ujutro Derek je rano ustao, Corbray i ostali imali su sastanak. Svi su znali svoj posao, al' pretresli su detalje, plan aerodroma je bio raširen preko stola. Nikad ne možeš previše sve isplanirati.

„Ne moram da vas podsećam da Kazi sve kontrosliše – aerodromsko obezbeđenje, policiju, Afganistanski bezbednosni savez, miliciju i sve trgovce i prodavače. Svi bi mogli na budu na njegovoj platnoj listi. U prošlosti, mi smo to koristili, kao povoljnosti. Danas, to prestavlja pretnju."

Svi su klimnuli.

Samo je još jednu stvar imao da kaže.

„Ovo je sve novo za gospođicu Hamilton. Prošlih nekoliko nedelja je bilo teško za nju, i želim što manje da bude izložena stresu. Pazite šta pričate kad je u blizini. Ona je babica, navikla je da spašava živote, ne da gleda kako se gase. Nema potrebe da čuje vaše preterane ratne priče."

Cruz je oborio pogled. „Žao mi je, čoveče."

„Glupi klipan." Progunđao je McManus.

Juče, tokom večere za dan zahvalnosti, Cruz je pričao Jonesu o vremenu u mornarici, i kako je jednom prilikom njegov tim upao u zasedu – preuveličao je broj ubijenih, šaleći se. Bio je to otrcani vojni humor, način na koji su se opuštali vojnici posle misija. Ali Jenna je čula razgovor i očigledno se uzrujala.

„Pitanja?"

Kad se niko nije javio, Corbray je ugasio ekran.

„Prioritet naše misije je bezbednost gospođice Hamilton. Zapamtite da pucnjava bi mogla izazvati internacionalni incident koji bi mogao da destabilizuje provinciju."

„Zar Kazi to ne zna?" O'Neal upita.

„Mislim da zna. Iako je bio besan tokom moje posete zadržao je notu gostoprimstva. Zna da ne sme da izgubi podršku Vašingtona." Derek je pogledao na sat. „Hajmo na posao."

„Ja sam spremna da izigravam mamac." Shields je navukla sivu maramu preko kose. „Vidimo se dole."

Shields je trebala da bude mamac, nosila je Jenninu torbu i imala je avionsku kartu do Kabula na njeno ime, krenuli su na aerodrom sa tri oklopljena vozila. Uz malo sreće ona će privući Kazijevu pažnju dovoljno dugo da Jenna uspe da se

ukrca u Cobrin privatni avion. Dok Kazi shvati da je to Cobrin operativac, a ne Jenna, avion bi već trebao da bude na putu za Istanbul.

Napuštajući sobu sa Corbrayem, McManusom i Crossom, Derek je otišao po Jennu. Pancir je držala u rukama, a bela burka je ležala na krevetu. Njene torbe su bile poslane sa prvim timom i Shields ih je čekirala. Jenna će ih naći u Vašingtonu.

„Jesi li spremna?“

Klimnula je, bila je zabrinuta.

„Pomoćiću ti oko toga.“ Uzeo je prsluk i omotao ga oko nje, video je da nosi Jimmyjeve pločice oko vrata.

Težina svega se svalila na njega. Ona je Jimmyjeva mlađa sestra. Nije smeo da je izneveri.

Uradiću sve što mogu da sigurno stigne kući, druže.

Povukao ju je u zagrljaj i držao je. „Znam da ovo izgleda strašno, ali mi ćemo učini sve u našoj moći da budeš sigurna. Ovo nije naša prva predstava.“

„Samo, čuvaj se.“

To nije bilo u opisu njegovog posla, ali nije hteo to da kaže. „Potrudiću se.“

Derek je držao njenu hladnu ruku dok su išli ka liftu. „Vreme je da staviš to na glavu.“

„Zaklinjem se da više nikad neću nositi burku.“ Jenna je navukla preko glave, bela tkanina prekrivala ju je celu od glave do nožnog prsta, samo su njene zelene oči bile vidljive. „Sigurno izgledam kao Kasper dobri duh.“

Helikopter je čekao, motor je brujao, Cruz, Jones i O’Neal su stajali pored sa automatskim oružjem u rukama.

Derek je vikao da bi mogla da ga čuje. „Drži se nisko, ja ću ti pomoći.“

„Ok.“ Nije mogao da vidi njeno lice, ali njen glas je zvučao slabašno i uplašeno.

Cruz i Jones su prvi ušli, zatim Derek koji je obgrlio Jennu. To je bio velik korak za nju ali je uspela. Derek ju je oslobodio i zgrabio svoj M4 koji je bio propisno naslonjen na sedište. Stavio joj je pojas, zatim svoje slušalice, svo vreme je posmatrajući.

„Ovako komuniciramo tokom leta.“

„Dame i gospodo dobrodošli u Malu pticu.“ Rekao je Fox pilot. „Molim, stavite pojaseve i spremni smo za poletanje.“

O’Neal se nasmejao. „Nadam se da je usluga bolja nego na prethodnom letu.“

Jonas je dobacio. „Bićeš prokletstvo srećan ako ti Fox dobaci gotovo jelo isteklog roka.“

„Jesi li pre letela helikopterom?“ Derek je upitao.

Jenna je klimnula.

„Zabavno je.“ Kad se prokletinja ne sruši.
Helikopter se podigao, uprkos vetru, stekao je nadmorsku visinu.
Cruz se nacerio. „I mi smo poleteli.“

Jenna je pogledala dole na lavirint ulica Mazar-e-Sharif, čvrsto je držala Dereka za ruku, trudeći se da obuzda nervozu. Tamo je velika pijaca gde se sve prodavalo od čaja, džinsa, do ručno tkanih ćilima. Preko puta je bio Sina stadijum, gde su lokalci igrali fudbal i gde su se održavale trke. A u srcu grada bila je prelepa plava džamija sa dva identična visoka stuba na kojima su bile tirkizne kupole.
Pogled je bio veličanstven.
Obišla je grad kad je tek stigla ovde i bila je prepuna novih utisaka i zvukova – pesma koja je pozivala muslimane na molitvu, miris koriandera, kardama i kurkume na pijacama, jarke boje koje su je okruživale. Kako je bila ushićena, oduševljena što je na novom uzbudljivom mestu, bila je sigurna da će joj se život promeniti posle dve godine boravka ovde.
To se ispostavilo kao istinito, ali ne i onako kako se ona nadala.
Kad su bili nadomak aerodroma pilot je počeo da priča sa nekim.
„Stižemo za dva minuta.“ Reče Derek. „Preći ćemo u džip i odvešćemo se do hangara gde nas čeka avion.“
Jenna je klimnula. „Je li Elizabeth ok?“
„Ona je dobro. Prošla je obezbeđenje i sad se ukrcava.“
Taj deo plana joj se najmanje sviđao. Šta ako neko ustreli ili otme Elizabeth misleći da je ona Jenna? Kako će Jenna da živi sa tim?
Helikopter je sleteo u blizini aerodroma.
Derek je pokazao. „To je Cobrin hangar.“
„Imate sopstveni hangar?“ Počelo je da joj zuji u glavi.
„Tamo držimo avion i ovu malu pticu. Ako nam treba jača podrška mi pozovemo u pomoć U.S. vojsku.“
Jenna ga je jedva čula, buka koju je pravio helikopter bila je nesnosna.
„Ostavi motore da rade dok se mi ne ukrcamo.“ Derek reče.
Pilot je podigao palac. „Jasno, šefe.“

Jenna je uradila isto što i Derek, skinula je slušalice i otkopčala pojas. Trojica muškaraca koja su pošla sa njima – Malik, Dylan i Connor, bili su skroz koncentrisani i usredsređeni. Skočili su na zemlju, sagnuli se, raširili okolo sve sa oružjem u rukama.

Sve je to delovalo nekako nestvarno, kao scena iz akcionih filmova.

Puška je visila na Derekovom ramenu, dok je on iskočio i pomogao Jenni da siđe, zbog burke jedva da je mogla nešto da vidi, materijal se podizao i uvijao oko nje. Jednom rukom ju je zaštitnički držao dok je u drugoj držao oružje. Tako su stigli do džipa. Svi su se uglavili u džip i krenuli su do aviona.

„Dobro jutro, gospođice.“ Vožač se osmehivao u retrovizoru. „Ja sam Gabriel Ortiz i biću Vaš vožač danas.“

Vidiš? Sve ide po planu. Sve je ok.

Minutu kasnije su stigli i izašli, njegovi ljudi su bili raspoređeni oko aviona dok su se njih dvoje penjali stepenicama.

„Vauu.“ Jenna nikad pre nije videla takav enterijer.

„Gde da sednem?“

„Gde god želiš, anđele.“ Derek je držao ruku na slušalicama i slušao Javiera ili nekog drugog iz kontrolne sobe. „Cobra, ovde Tim Jedan. Ukrcali smo se. Kraj.“ Okrenuo se ka pilotu. „Hajde da zatvorimo vrata i izgubimo se odavde.“

„Važi.“

Jenna je skinula burku, sela je na sredinu, naslonila se i zatvorila oči, duboko dišući. Skoro je gotovo. Za nekoliko minuta biće u vazduhu. Sve će ovo ostati iza nje.

„Cobra, ovde Tim Dva. Avion je prizemljen, iskrcavamo se. Primljeno. Kraj.“ Derek je pozvao pilota. „Digni nas u vazduh, *odmah.“*

Jeena je širom otvorila oči. „Njen let je prizemljen? Šta će biti…“

Pilot se okrenuo i viknuo. „Sad su svi letovi otkazani.“

Derek je ponovio novosti u slušalicu. „Cobra, ovde Tim Jedan. Svi letovi su otkazani. Izvući ćemo se do ptice i uputiti za Kabul, kraj.“ Derek je otkopčao pojas i dao joj burku.

„Ššš...šta se dešava?“

„Verovatno su otkrili da nisi u onom avionu, pa su otkazali sve polaske. Moramo smesta do helikoptera.“

Adrenalin ju je preplavio, njeno grlo se osušilo dok je pratila Dereka do izlaza. Pitanja su se rojila, pitanja koja nije smela ni da postavi. Ako su letovi prizemljen, kako će helikopter poleteti? Zar nisu sigurniji u zatvorenom avionu nego na zakrčenim ulicama? Šta je sa Elizabeth?

Dylan je trčao pokretnim stepenicama i zastao je kad ih je video. „Celo čudo problema nas čeka.“

Trčali su prema džipu.

„Cobra, ovde Tim Jedan.“ Derek reče. „Četiri vozila sa najmanje dvadeset ljudi sa malokalibarskim oružjem i RPG[24] dolaze. Kraj.“

„Konvoj se brzo približava!“ Malik je viknuo.

„Helo Jedan, ovde Tim Jedan. Nećemo uspeti stići do vas. Podigni pticu u vazduh, odmah. Primljeno? Kraj.“ Derek je vikao u slušalicu, samo na tren je zastao. „Cobra, ovde Tim Jedan. Povlačimo se u hangar i prebacujemo na terenac. Kraj.“

Jenna je uskočila u džip ispred Dereka, a onda je videla. „O Bože!“

Četiri vozila pretrpana naoružanim borcima jurila su pravo na njih.

Derek je brzo premotao opcije, dok su išli prema hangaru. Helikopter je u vazduhu, pilot se borio da postigne visinu i da bude van dometa mitraljeza i granata. Tri oklopna terenca su bila ispred terminala, sprečavala su ulazak naoružanih aerodromskih stražara, ali bilo je teško do njih stići. U hangaru, koji nije bio otporan na metke, nalazio se još jedan terenac ali trebalo je stići do njega.

Da. Imali su usrane opcije.

Derek je morao da oda priznanje kopilotu. Kazi je napao jako i brzo. Ali on se neće domoći Jenne dok god Derek bude disao.

Ona je bila preplašena, očiju širom otvorenih dok se njena kestenjasta kosa kovitlala na vetru.

Uhvatio ju je za ruku i zadržao je. „Moramo da se brzo krećemo. Sad samo na to moraš da misliš. Ja ću biti odmah pored tebe. Svi ćemo biti pored tebe.“

Klimnula je. „Brzo da se krećemo.“

„Tako je.“

Brzo možda ne bude dovoljno brzo. Išli su sedamdeset milja na sat i bili su ispred kopiladi. Ali kad su stali da promene vozila, muškarci su ih pristigli.

[24] RPG - raketna granata

Corbrayev glas se čuo kroz slušalicu. „Tim Dva, ovde Cobra. Napustite trenutnu poziciju, krenite na sever prema autoputu niz pistu. Probijte rupu na zaštitnoj ogradi da bi Tim Jedan mogao tu proći, primljeno? Kraj."

„Cobra, ovde Tim Jedan. Primljeno. Kraj."

„Skoro smo tamo!" O'Neal vikne.

Prošli su kroz širom otvorena vrata hangara.

Ortis je nagazio na kočnicu, gume su se zapalile.

„Svi napolje!" Derek je iskočio, pomogao je Jenni da uđe u terenac. „Cruz, O'Neal ostanite ovde u džipu i pokrivajte naše zadnjice. Uzvratimo im paljbu. Jones ti ideš sa nama."

Jones se popeo na suvozačevo mesto u terencu, dok je Cruz otišao na vozačevo mesto u džipu, O'Neal je repetirao pušku.

„Pokret!"

„Tim Jedan, ovde Cobra, neprijateljski konvoj je skoro na vašoj poziciji. Primljeno? Kraj." Corbray reče.

„Cobra, ovde Tim pravi. Primljeno. Kraj."

Ortiz je prebacio u rikverc i izašli su iz hangara.

„Jenna sagni se." Derek ju je spustio na pod i naslagao je hrpu pancira oko nje.

„Mislila sam da je vozilo otporno na metke."

„Jeste, ali ne rizikujem." Derek je proverio svoj M4. „Ortiz, verovatno će gađati u gume i tako pokušati da nas zaustave."

Nadao se da drkadžije žele Jennu živu. U stvari računao je na to. Nijedan oklopljeni terenac ne bi izdržao pogodak granatom.

Ortiz je kočio, prebacio je u brzinu – motor je odmah odreagovao. Hvala Bogu nisu više bili u sporom džipu, iako su izgubili vreme prebacujući se. Kopilad je nasrnula na njih, Qassim je bio na čelu. Do sad nisu primetili Cruza i O'Neala koju su im bili za petama.

„Stižu!" Jones viknu.

Rat-ta-ta-ta! Rat-ta-ta-ta!

Eksplozija rafala. Gromoglasni zvuci odbijanja od blindirano vozilo.

Jenna je zavrištala.

„Cobra, ovde Tim Jedan, pod neprijateljskom smo vatrom. Prijem?"

„Tim Dva, ovde Cobra, Tim Jedan je pod paljbom. Prijem?"

Jones se nagnuo kroz prozor, ciljajući svojom M4.

Rat-ta-ta-ta! Rat-ta-ta-ta!

Jedno vozilo je pokušalo da ih zaobiđe, ali terenac je bio mnogo teži, udario je jako u drugo vozilo i momentalno su izgubili kontrolu i prevrnuli se.

„Juhuuu!“ Jones je vikao.

„Kuglanje teroristima.“ Ortiz se smejao. „Moj novi omiljeni sport.“

Rat-ta-ta-ta! Rat-ta-ta-ta!

„Pogodili su nas u zadnju levu gumu!“ Ortiz je vikao.

Ako bi morali, mogli su da voze pod paljbom dok konjica ne stigne – ako uspeju da se provuču kroz otvor na ogradi.

„Jebeš ih!“ Jones je ustao, ispalio je tri kratka rafala, pogodio je njihovog vođu i dve prednje gume.

Jedno neprijateljsko vozilo manje.

„Cobra, ovde Tim Dva. Zabarikadirali su glavni put. Ne možemo dalje iz terminala. Prijem?“

Kučkin sin!

Konjica neće doći.

„Tim Jedan, ovde Cobra, Helo Jedan se vratio u bazu. Pojačanje stiže. Udaljeno je oko deset milja.“

„Cobra, ovde Tim Jedan, primljeno. Kraj.“ Derek je spustio prozor, nagnuo se i naciljao najbliže vozilo, zapucao je, video je dva čoveka kako padaju.

Rat-ta-ta-ta! Rat-ta-ta-ta!

Jones je pripucao, jedno vozilo je izgubilo kontrolu.

Rat-ta-ta-ta! Rat-ta-ta-ta!

„Pogođena i druga stražnja guma!“

Derek je razmišljao kako da izdrže dok pomoć ne stigne.

Mogli su da nastave da voze, ali dolaze do kraja piste. Mogli bi da probiju rupu u ogradi i rizikuju da ostanu zaglavljeni bez pokrića. Ili bi mogli da nađu zaklon i bore se. Njih je bilo više i ako uzmemo u obzir da su imali granate, bili su bolje naoružani, ali Jones, Cruz i Ortiz su bili vešti borci, njih trojica vrede više od gomile pobunjenika.

Onda je video, deset stopa visok zid ispred.

„Idemo u zaklon iza te barijere!“

Rat-ta-ta-ta! Rat-ta-ta-ta!

Jones je zalegao dole da bi izbegao paljbu dok je Ortiz manervisao i skretao terencem iza barijere, dajući im solidan zaklon – ali potencijalno su bili u zasedi.

„Jenna, zaključaj vrata i ostani dole!“ Derek nije hteo da olakša Qassimu da dođe do nje. „Ne izlazi napolje ma šta da se desi!“

„*Uradi to!*“ Derek je otvorio vrata, zgrabio je svoju kacigu i stavio je na glavu, zauzeo je poziciju na uglu zida, Jones se popeo na krov terenca, a Ortiz je zauzeo

drugi ugao zida. „Cobra, ovde Tim pravi, u zakonu smo i uzvraćamo vatru. Čekamo pojačanje. Kraj.“

Osamnaesto poglavlje

Jenna se osećala kao da je u sred noćne more, jedva je mogla da diše, u glavi joj je odzvanjalo od pucnjave oko nje. Čvrsto je zatvorila oči i molila se.

Molim te Bože da budu bezbedni! Samo da budu bezbedni!

„Punim!“ Derek je vikao. „Ortiz jedan se šunja prema tebi!“

„Vidim ga!“

Rat-ta-ta-ta. Rat-ta-ta-ta!

„Cruz je pao!“ To je Malik viknuo. „Ne vidim koliko je loše, ne miče se!“

Oh, Bože!

Njih dvojica su bili bliski prijatelji. Zar je Dylan poginuo?

Stomak joj se prevrnuo.

„Cobra, ovde Tim Jedan. Oborili su nam čoveka. Bez detalja. Tražimo evakuaciju. Prijem?“

Molim te, samo da preživi! Sačuvaj ih!

„Punim!“ Malik viče. „Imam još dva šaržera!“

Da li im ponestaje metaka? Da li je na to mislio?

„Čuvaj municiju!“ Derek je viknuo nazad.

Zašto se ovo dešava?

Nije bila vredna svega ovoga. Nije bila vredna Qassimovog truda. Prokleto sigurno nije bila vredna da zbog nje ginu.

Mogla bi to da zaustavi. Mogla bi da uzme pištolj i da upuca nekog ili da izađe napolje iz terenca i preda se Qassimu.

Verovatno bi završila upucana, i to bez razloga.

Sekunde su se vukle kao sati, pucalo se neprestano, glasovi su se mešali sa povicima povređenih. Da li je jedan bio Dylanov?

„Gde je jebena ptica?“ Malik je pitao Dereka.

„Četiri milje udaljena!“

Četiri milje?

To je zvučalo kao večnost.

Mi ćemo preživeti ovo. Bože, pomozi nam da preživimo.

Malik je povikao, leđima je pao na neprobojnu šoferku, krv je prsnula po staklu.

„Cobra, ovde Tim Jedan. Imamo nekoliko pogođenih i hitno trebamo evakuaciju. Prijem?“ Derek je vikao.

Rat-ta-ta-ta! Rat-ta-ta-ta!

Jenna nije oklevala. Zgrabila je veliku medicinsku opremu koja je bila iza nje, i izašla je napolje, pronašla je Malika koji je već bio u šoku, znoj je curio niz njegovu tamnu kožu, iz rane je lila krv, metak je prošao ispod otvora na prsluku, videla je izlaznu ranu na leđima.

„Malik ostani budan! Pomozi mi da te spustim dole!" Rukom ga je obuhvatila oko ramena i pokušala je pažljivo – koliko je mogla, da ga spusti dole.

„Jenna vrati se u vozilo!"

„Ne bez Malika!" Dala je sve od sebe da ignoriše pucnjeve i da se koncentriše na Malika, njena obuka je prevladala. Skinula je njegove rukavice, prsluk i majicu, onda je iz torbe izvukla gumene rukavice. „Koliko imaš godina?"

„Trideset šest."

Rat-ta-ta-ta! Rat-ta-ta-ta!

„Uradiću sve što je u mojoj moći da ti pomognem." Našla je morfijum i špric, ubrizgala ga je u njegov biceps, tražila je pogodan način da zatvori ranu na grudima. „Jesi li alergičan na lateks?"

Odmahnuo je glavom, disao je sve teže.

Otkinula je lepljivu traku sa poklopca, obrisala je krv najbolje što je mogla, onda ju je prelepila preko rane – zatvarajući je. Ponovila je postupak na izlaznoj rani na leđima, vazduh i krv su izlazili iz rane – tačno ono što mu je trebalo.

Rat-ta-ta-ta! Rat-ta-ta-ta!

„Staviću ti infuziju, pa ćeš biti spreman kad dođe pomoć."

„Hv... Hvala." Njegovo telo je drhtalo. „Ti si jedna čvrsta ženska."

Ali nije bila. Nije bila čvrsta, uopšte. Bila je drhtava i uplašena do smrti.

Našla je još medicinske opreme – alkohol, velike igle.

Hvala Bogu!

Našla je venu, prebrisala je njegovu kožu alkoholom, i dala je sve od sebe da mu pričvrsti infuziju – što nije bilo lako dok okolo zuje metci. Trebalo joj je dva pokušaja ali je uspela. „Izvini."

Gubio je svest.

„Ostani sa mnom Malik."

Okačila je infuziju na antenu vozila, zatim je spojila cevčice, tečnost je protekla. Ali to ga neće dugo održati trebao je operaciju.

Rat-ta-ta-ta! Rat-ta-ta-ta!

Ortiz je zastenjao i potonuo na zemlju. „Jebem ti! Rikošet me pogodio u prokletu butinu!"

Jenna je krenula prema njemu, ali ju je on zaustavio, kidao je omot male prve pomoći. „Mogu ovo! Ostani sa Malikom!"

„Jenna vrati se unutra i zaključaj vrata!“ Derek je vikao. „Punim!“

Rat-ta-ta-ta! Rat-ta-ta-ta!

Pokupila je opremu i potrčala prema vozilu, onda je čula Dereka kako gunđa, puška mu je ispala.

Rat-ta-ta-ta! Rat-ta-ta-ta!

Još jedan rafal. Mrtva tišina.

Derek je bio na zemlji, ostao je da leži.

„Derek!“

Bože, ne!

Puzala je do Dereka, videla je kako krv teče ispod pocepane tkanine njegove majice u ramenom delu. „Derek!“

Molim te, samo da preživi!

Proverila je njegov puls, i pronašla ga. Disao je, pluća su mu zvučala dobro.

Hvala Bogu,

Pokidala je njegovu majicu.

Imao je ulaznu ranu na levom ramenu, ali nije bilo izlazne.

Dođavola!

To je značilo da je metak još uvek u njemu. Može biti bilo gde – u kosti, u grudima, u abdomenu. Mogao je imati unutrašnje krvarenje.

Saberi se!

Nema krvi u ustima, niti mu uši krvare.

To su dobri znaci.

Pronašla je spljoštenu čauru u sredini prsluka. Nije bio probijen ali sigurno je bio snažan udarac.

Pucnjava je prestala, a tišina je poslala žmarce duž njene kičme.

Muškarci su vikali na nekom jeziku kojeg nije razumela.

Stenjanje. Bat čizama na asfaltu. Zvuk helikoptera.

Požuri Javiere!

Derek je zastenjao, udahnuo je, otvorio oči, bolno je zgrčio lice. „Idi... U vozilo.“

„Budi tih.“ Borila se da drži emocije pod kontrolom, otvorila je zavoj i stavila ga preko ulazne rane.

Pokušao je da dohvati pušku.

„Metak je još uvek u tebi, zato polagano.“ Zabila je injekciju u njegovu butinu, stavljajući još jednu u svoj brus – za svaki slučaj.

„Ne... Morfijum.“

„Prekasno.“

Činilo se da nema problem sa plućima, pa se fokusirala na krvarenje. „Ovo će boleti.“

Bat čizama se čuo u blizini.

„Ostani mirno. Oni dolaze.“

Možda ako pomisle da je on već mrtav...

Srce joj je toliko jako lupalo da je bolelo, podigla je pogled kad su ih naoružani ljudi okružili, uperili su oružje u Ortiza njegove ruke bile su krvave.

Prepoznala je Qassima, sa slika drona, pogledala je u njega, njen strah je momentalno nestao viknula je na Dari jeziku. „Ti psu jedan!“

Ignorisao ju je.

„Šta hoćeš da uradim sa njima?“ Upitao je jedan od muškaraca, pušku je uperio u Derekovu glavu.

„Ne!“ Jenna je zajecala, jedva je prepoznala sopstveni glas, bacila se preko njega, štiteći ga svojim telom. „Ne diraj ga.“

„Povešćemo njega i devojku. Ostale ostavljamo lešinarima.“

Derek je polako izlazio iz stanja opijenosti, bol ga je osvestila. Leva šaka mu je utrnula, a ruka ga je pakleno bolela. Bol u prsima je bio isto toliko loš. Metak koji je prsluk zadržao sigurno mu je polomio rebro ili mu je napukla grudna kost.

Bože, boleo je svaki uzdah.

Otvorio je oči, ležao je na leđima u Qassimovom džipu, ruke i noge su mu bile vezane.

Ok, bio je i u gorim situacijama. Ali njegovi ljudi...

Jones, Cruz, O’Neal, Ortiz. Četiri dobra čoveka, bili su ranjeni, možda mrtvi.

Prokleti pakao.

Slušalice su bile izvučene iz njegovih ušiju, nije imao ni mikrofon, tako da nije znao šta se dešava. Ptica je bila na putu. Derek je pozvao pojačanje. Jesu li još uvek živi?

Derek je i pre izgubio čoveka. Izgubio je ceo tim onog dana kad je Laura Nilsson oteta. To je bila njegova greška, njegova odgovornost. Da li je i sve ovo?

Ne možeš to sad promeniti. Koncentriši se da se izvučeš iz ovoga.

Fokusirao se na lupanje svog srca, trudeći se da proceni u kakvom je stanju. Nije preskakalo ili lupalo ubrzano – znači nije izgubio mnogo krvi.

Hvala Bogu na Jenni.

Probila se do njega, rizikovala da je upucaju, da bi zbrinula njega i Jonesa. Usporila je njegovo krvarenje i uradila šta je mogla da smanji bolove. Onda se bacila na njega, pokušavajući da ga zaštiti. Čak je Qassima nazvala psom.

Ne diraj ga!

Da, Jenna je imala bratovu snagu.

Sedela je na prednjem sedištu, nosila je burku, raspravljala je sa Qassimom. „Ja sam medicinska sestra! Pusti da se pobrinem za njega, mislim da ne želiš da budeš kriv za smrt američkog državljanina. “

Jenna, budi pažljiva.

Qassim i njegovi muškarci su se smejali.

„Umukni ženo ili ću ti odseći jezik!“

Derek je hteo da kaže Jenni da bude tiha, pokorna, pasivna ali nije želeo da oda da je svestan. Što je slabije delovao, to će imati veće šanse da ga Qassim potceni. Nije da je baš spreman za borbu ovog trena, posebno što se trucka i vezan je ko ćurka.

„Ne bi se usudio. Znam da znaš ko je moj otac. Ako hoćeš pare od njega bolje me ne diraj.“

Jenna je bila čvrsta i dobro se držala protiv jebača.

„Kad stignemo u kamp, napravićemo krug i daćemo te svakom muškarcu da uživa u tebi, a kad završimo bacićemo te psima. Nije li tako?“

Muškarci su se smejali i zviždali.

„Ćuti, Perooze. Niko je neće povrediti. Bilo koji da je dodirne odgovaraće meni.“

Znači, lajavo kopile je Qassimov sin, propalica koja je ostavila auto bombu.

Derek će uživati dok ih bude ubijao.

Skrenuli su sa autoputa na sporedni put, Derek je grizao usnu da ne jauče – od truckanja ga je celo telo bolelo.

Kučkin sin!

„Ovo truckanje bi moglo da mu otvori ranu i da iskrvari. Molim vas, pustite me da mu pomognem.“

„Možda je bolje za njega da umre sad.“ Qassim je rekao. „Tebe nećemo pipnuti, ali on je ubio desetine mojih ljudi, i prosledio je Lavu informacije.“

„On je samo radio svoj posao, štitio mene.“

Dereku se steglo srce kad je čuo kako se ona hrabro bori za njega. Ali ako je očekivala milost od plaćenika i Qassima - veoma će se razočarati. Ovdašnji ljudi su još uvek bili ljuti na Džingis kana, iako njega već odavno nema.

„Cobra ima više novca od mog oca." Jenna reče. „On vredi više od mene. Budale ste ako ga povredite ili ako umre."

Derek nije bio zabrinut – još uvek ne. Otimajući njega i Jennu, napadajući, povređujući i moguće ubijajući Cobrine operativce, Qassim je natovario gomilu sranja na svoja leđa. Samo to još uvek nije znao.

Još rupa.

Bol je prošao kroz njegovo rame i grudi, izbio mu vazduh iz grudi.

Jebiga!

„Budan je." Perooz se cerio i pokazivao na njega.

„Pusti da bar proverim da ne iskrvari."

„Budi brza." Qassim reče. „Ako pokušaš da pobegneš – ubiću ga."

Vozilo je usporio, zatim stalo.

Jenna se okrenula u svom sedištu, ruku je izvukla ispod burke, njena pesnica je bila stegnuta. „Krvari."

Njihovi pogledi su se sreli na tren, Derek je video zabrinutost u tim zelenim očima, zabrinutost koju je pokušala da sakrije.

„Doći će." Prošaputao je.

„Znam." Bez upozorenja, ubola ga je u butinu.

Morfij.

Bože, on je voli.

Droga je projurila njegovim telom kao topao med, umirujući njegov bol, bio je opijen – leteo je visoko kao jebeni zmaj.

Neće se osećati ovako kad stignu, tamo gde su već odlazili. Biće grubo. Mogli bi čak i da ga ubiju, ako Cobra ne stigne dovoljno brzo. Znao je sve to, ali trenutno nije mario.

Perooz je zgrabio Jennu za rame i protresao je. „Šta si mu uradila? Šta si rekla?"

Đubrad.

„Dala sam mu lek da ne pati više. Rekla sam mu da spava."

Poslednja stvar koju je Derek video bio je udaljeni srebrni bljesak visoko na nebu.

Jenna je pokušala da se zagrne burkom, bila je promrzla i gladna, okovi na njenim rukama glodali su njenu kožu. Uzeli su njen telefon, pretražili je, i bacili je kao životinju u ćošak kuće – podovi su bili prljavi, ložište u centru sobe nije ju ugrejalo, uopšte.

Ali Derek je patio mnogo više.

„Šta si rekao Lavu o meni?“ Qassim ga je već pola sata ispitivao, tukao ga, Derekova patnja je bila neizdrživa za nju.

Ipak, Derek je imao čelična muda. „Rekao sam mu da si jebeni mali balavac.“

Tupi zvukovi udaranja u meso, gunđanje i bol.

Suze su se slivale niz Jennino lice.

„Misliš da si opasan frajer, znam. Ali mislim da nisi toliko opak. To na ramenu izgleda kao rupa od metka. Kako ti se sad čini?“

Derek je povikao, mučan zvuk, zvučao je poput vriska kroz stegnute zube.

Šta su mu radili? Gde je Cobra? Gde je Javier?

Ako ne dođu uskoro možda će biti prekasno. Ali bez njihovih telefona, kako je Javier mogao da zna gde su?

Jenna je bila naviknuta na zvukove patnje, na krike žena dok se porađaju. Zbog njihovog bola steglo bi joj se srce, ali ovo je bilo drugačije. Qassim je činio sve što je mogao da povredi Dereka, da ga slomi. Možda ga čak i ubije.

Krici su utihnuli.

„Idi dođavola!“ Derek je viknuo.

„Šta si rekao Lavu?“

„Tvoja najbolja šansa... Da preživiš ovaj dan... Je da pustiš gospođicu Hamilton da ide.“

Zvučao je kao da je bez vazduha. Da li je mogao normalno da diše?

Pitala je da je puste da ga vidi i da mu pomogne, za uzvrat je ponudila da se brine za njihove ranjenike. Ali oni su je ignorisali, kao da je nisu čak ni čuli, kao da je niko i ništa.

Još jedan udarac. Gunđanje.

„Šta si rekao Lavu? Govori ili ću te odrati kao kozu.“

„Ne!“ Jenna je I skočila sa stolice, njeno srce je htelo da iskoči.

„Još uvek ću biti... Veći muškarac od tebe... Ti kurvin sine."
Još jedan užasan krik – ovaj je bio kratak.
„Ostavi ga da iskrvari na smrt." Qassim je izleteo iz sobe, prošao je pored nje ignorišući je, izašao je, dvojica njegovih ljudi su ga pratila.
Njegove ruke su bile krvave – Derekova krv.
Da li je kopile kastriralo Dereka? Da li će on iskrvariti?
Pozlilo joj je, ledena panika ju je obuzela, Jenna ga je pozvala, osluškivala je.
„Derek?"
Nema odgovora.
„Derek!"
Opet, bez odgovora.
Očajno je želela da dođe do njega, pokušala je da otvori okove, videla je drveni kolac, ljuljajući se napred nazad svom snagom, pokušala je da ga izvuče iz zemlje. Iznenada ga je izvukla i pala je ravno na guzu. Bio je puno duži nego što je očekivala i bio je šiljat na jednom kraju.
Oružje.
Pokupila ga je zajedno sa lancima kojima je bila okovana i otrčala je u susednu sobu.
„Derek!"
Visio je, bio je bez majice i bez svesti, sa visoke drvene grede, sveža krv je tekla niz levu ruku skroz do gležnjeva, telo mu je bilo netaknuto.
Hvala Bogu!
Od olakšanja koje je osetila potrčala je k' njemu. Imao je ogromnu tamnu modricu u centru grudi, tu je metak pogodio u pancir, i sveže modrice po rebrima. Njegovo lice je bilo modro, takođe, imao je posekotine po obrazima, njegova usna je krvarila, a zavoj koji je stavila na njegovo rame bio je na zemlji u prašini.
Odbacila je rizik, skinula je burku. Disao je, ali bio je hladan i lepljiv. „Derek, čuješ li me?"
Podigao je glavu. „Jenna? Ne smeš... Ako te pronađe ovde... Povrediće te."
Potražila je čvorove na kojima je visio, a zatim je pokušala da ih odveže. „Ne mogu da sedim i ne radim ništa dok te muče."
„Da, možeš. Ako to znači da ćeš preživeti... Možeš."
Čvorovi su bili čvrsto zavezani, ali ona je nastavila dok nije odvezala jedan oko članka i jedan oko zgloba.
„Imam te." Spustila ga je, dohvatila je njegovu majicu koju su pocepali, da bi ga utoplila. Onda je pocepala burku i napravila zavoje kojima je zaustavila krvarenje.
„Ti si dobar... Terenski doktor."

Ali rane od metka nisu spadale u njeno polje.

„Ja nisam doktor. Ja sam babica. Zar ti ovde nešto liči na vaginu?“

Pokidala je još jedan komad burke i prislonila ga je na njegove usne, želeći da ima vruću vodu ili paket leda ili bilo šta protiv bolova.

„Hej.“ Podigao je desnu ruku i obrisao suzu sa njenog obraza. „Izvući ćemo se. Cobra će doći večeras ili sutra.“

„Uzeli su moj telefon, Derek. Kako će Javier da nas pronađe?“

„Pronaći će nas. Ako me Qassim ubije...“

„Ne pričaj o tome!“ Nešto u njoj je puklo, sva tenzija, stres i teror izleteli su iz nje. „Ne bih mogla da podnesem da ti se nešto desi. Zar ne razumeš? Volim te, Derek. Ne mogu ovo bez tebe.“

Šta je upravo rekla?

Sve je bilo istina.

Ona ga je volela.

Dobro, prokletstvo.

On je podigao pogled, njegovo izubijano lice je izgledalo iznenađeno. „Jenna, ja... “

„Ti glupa kurvo!“ Perooz je stajao na pragu, puška je visila preko njegovog ramena. „Oče, dođi! Ova žena ga je odvezala!“

„Polako Jenna.“ Derek je prošaputao dok je uzimao kolac.

Ali Qassim je bio odmah iza sina. „Sklonite nju. Njega ubijte.“

Adrenalin je pretvorio njenu krv u led, ali je ustala. „Ako hoćeš da ga ubiješ, moraćeš prvo mene.“

Perooz je zakoračio unutra, zgrabio je Jennu za ruku i odbacio ju je na stranu, a onda se ukočio od šoka kad je kolac prošao kroz njegov abdomen.

Qassim je kriknuo, podigao je pušku i naciljao u Dereka.

„Ne.“ Jenna je puzala prema Dereku da pokrije njegovo telo svojim.

Nešto je odskočilo preko prljavog poda.

Granata.

Devetnaesto poglavlje

Derek je video šok ručnu granatu, zarotirao se i Jenna je završila ispod njega, svojim telom ju je štitio od gelera.

„Zatvori oči. Pokri uši!“

BUUM!

Glasan prasak. Zaslepljujuće svetlo.

Jenna je vrištala.

Qassim je vrištao, takođe.

Čuo se bat teških vojnih čizama.

Derek je otvorio oči i video Qassima kako je držao ruku na očima, bio je zaslepnjen, nekolicina Cobrinih operativaca projurula je kroz vrata. Bacili su Qassima na zemlju, ignorišući njegove povike i kletve dok su mu stavljali lisice.

„Lepo od vas što ste se pojavili, momci.“ Derek je pogledao Jennu u oči. „Jesi li dobro?“

„Biću.“ Pokušala je da se nasmeje, ali video je da je gadno potresena. „Mislila sam da je prava granata. Mislila sam...“

Corbray je kleknuo pored njih. „Izgledaš kao govno.“

„On mora u bolnicu.“

„Dobro ćemo ga paziti, gospođice Hamilton. Kako ste Vi?“

„Ja sam ok, samo malo je sve nekako previše.“ Derek je znao po tonu njenog glasa da je na ivici plača.

„Kladim se.“ Corbray je pogledao na beživotno telo Perooza, koje je ležalo u lokvi krvi. „Izgleda da ste bili zauzeti.“

Derek je stegnuo zube i pokušao je da ustane i oslobodi Jennu.

„Imam te.“ Corbray ga je pridržao. „Samo polako, buraz.“

„Kako su ostali?“ Jenna upita. „Jesu li..?“

„Ortiz, Cruz i O'Neal su imali operacije i sad su van opasnosti. Jones je živ, žahvaljujući tebi, gospođice Hamilton. Bio je u kritičnom stanju. Sad je u vojnoj bolnici u Kabulu i prima terapiju.“

Sve dobre vesti.

„Jenna je... Vešt terenski lekar.“ Derek je uspeo da kaže. Adrenalinski šok je prestao, te je sad bio bled, iscrpljen i smrzavao se.

Jenna ga je povukla dole i stavila njegovu glavu u svoje krilo. „Odmaraj. Moramo da ga utoplimo. Mora da primi infuziju.“

Corbray je skinuo svoj kaput i stavio ga preko Dereka, dobrodošla toplota. „Drži se, buraz. Doktor stiže uskoro."

„Gospođice Hamilton, gospodine Tower, mnogo mi je laknulo što smo vas pronašli i što ste sad sigurni."

„Kazi." Bes je dao Dereku snagu da ustane. „Ti, đubre jedno!"

Corbray je pokušao da ga umiri. „Hej, čoveče, opusti se. Ovo je zajednička operacija Cobre i guvernerovih snaga."

Derek je ukrstio pogled sa Kazijem. „On je iza ovog. I ti to znaš."

Corbray je blago zatresao glavom, pogledom je govorio Dereku da zaveže, da će se kasnije pobrinuti za Kazija. „On nam je pomogao."

Kazi se okrenuo ka Qassimu, izvukao je oružje. „Ti prljavi sine od krmače."

Corbray ga je blokirao. „Ne ovde! Ne ispred gospođice Hamilton."

Kazi ga je pogledao, ali je naredio ljudima da ga iznesu.

„Šttta se se dešava?" Jenna je upitala, očiju punih straha.

„Mislim da je Kazi spreman da se reši dokaza i svedoka."

Qassim je počeo da preklinje, patetično cvileći. „Molim te, nemoj! Ubili su mi sina! Uradio sam ono što si mi rekao! Ja sam samo..."

Bum! Bum! Bum!

Jenna je skočila.

Derek ju je uhvatio za ruku. „U redu je, Anđele. Sve je ok."

Ali nije bilo ok, prošla je kroz pakao.

„O jebemti." Derek je zaćutao, hvatala ga je nesvestica.

„Derek?" Još jednom mu je blago spustila glavu na svoje krilo. „Opet krvari. Dodaj mi to što je ostalo od burke."

U sekundi Jenna se oslobodila straha i postala je profesionalna.

„Ima ulaznu ranu na ramenu, ali nema izlazne. Stavila sam zavoje preko ali ih je Qassim skinuo da bi mu naneo još bola. Pocepala sam moju burku i napravila nove zavoje od nje. Mislim da ima polomljena rebra – metak je pogodio pancir, nije prošao ali je napravio modricu. Ima poteškoća pri disanju ali mislim da mu pluća nisu oštećena. Dala sam mu dvadeset miligrama morfija, ali pre nekoliko sati, dejstvo sigurno prestaje."

„Hvala Vam, što ste se tako dobro brinuli o njemu. Hajde da se pobrinemo za njega."

Ubod u butinu. Ležaljka. Toplina ćebeta.

A onda je Derek počeo da pluta, Jenna ga je milovala po kosi.

Kad je otvorio oči, bio je u Činuku[25] infuzija je visila iznad njega, Jenna ga je držala za ruku i zabrinuto posmatrala.

Rekla mu je da ga voli. Da li je to stvarno mislila ili je to zbog stresa?

Ona se nasmejala. „Kako se osećaš?“

Nije najbolje razumeo njeno pitanje, gledao je u njeno lice. „Prelepo.“

O da, bio je nadrogiran kao zmaj.

Znao je da su stigli u bolnicu u Kabulu, kad su ga odveli na snimanje, Jenna ga je poljubila dok su ga gurali na operaciju.

„Biću ovde.“

Onda je sve progutao mrak.

Jenna je sedela pored njegovog kreveta, promenila je infuziju kad je bila pri kraju, stavljala je pakete leda na njegove grudi, radila je sve što je u njenoj moći da mu pomogne. Od osoblja je pozajmila bolničko odelo, jer je njena odeća bila prljava i krvava. Nahranili su je, takođe, doneli su joj stolicu na rasklapanje da bi mogla da ostane preko noći.

Bila je skoro ponoć. Trebalo im je više od tri sata da izvade metak i da poprave štetu. Nisu mogli ništa da urade u vezi slomnjenih rebara, razderotina i modrica po licu i usnama. To će sve vremenom zarasti.

Bilo je toliko blizu, umalo ga je izgubila, zamalo da vidi kako umire.

Čvrsto je zatvorila oči, trudeći se da zaboravi: Kako Malik udara u šoferku i krv pršti na sve strane, prizor kako Derek pada na tlo, krike dok ga je Qassim mučio, kako Perooz pada u prašinu probodenog abdomena, udar šok granate.

Molim te, nemoj. Ubili su mi sina. Uradio sam ono što si mi rekao. Ja sam samo..

Bum! Bum! Bum!

Jenna je u zadnje dve nedelje iskusila više nasilja nego u svom celom životu.

Kroz sve to Derek je bio uz nju, štiteći je, radeći šta može da bi bila sigurna – izluđujući je u krevetu.

---

[25] Činuku - Boing SN-47 višenamenski helikopter sa dvostrukim motorom i tandemskim rotorima

Rekla mu je da ga voli, i to je bila istina. Opet se spetljala sa muškarcem koji je posvećen svojoj karijeri.

Bravo.

Videla je šok na njegovom licu.

Upozorio ju je da nije tip za veze. Upozorio ju je da se ne veže. Ali ipak je pala na njega. Naravno, postoji šansa da je zaboravi ono što je rekla. U tom slučaju neće morati da čuje kako ovo između njih ne bi uspelo – šta god da je to.

Možda ako se pretvara da se ništa nije desilo sačuva svoja osećanja. Išla je na neka predavanja iz psihologije i znala je da ljudi u stresnim i po život opasnim situacijama stvaraju posebne veze – pod uticajem hormona. Možda je i ona bila pod uticajem.

Kako da ne.

Dobar pokušaj.

Počeo je da mrmlja, otvorio je oči.

„Hej." Sklonila je pramen njegove kose. „Kako se osećaš?"

Njegove usne su se razvukle u pospani osmeh. „Srećan sam što te vidim."

„Ne idem ja nigde." Podigla je vodu, stavila je plastičnu slamku unutra i ponudila mu je. „Pij."

Podigao je glavu i poslušao je, onda je uhvatio njenu ruku.

„Kako su ostali?"

„Sve sam ih obišla." Nije ulazila u detalje.

Nije morao da sazna da je Cruz skoro iskrvario i da su mu odstraniti deo creva, i da je O'Neal bio jako blizu da izgubi nogu, da su mu ugradili šrafove u koleno.

„Svi će se oporaviti. Sutra premeštaju Malika sa intenzivne nege."

Derek je stegnuo njene prste. „Kako se ti držiš i nemoj da mi pričaš da si super. Niko ko je prošao sve to nije super."

Jenna je krenula da se izmotava, ali grlo joj se steglo, oči su joj se napunile suzama. „Biću ok. Samo mi je potrebno malo vremena. Nikad pre nisam videla... "

„Žao mi je, Jenna. Ja sam trebao da te zaštitim. Izneverio sam te."

„Ne pričaj tako! Uradio si sve što si mogao. Da Cobra nije stigla na vreme, Qassim bi..."

U svom umu videla je kako Qassim podiže oružje i cilja u Dereka.

„Rizikovala si svoj život zbog mene, Jenna. Pokušala si da dođeš do mene, pokrila si me svojim telom. To ne treba tako da se dešava sa telohraniteljima."

„Nisam mogla da dozvolim da te ubiju. Derek, ja..." Zaustavila se, umalo da mu i drugi put kaže da ga voli.

„Znaš li šta sam video danas?“ njegov pogled je omekšao, njegove otečene usne su probale da se osmehnu. „Video sam Jimmya u tebi. Video sam njegovu hrabrost u tebi. Ono što si ti uradila za mene, Jonesa... Ti si jedna u milion, Jenna. Baš kao i tvoj brat.“

Njegove reči su je dirnule u srce, suze su lile niz njene obraze.

U tom trenutku ušla je medicinska sestra.

„Budni ste!“ Imala je termometar u ruci. „Došla sam da proverim vitalne znake. Imate li bolove?“

Boreći se da ostane prisebna, Jenna je napustila sobu i otišla po novi paket leda. Prošla je pored malog božićnog drveta kojeg su sestre ukrasile zbog praznika. Danas je bio Crni petak. Kod kuće, ljudi su išli u kupovine, dok Derek i njegovi ljudi...

Jenna je spustila led, požurila je do kupatila, zaključala je vrata i pustila suze da slobodno teku.

Tri dana kasnije Derek je otpušten iz bolnice, leva ruka mu je bila u zavojima, ali dobio je lekove za bolove. Dok je Corbray ostao u Mazar-e-Sharif da bi nadgledao popravke kompleksa i da bi se obračunao sa Kazijem. Derek je leteo sa Jennom, Cruzom, O’Nealom, Ortizom i Jonesom sa specijalnim avionom iz Bagrama u vojnu bolnicu u Landstuh u Nemačkoj. A Ortiz, Derek i Jenna će otići u Cobrinu bazu u Frankfurtu gde će ostati nekoliko dana pre nego što se upute u U. S.

Tokom leta Jenna je pazila na njega i na ostale kao da su njeni pacijenti, bilo mu je jasno da je njegovi ljudi obožavaju. Jonas je ispričao svima, koju su hteli da slušaju, kako je ona iskočila iz terenca, meci su leteli na sve strane, a ona je spasila njegov život.

Jenna je zaslužila svu slavu.

Zaslužila je i više. Zaslužila je dobrog muškarca, koji bi je bio dostojan, muškarca koji bi mogao da joj pruži život kakav želi – srećan dom i bebe.

Derek je hteo da bude taj muškarac, ali nije znao kako. Nikad nije bio u pravoj vezi. Iako je voleo da krivi posao za to, istina je bila žalosna.

Nikad nije imao porodicu. Nikad nije upoznao takav način života. Dok nije sreo Jimmyja nije imao bliskog prijatelja. Kako bi on mogao jednoj otmenoj, pametnoj ženi da pruži život kakav zaslužuje, kad on sam ne zna kako izgleda normalan život?

Skontaj ili je pusti.

Jednostavno.

Ali nije bilo jednostavno. Istina je bila – on je voleo nju, takođe. Voleo ju je svakim svojim atomom. Nije ništa rekao, plašio se da će pokrenuti nešto zbog čega će ona žaliti. Oni uopšte nisu pričali o budućnosti – gde će ona otići, šta će raditi, ili da li će uopšte da se vide kad se vrate u U. S.

Jebena kukavica.

Gledao je kako proverava Jonesa sa osmehom na licu. Pokušala je to da sakrije ali video je da se bori sa onim što je preživela. Viđao je to i ranije, kod mladih vojnika, šok koji ih je pratio posle prve bitke i brutalnosti svega.

Primetila je da je gleda, još šire se nasmešila, zbog toga ga je nešto steglo u predelu srca. Ustala je i skinula rukavice, prišla mu je i tiho rekla. „Kako je moj omiljeni pacijent?"

Uhvatio ju je oko zgloba, promrmljao je kroz zube. „Sedi u moje krilo i biće ti jasno kako sam."

Ona se smejala. „To su krupne reči za nekog ko jedva može da udahne vazduh."

„Misliš da je do mene? Ja te vidim i poželim te."

„Žao mi je ali nema hopa-cupa na medicinskim letovima."

„Pa prokletstvo, nije zabavno."

Sela je pored njega i nagnula se. „Čekaj dok stignemo u našu sobu."

Corbray se za sve pobrinuo. Kada su sleteli Derekova oprema i njeni koferi prebačeni su do helikoptera i stigli su u Frankfurt u bazu Cobre – ogromni stakleni kompleks izvan grada.

On je želeo da pridrži vrata za nju, ali je ona držala vrata za njega, svaki pokret rukom ga je iscrpljivao.

„Vauu." Gledala je okolo.

„Impresionirana?"

„Ovo mesto izgleda kao fensi kancelarijska zgrada, a ne kao bunker. Ali, ipak smo izvan ratne zone."

Uhvatio je njenu ruku i poljubio je. „Bezbedna si ovde, Jenna. Kunem se."

Smestili su se u apartman koji je bio za njega i Corbraya, niko nije ni trepnuo što je Jenna odsela sa njim.

Jenna je krenula da ga svlači. „Vreme je da spavaš."

„Tako bih želeo da me skidaš iz drugačijeg razloga.“
Ali da, bio je umoran. Iscrpljen, tačnije.
Dala mu je čašu vode i lek za bolove. „Odmaraj.“
Dremao je dok se Jenna tuširala. Probudio ga je telefon.
Corbray.
„Moramo da razgovaramo u privatnosti. Imam vesti, neće ti se svideti.“
„Slušam.“
Pet minuta kasnije Derek je završio razgovor, bio je besan i želeo je da udari nešto. Jenna je izašla, umotana u bademantil. Pogledala ga je i stala.
„Šta je bilo? Šta nije u redu?“
Kako će joj ovo reći?
Prešao je do nje, poljubio je u čelo. „Upravo sam primio poziv od Corbraya. Dugo je razgovarao sa Kazijem. Ali to je čuo i od veza iz Vašingtona – tražili smo da kopaju o tom.“
„Reci mi.“
„Jenna, tvoj otac...“ *Sranje.* Ovo je bilo teže nego što je očekivao. „Otpustio je Cobru kad mu je bilo jasno da ja neću moći da te ubedim da se vratiš.“
„Otpustio te je? Sve ovo, sve što si uradio za mene...“
„Bio je moj izbor.“
Zapanjeno je gledala u njega.
„Pošto nas je otpustio, tvoj otac je kontaktirao Kazija i potkupio ga da te istera iz provincije. Dobili smo snimak razgovora i dokaz da je uplatio pet stotina hiljada.“
„Šta?“
„Kazi i dalje tvrdi da Qassim nije radio za njega. Rekao je da je Qassim hteo da te otme i da traži otkupninu, ali Cobra i ja ne nasedamo na to. Mi *znamo* da je radio za njega. Mislimo da je Kazi hteo da uzme više od tvog oca i da je naredio Qassimu da te otme. Planirao je da kaže tvom ocu da su te loši momci oteli i da zadrži otkupninu za sebe, možda čak i pokupi zasluge za tvoje spašavanje. Kazi je promenio stranu kad je saznao da je Cobra na tragu.“
Jenna je izdahnula, prebledela je. „Moj otac stoji iza ovoga? On je ovo započeo?“
„On je bio katalizator.“
Povređenost na njenom licu slomila mu je srce.
„Tako mi je žao.“ Ignorisao je bol u prsima i zagrlio je.
„Zamalo da pogineš, a i ostali.“ Povukla se nazad, zateturala se. „Kako uopšte možeš da me pogledaš? Kako možeš da me dodirneš...“
Rukama je uhvatio njene obraze, gledao ju je u oči. „Nisi kriva za ovo, Jenna. Ništa što je to đubre uradilo nije tvoja krivica.“

Kad se vrate u Vašington prva stvar koju će Derek uraditi je posetiti senatora Hamiltona.

Dvadeseto poglavlje

„Oh!“ Jenna je bila zapanjena i uzbuđena. „Prelepo je.“

Božićni vašar u Frankfurtu je bio očaravajući prizor. Šarene lampice posvuda su sijale, a ogromna jelka je bila u centru trga. Male drvene kućice bile su prepune Božićnih ornamenata. Od mirisa pošla joj je voda na usta, bilo je tu pečenih kestenova, kobasica, medenjaka, svežih pereca, mirisnih vina, sveže pečenog hleba i sve je ukusno mirisalo. Bio je čak i ringišpil.

Odlučili su da ostanu narednih deset dana kako bi imali vremena da se oporave pre puta. Derek je izgleda imao manje bolove, trebaće više vremena da prođe dok mu rame ne zaceli. Jenni su izvadili konce, a njene glavobolje su se proredile. Ipak, nije žurila sa povratkom kući.

Derek ju je poljubio u čelo, njegova leva ruka je još uvek bila u zavojima.

„Ovo je prvi put u zadnjih nekoliko dana da vidim da se smeješ.“

„Smešim se kad smo u krevetu, zar ne?“

„Smeješ. Vrištiš. Grebeš. Ali to se ne računa.“

Istina, poslednjih dana nije se osećala kao ona. Osećala se kao da joj je život u vazduhu, da lebdi, vesti o tom šta je učinio njen otac pogodile su je više nego što je očekivala. Nije imala dom, posao, ni ideju gde će živeti. Još gore je bilo to, što svaki put kad zatvori oči slike dana kad je bila oteta rojile su se po njenoj glavi.

Derek je bio neverovatno pun razumevanja, s obzirom da su njegove povrede posledica gluposti njenog oca. Slušao je dok se žalila na oca, budio je tokom noći kad bi imala more, i čvrsto je grlio kad bi plakala.

„Ti tuguješ.“ To je sinoć rekao. „Tvoj otac te je izdao, Jenna. Normalno je da si povređena i uznemirena.“

Pogodio je tačan izvor njene bede.

To što je njen otac uradio neverovatno ju je rastužilo.

Ali sad nije htela da misli o tom dok je stajala pored Dereka u Božićnoj zemlji čuda.

Jeli su kobasice u sveže ispečenim lepinjama, onda su šetali okolo isprepletenih prstiju. Jenna je kupila medenjake za posle, a Derek joj je kupio ljubičasti šal od kašmira.

Poljubio ju je u vrh nosa. „Da te greje.“

Privila se uz njega. „Hvala.“

Nežnost u njegovim plavim očima dala joj je nadu, podigla je njen duh.

Ostali su napolju dok nije pala noć i jako zahladnelo. Onda je Derek naručio vozilo – blindiranu limuzinu, i vratili su se u Cobrin kompleks.

„Koliko ovih Cobra poseduje?“

„Limuzina?“

„Limuzina, vozila, svega?“

Derek se zamislio. „Imamo osam kompleksa – jedan u Ugandi, jedan u Mazar-e-Sharif, Iraku, Izraelu, jedan u Australiji, Vašingtonu plus glavna baza za obuku u Denveru, i ovaj ovde – verovatno dvanaest limuzina, plus terence, nekoliko helikoptera i nekoliko aviona. “

„Opa, izgleda da se isplati biti u privatnom vojnom sektoru.“

Cerekao se. „Veći rizik veća zarada.“

„Verujem.“

Kad su stigli u sobu, pojeli su po medenjak, Derek je lizao šećer u prahu sa njene gornje usne. Što je dovelo do poljupca. I još poljubaca.

Jenna mu je pomogla da se skine, zatim je skinula svoju odeću.

„Sviđa mi se tvoj plan, ali ti ćeš opet gore.“

„Kad tako kažeš zvuči kao da je to loša stvar.“

„Hej, ostavi šal.“

Jenna je ostavila šal, opkoračila ga je i uvela u sebe njegov čvrsti kurac, zajedno su zastenjali, u glas. Oslonila se na njega, a on se igrao njenim grudima, vukući i zadirkujući njene bradavice, provocirajući ih mekim kašmirom, dražeći ih dlanovima.

Osećala se tako dobro, previše dobro. Njeno telo je gorelo, uvijalo se, topilo iznutra, tražeći, zahtevajući više njega. Derek. Samo Derek.

Svršila je jako i brzo, nastavila je da ga jaše, njegovi kukovi su krenuli u susret njenim, a prstima desne ruke držao je njen kuk.

„Jebote, da, *Jenna.“* Zabacio je glavu dok je svršavao, čvrsto je zatvorio oči i brzo izdisao.

Bože, voli ga. Nije mu to ponovo rekla, zadržala je svoja osećanja za sebe. Nije htela da uništi ovo što imaju sada, pričanjem o tom.

Ležao je tako, na trenutak, opušten.

Onda je otvorio oči. „Prokletstvo, ženo, seks sa tobom postaje sve bolji i bolji.“

Bila je sva troma, poljubila je veliku modricu na njegovim prsima, pažljivo se naslonila na njegovu desnu stranu.

„Kad se vratimo, sukobićeš se sa mojom ocem, zar ne?“

Derek je ćutao trenutak, kao da nije bio siguran šta bi mogao da joj kaže. „Da. Corbray priprema izveštaj za ministarstvo odbrane i glavonje.“

„Vau.“ Znala je kako će se to završiti.

„On će se izvući iz toga. Znaš to, zar ne? Uvek se izvuče.“

Njen otac nikad nije snosio posledice za svoja dela, ni kad je prekršio pravila o finansiranju kampanja, odbacio je navodne optužbe za seksualno uznemiravanje, zloupotrebio je mnoge privilegije i lagao je bez imalo obzira.

„Ovaj put se neće izvući, Jenna, ovaj put neće. Njegova dela zamalo su uzrokovala smrt četiri veterana...“

„Pet. I ti se računaš.“

„Ok, pet. I Cobru je oštetio bar za milion. Mi imamo više saveznika nego što on zna. A on ima više neprijatelja. Kad mediji saznaju za ovo...“

Njen otac je bio u dubokim govnima.

„Želim da idem sa tobom.“

„Nisam siguran da je to dobra ideja. Neke stvari o kojima ćemo diskutovati su poverljive. Verovatno će da bude nasilno.“

„Dobro.“

Jenna je takođe imala nekoliko stvari da kaže ocu.

Derek je sedeo u limuzini, nosio je odelo, pored njega je bila Jenna u dizajnerskoj odeći koju je specijalno kupila za ovu priliku, pustila je kosu da slobodno pada, izgledala je kao milion dolara.

Znao je da je nervozna. „Sve će biti ok.“

Klimnula je glavom ali ništa nije rekla, u ruci je držala pločice svog brata, koje je još uvek nosila oko vrata.

Dok je Jenna bila u kupovini, Derek i Corbray su se sreli sa sekretarom odbrane, generalštabom i članovima odbora za oružane snage, iza zatvorenih vrata, predajući im optužujuće dokaze – slike sa drona, izveštaj iz banke kao i snimak gde Kazi skoro priznaje sve.

Niko to nije dobro primio. Hamiltonovi saveznici su se brzo distancirali i okrenuli mu leđa. Oni su predložili istragu u kongresu, ali Derek je odbio, želeo je da se Jenna suoči sa ocem pre objavljivanja svega.

Do kraja dana Hamiltonovo prljavo carstvo će pasti.

Stigli su do zgrade senata. Derek je hodao pored Jenne, popeli su se uz stepenice i ušli na glavni ulaz.

„Derek Tower, izvršni direktor Cobra Internacional Security, došli smo da vidimo senatora Hamiltona. Naoružan sam."

Predao je oružje i pokazao dokumenta, prošao je kroz detektor za metal i potpisao se.

„Jenna Hamilton, ćerka senatora Hamilton." Dala im je dokumenta i svoju torbicu, zatim je prošla kroz detektor za metal.

„Da li vas senator očekuje?"

Jenna se nasmešila. „Upravo sam se vratila iz inostranstva. Hoću da ga iznenadim."

Čuvar nije izgledao srećno zbog tog iznenađenja, ali pustio ih je.

Liftom su stigli na gornji sprat, Jenna je još više bila nervozna.

Derek je želeo da može da joj olakša sve ovo. „Ne moraš da radiš ovo."

„Moram da ga izbacim iz života."

Ok, to ima smisla.

Prošli su hodnikom koji je bio prepun lobista i zlikovaca i stigli su do Hamiltonove kancelarije.

Sekretarica je podigla pogled sa stola.

„Mogu li vam pomoći?"

„Ja sam Jenna, senatorova ćerka, došla sam da ga vidim."

„Tako mi je žao, ali ima sastanak."

„Baš šteta." Jenna je prošla i otvorila sama vrata, Derek ju je pratio.

„Jenna?" Hamilton je zurio u ćerku, pogled mu je prelazio sa Jenne na Dereka, izraz lica mu je postao oprezan.

Kazi je obećao da neće upozoriti Hamiltona, bar to je i ispunio.

„Moramo da razgovaramo."

„Kao što vidiš u sred sam…"

„Sada."

„Znaš šta, idem ja, možemo ovo i kasnije završiti." Čovek u odelu je ustao sa kožne stolice, uzeo je svoju aktovku i požurio do vrata.

Hamilton je ustao, izvio je gornju usnu i susreo Derekov pogled. „Šta ti radiš ovde? Otpustio sam te. Ako si došao po još novca..."

Jenna ga je presekla. „Znam šta si uradio. Znaš li šta si napravio?"

Njegove zenice su se proširila. *Strah.* „O čemu pričaš? Upravo ste prekinuli važan..."

„Poslao si Dereka da me dovede, da upotrebi i silu ako je potrebno. Kada je odbio, podmitio si guvernera Kazija sa pet stotina hiljada dolara da ukine moju dozvolu za rad u Balkh provinciji.“

Kopile je pocrvenelo. „Nemoj sa mnom razgovarati tim tonom, devojčice.“

Derek je stegnuo desnu pesnicu.

Jenna se nije uplašila. „Znaš li šta se onda dogodilo? Kazi je poslao ljude da me otmu. Hteo je...“

„Rekao sam ti da tamo nije bezbedno, ali nisi me slušala. Rekao sam ti da ostaneš kući, nađeš muža i da ne traćiš svoj život...“

„Bila sam sigurna i srećna dok se ti nisi umešao! Kazi je hteo da platiš otkupninu. Hteo je da te izigra, da bude i zločinac i heroj, i završi par miliona bogatiji. Njegovi ljudi su postavili auto-bombu ispred Cobrinog kompleksa. Jedna osoba je *poginula*, a ja sam povređena. Vidiš ovo? Šavove.“

„Trebala si da ostaneš kod kuće.“

„Bila sam oteta, pretili su mi silovanjem. Gledala sam kako čovek umire – zbog tebe.“

Hamilton se usplahirio. „Ja čak i ne znam ko je taj Kazi.“

„Lažove! Postoji snimak telefonskog razgovora i izvod iz banke. Znamo šta si uradio, a znaju i iz generalštaba i do sad već pola kongresa.“

Hamilton je počeo da se znoji, graške znoja su se pojavile na njegovom čelu. Obišao je oko stola i prišao Jenni. „Sastali ste se sa njima?“

Derek se približio, takođe.

„Pet Cobrinih operativaca je *ranjeno* dok su me štitili od Kazijevih unajmljenih ubica, uključujući i Dereka. Jedan čovek je još uvek u bolnici.“

„Prvi put čujem o tome. Ne možeš mene kriviti. Da si ostala kući. Kao što sam rekao...“

„Umukni! Samo zaćuti. Ti si napravio pakao i od Jamesovog života, takođe. Hteo je da pobegne od *tebe.* Napravio si pakao i od mog života, takođe, mešajući se u svaku moju odluku. Verovatno se i mama zbog tebe ubila!“

Hamilton je povukao ruku – izgledalo je kao da se sprema da udari Jennu.

Derek je uhvatio njegov zglob – u vazduhu. „Udari je i završiću sa tobom.“

„To je pretnja.“

„Prokletstvo, jeste.“

Ali Jenna nije završila. „Počevši od danas – ti više ne postojiš u mom životu. Ti mi više nisi otac. Ti si samo još jedan korumpirani političar koji se igra životima ostalih ljudi. Ne želim više nikad da te čujem – iz bilo kog razloga.“

„Nećeš dobiti ni trunku od mog bogatstva.“

„Ne želim tvoj novac. Ne želim ništa od tebe.“

Sad je bio Derekov red. „Predali smo sve dokaze koje smo sakupili kongresu. Kontaktiraću te poslepodne. Cobra će poslati račun u toku dana – za štetu koju si prouzrokovao. “

„Neću platiti ništa što je Kazi napravio.“

„Oh, mislim da hoćeš.“ Derek je uhvatio Jennu za ruku, i zajedno su napustili kancelariju prošli su pored zapanjene sekretarice dok su ih pratili Hamiltonovi povici.

Jenna je ušla u limuzinu, Derek je seo pored nje. Nije htela da plače. Nije htela da protraći ni jednu suzu zbog svog oca, ali njeno srce nije izdržao. „Nije me čak ni pitao kako sam. Rekla sam mu da sam bila povređena, oteta, i da su mi pretili silovanjem, a on je samo mislio na sebe. “

„Tako mi je žao, anđele.“ Derek ju je zagrlio svojom zdravom rukom i privukao je na sebe. „Ok je da plačeš.“

„Ti nikad ne plačeš.“ Nikad ga nije videla u suzama.

„Ja sam sjeban.“

To ju je nasmejalo. „Nisi sjeban.“

„Kako bi bilo da spakujemo naše stvari i iznajmimo apartman u Four Season[26]? Dosta si bila po vojnim kompleksima, zar ne?“

„Ne smeta mi. Zar nije tamo baš skupo?“

„Mogu to da priuštim. Imala si težak dan. Pusti me da te oraspoložim nekako.“

Jenna je uzdahnula, nije ju bilo briga gde će odsesti. „Ok.“

Otišli su do Cobra kompleksa i spakovali stvari, i otišli limuzinom do Four Season. Derek je unapred zvao i rezervisao sobu. „Da li je kraljevski apartman dostupan?“

Kraljevski apartman?

Derek je izdiktirao broj kartice preko telefona. „Hvala.“

Zurila je u njega. „Jesi li ti lud?“

Izgledao je kao da razmišlja o tom pitanju. „Sjeban, ali ne lud.“

---

[26] Four Season - internacionalni lanac luksuznih hotela

„Već si dovoljno uradio za mene. Da nije bilo tebe, ja verovatno ne bih bila ovde.“

„Pusti me da te razmazim – bar malo.“

Ako je pokušavao da joj odvuče pažnju, uspevao je. Kraljevski apartman je bio dvaput veći od njenog starog stana, bio je u art deko stilu, bila je tu i ogromna kada kao i sve ostalo što nude luksuzni hoteli. Naručili su hranu u sobu, stajali su na balkonu i posmatrali svetla grada, vodili su ljubav na kraljevskom krevetu, potopili se u kadu.

„Da li te povređujem?“ Pitala je Jenna, pažljivo je naslonila glavu na njegovo rame.

„Ne.“ Poljubio ju je u čelo. „Kako se ti osećaš?“

„Biće medijska pomama, zar ne?“ Nije joj to palo na pamet dok nije videla ‘bivšeg’ oca kako drži konferenciju za štampu na CNN-u, reporteri će se verovatno pojaviti i na njenom pragu.

„Pretpostavljam. Možemo te zaštiti.“

„Već si dovoljno učinio za mene – više nego dovoljno. Ti si bio otpušten, sećaš se?“

„Da, al ja ne pratim dobro naređenja. Neću te ostaviti samu u ovome.“

Zbog tih reči ostala je bez daha. „Ne znam gde ću sad. Moram negde da pronađem posao, kupim kuću.“

„Gde bi volela da živiš?“

„Ne u Vašingtonu.“ Završila je sa tim mestom.

„Zašto ne ostaneš sa mnom neko vreme. Imam stan u Denveru u blizini centra. Dok mi se rame ne oporavi neću puno putovati. Moći ćeš na miru da razmisliš šta želiš da radiš. Mogu ti pokazati Kolorado.“

„Jesi li ozbiljan? Zar neću da okupiram tvoj posed?“

Nasmejao se. „Možeš da okupiraš šta hoćeš. Postoji i teretana u zgradi. Mislim da postoji i velika kada, takođe, ali ne mogu da se setim.“

„Ne možeš da se setiš?“

„Nisam puno kući.“

Verovala je u to. „Sigurno ti ne smeta?“

„Ne bih te pitao da nisam siguran, Jenna. Stalo mi je do tebe.“

Jenni je poskočilo srce na te reči. Ne, nije to bilo *volim te,* ali upravo ju je pozvao da ostane sa njim, dajući im tako više vremena. „Hvala. I Derek, da se zna, i meni je stalo do tebe, takođe.“

Dvadeset prvo poglavlje

Derek je organizovao slanje njenih stvari do svog stana u Denveru, oni su privatnim letom došli na glavni aerodrom, limuzina ih je čekala.

Ona se udobno zavalila. „Gde su planine?“

Pokazao je na zapad. „Videćeš ih sa moje terase.“

Kako su se približili zgradi Derek je video grupu reportera na prilazu. *Sranje.* Pritisnuo je dugme i obratio se vozaču. „Idemo kroz garažu.“

„Da, gospodine.“

Reporteri su bili tu zbog njega, ali onog trenutka kad prepoznaju Jennu krenuće za njom – i zbog njihove povezanosti postaće deo njegovog pada, a sve će to biti medijski propraćeno.

Prošli su okolo i vozač je stao kod lifta.

Derek mu se zahvalio. „Možeš li da parkiraš i da doneseš naše stvari gore?“

„Da, gospodine.“

Derek je obično to sam obavljao. Ali iako više nema zavoje, nije mogao da nosi nešto teško zbog ramena i rebra. Radije bi se fokusirao na Jennu.

Popeli su se na jedanaesti sprat.

Jenna je bacila pogled na hodnik i na ulazna vrata. „Šarmantno je.“

„Sviđa ti se?“

Derek bi lagao kad bi rekao da nije nervozan. I pre je dovodio žene za seks, ali nikad ženu koja bi se uselila sa njim, iako privremeno. Jedan deo njega je bio uplašen da je otišao predaleko, da će sve ovo samo povrediti Jennu. Ipak nije smogao snage da je pusti.

Ukucao je kodove, otvorio je vrata i pomerio se na stranu da ona prođe.

Ušla je, pogledala je u luster u hodniku. „Vau!“

Nikad nije obraćao pažnju na stan – osim na pogled koji je imao. Ovo je bilo mesto gde je dolazio da se istušira, spava i jede između poslova.

„Jesi li ti dekorisao mesto? Baš je lepo.“

„Pakao, ne. Unajmio sam nekog. Da sam ja dekorisao verovatno bi ličilo na skladište ili teretanu.“

Uhvatio se kako se smeši, dok je ona obilazila i izgledala zadovoljna onim što vidi. Kuhinja je imala hromirane uređaje, mermernu ploču i stakleni prolaz u prostoriju sa vinima. Dnevna soba je imala kamin, prozore od vrha do dna koju su

gledali na zapad na planine. Glavna spavaća soba je imala ugrađene plakare i džinovsko kupatilo.

„Stvarno imaš ogromnu kadu – koja je ispred prozora. Kako si mogao to zaboraviti? Pogledaj kako je ogroman ovaj tuš! Ovde može stati četvoro ljudi."

On je želeo samo jednu osobu – nju.

Pratio ju je do druge spavaće sobe, koja je služila kao skladište za opremu.

„Tvoji pištolji imaju svoju spavaću sobu. To je tako slatko."

„Većina mog oružja je zaključana u Cobrinom zdanju. Ovde su pancirke i lično oružje – uglavnom ono koje se lako krije."

„Prikriveno oružje?" Pogledala je niz njega. „Jesi li sad naoružan?"

„Jesam." Podigao je majicu i pokazao joj futrolu koja je bila zataknuta za pantalone.

„Dobro da znam."

Treća spavaća soba je bila njegova kancelarija i bila je zaključana.

„Ovde čuvaš državne tajne?"

Tamo je bilo nešto što je hteo da ona vidi. „Pokazaću ti."

Ukucao je kombinaciju, upalio svetlo i pustio je da uđe. Uzeo je mali foto album sa police i predao joj.

Radoznalo je gledala u njega, onda je otvorila album. „O Bože."

Derek i Jimmy su se smešili sa slike, bili su u uniformama, Jimmy je držao fudbalsku loptu u ruci, a oko njih je bila gomila Afganistanskih dečaka. „Mnogo je fotografisao. Nekad bi aparat dao meni. Ja nisam bio baš dobar."

Jenna je sela, listala je slike, smešila se kroz suze. Derek i Jimmy igraju fudbal sa seoskim dečacima. Jimmy sedi na krovu terenca sa puškom u rukama. Derek sedi, bez majice, i čisti oružje od peska, imao je dugu bradu.

„Mnogo mi nedostaje. Sećam se trenutka kad mi je reporter rekao da je poginuo u akciji. Kao da mi se ceo svet srušio. Osetila sam se tako usamljeno."

Očaj u njenom glasu dirnuo je njegovu bol, koja je bila jaka i oštra – kad bi dozvolio sebi da misli o tom.

„Slomilo me je to. Umalo uništilo." Derek to nikad nije nikom priznao, ali Jenna nije bila samo neko.

Nikad se nije osećao tako povezano sa nekim, intimno, udobno pored nekog, kao što se osećao pored Jenne. „Proveo sam mnogo vremena želeći da sam ja primio te metke umesto njega."

Jenna je spustila album, ustala je i ovila ruke oko njega. „Moj brat ne bi želeo da se tako osećaš. Verujem da te je spasio da bi ti mogao da spasiš mene."

Jedan deo Dereka je hteo da odbije tu ideju. On nije verovao u Boga. On nije verovao u sudbinu. Ipak, te reči zvučale su nekako ispravno. Uvukle su se u njegovo srce, otopile hladnoću, donele utehu njegovoj duši.

Kasnije su vodili ljubav, polako ju je skinuo, raširio je na krevetu, zadovoljio ju je pre nego što je uronio u nju. Onda ju je držao, njegove ruke i njegovo srce su bili prepuni njenog mirisa, njenog ukusa, osećaja nje.

Nije znao da li Jimmy može da ga čuje, ipak je poslao misao.

Imam je, druže. Paziću je.

Sledećeg jutra kad se Jenna probudila zatekla je Dereka kako se sprema za posao. Gledala je kako zakopčava košulju i stavlja sivu svilenu kravatu.

Kad je primetio da se probudila, prišao joj je i spustio poljubac na njeno čelo. „Jesi li lepo spavala?“

„Da.“ Nije imala more. „Danas ideš na terapiju, zar ne?“

Namrštio se. „Ne podsećaj me. Cobra pravi zabavu za zaposlene sutra. Totalno sam zaboravio na to. Hoću da idemo zajedno, i da upoznaš sve.“

„Ohhh, sastanak.“ Sela je, čaršav je pao i otkrio njene gole grudi.

„To je svečani događaj.“

„Nemam šta da obučem.“ Njene stvar treba da stignu tek sutra, ali ionako nije imala fensi haljine. „Ima li butik u blizini?“

„Ne želim da ideš okolo bez pratnje, ne dok traje ovaj medijski cirkus oko tvog oca. To je moja zvanična preporuka kao tvog bivšeg telohranitelja.“

Jenna je znala da mala grupa novinara visi ispred ulaza, čekaju da intervjuišu Dereka. „Mogla bih da pozovem taksi.“

Zatresao je glavom. „Imam profesionalca koji kupuje za mene. Kontaktiraću je i ona će doneti prodavnicu tebi.“

„Tvoj lični profesionalac za kupovinu?“

Pokazao je na svoju kravatu. „Misliš da ja izlazim i sam kupujem svoje stvari? Nemam ja pojma. Mogu ti reći kako da se spremiš za borbu, koji oklop je popularan ove godine, ali o odeći nemam blagog pojma...“ Okrenuo je kravatu i pogledao – “Kelvin Klajn.“

Jenna se smejala i odmahnula glavom. „Mislim da bi to moglo biti preskupo za mene. Nisam bila plaćena poslednjih šest meseci, sećaš se?“

Sama je finansirala svoj rad u Afganistanu, ne bolnica, ne nevladine organizacije ili vlada Afganistana. Da, imala je još uvek ušteđevinu od prodaje stana ali trebala joj je za kupovinu novog. Posle šest meseci u Afganistanu sve ovo – Derekov luksuzni stan, limuzine, sve je delovalo nestvarno, izvan njenih mogućnosti, previše.

Posledice kulturnog šoka. To je sve.

„Profesionalac je besplatan, račun će ići na mene.“

Krenula je da se pobuni ali se on sagnuo i prekinuo je poljupcem.

„Možda nisi primetila, al’ ja imam mnogo novca, pusti me da nešto potrošim na tebe.“ Opet ju je poljubio, zgrabio je svoju sportsku jaknu i pažljivo je ugurao ruku u nju. „U prizemlju je restoran koji pravi odličan Benedick omlet. Samo ih pozovi, imam tamo otvoren račun, i dostaviće ti. Napravio sam kafu.“

„Kao da imam room servis.“

„Baš tako. Mislim da imam njihov meni u kuhinji.“

„Jesi li ti jeo?“

Odmahnuo je. „Zgrabiću nešto u kancelariji.“

Ovako je on živeo kad nije bio u ratnoj zoni. Živeo je kao u hotelu. Ovo otkriće dalo joj je ideju.

Ustala je iz kreveta, uzela svoj ogrtač i ispratila ga do vrata. „Lep dan želim.“

Dlanom je obuhvatio njen obraz, grešno se nasmešio. „I ja tebi.“

Naručila je doručak, dok je pila kafu pisala je mejlove prijateljima. Da, u Americi je, duga priča. Toliko toga je naučila u Afganistanu, o sebi, o svetu. Tražila je posao, ali sad je želela da ga nađe u okolini Denvera. Da, volela bi da se okupe i da se vide.

Kad se istuširala i obukla videla je propušten poziv od Carolyn, žene koja je profesionalno kupovala. Uzvratila je poziv, odgovorila je na sva njena pitanja oko visine, težine i boja. „Želim haljinu koja će Dereka baciti na kolena.“

Carolyn je stigla rano poslepodne sa celim rafom – celim rafom haljina. Haljine sa šljokicama. Velvet haljine. Svilene haljine. Izvezene haljine.

„Osvojila si san snova momka.“ Carolyn je pretraživala po haljinama tražeći onu koja bi Jenni najbolje pristajala.

Jenna se zaustavila kad je htela da ispravi Carolyn – Derek nije njen. Mogla je malo uživati u fantaziji – tačno?

Sve dok se ne zaneseš, samo napred.

„Sa tim očima, tom figurom, takvom kosom... Recimo ovako, da sam ja tvojih godina, i ja bih pokušala da ga očaram.“

Jenna nije bila sigurna kako da odgovori na to, pa je samo pustila, probavala je haljine dok nije naišla na kratku, baršunastu haljinu tamnoplave boje koja je otkrivali jedno rame. „Oh!“

Stajala joj je savršeno, isticala je njenu figuru, struk i kukove.

„Neće moći da odvoji pogled od tebe.“

Jenna se posmatrala u ogledalu, podigla je kosu. „Nadam se da neće.“

„Trebaće ti odgovarajući veš, naravno, brus koji će istaći tvoje grudi i odgovarajuće gaćice. Pretpostavila sam to pa sam ponela i to.“

Carolyn je bila u pravu, Jenna je insistirala da veš plati sama.

Kad je Carolyn otišla, Jenna je nastavila sa svojim planom. Sastavila je meni, onda pogledala u frižider i ostavu – bili su prazni, samo kafa, mleko i senf sa davno isteklim rokom za upotrebu.

Imao je lonce i šerpe, izgledali su potpuno novo i ne korišteno, kao da služe samo za ukras. Ceo stan, sem kancelarije i sobe gde je držao opremu, izgledao je prelepo kao iz magazina ali ne i kao dom. Preko interneta je naručila vino i namirnice i obavestila čuvare o dostavi. Nije bila odličan kuvar ili pak domaćica. Jela je mnogo brze hrane, takođe, ali može ispeći pile.

Bilo je vreme da neko koristi ovu prelepu kuhinju i da Derek konačno dobije domaći obrok u svojoj kući.

Derek je pustio poruku Jenni da se vraća kući. Hteo je da vidi šta bi ona htela da večeraju i da to pokupi usput. Parkirao je u garažu i liftom se popeo do stana.

Kad je otvorio vrata preplavio ga je miris pečenog mesa. Sapleo se na njene cipele u hodniku, a kad je došao u kuhinju zatekao je haos. Prljavo suđe je bilo u sudoperi, šerpe su stajale na radnoj površini, krpa za sudove je bila na sred poda.

Nesvesna njega, Jenna je bila okrenuta leđima i seckala je povrće za salatu, imala je svoje pink slušalice, slušala je muziku i mrdala je tom slatkom guzom u ritmu.

Stajao je tako, upijajući scenu, gledajući nju dok mu se toplota uvlačila u grudi. Poslednji put kad je neko za njega kuvao u njegovoj kuhinji je...

Pa da, nikad.
„Hej."
Skočila je, vrisnula i izvadila slušalice.
„Izvini. Nisam hteo da te uplašim." Prišao joj je, obrisao je mrlju od brašna sa njenog obraza. „Bila si zauzeta. Šta je sve ovo?"
Ona je pogledala okolo, takođe. „Mislim da je vreme da dobiješ pravi obrok, ne gotovu ili brzu hranu. Žao mi je zbog nereda. Planirala sam da sredim to i da postavim sto pre nego što ti stigneš."
Pakao, nije ga bilo briga za nered. „Miriše predobro."
„Kako je bilo na terapiji?"
„Bolno."
„Mogu ti izmasirati rame posle večere, ako hoćeš."
„Hoće li to pomoći?"
„Moglo bi."
Hrana je bila božanstveno ukusna – pečeno pile i krompiri, sveža salata, belo vino i čokoladna torta koju je sama napravila.
Podelio je vesti za koje je znao da će je obradovati. „Malik je danas otpušten iz bolnice. Sutra leti kući."
Od njih petorice, samo je on ostao toliko dugo u bolnici.
„Tako mi je drago." Pogledala ga je kroz trepavice, prstom je prelazila po ivici čaše, Derek je taj prst zamišljao da prelazi preko nečeg drugog i kurac mu je poskočio. „Izabrala sam haljinu."
„Haljinu? Oh. Tačno. Dobro."
„Ne možeš da je vidiš pre sutra."
Sad je bio zainteresovan. „Ne mogu dočekati."
Slagali su sudove u mašinu kad je Derekov telefon zazvonio.
„Upali CNN." Corbray reče. „Hamilton se upravo povukao. Priča se da će odustati od tužbi ako ostavi fotelju."
Sranje. Tipično.
„Hvala." Derek je završio poziv. „To je bio Javier. Tvoj otac je upravo podneo ostavku."
„Šta?"
Upalio je televizor, na ekranu se pojavio senator Hamilton.
„.... bilo je moje zadovoljstvo služiti narodu ove velike nacije poslednjih dvadeset pet godina. Glasine da sam se udružio sa stranim entitetima na štetu američkih državljana i moje ćerke su očigledno lažne. Odbijam da dozvolim da politika i

mediji lažima unište moju zaostavštinu.“ Hamilton se široko osmehnuo. „Sad planiram da se usredsredim na golf.“

Smeh. Škljocanje fotoaparata.

„Senatore, da li je tačno da ste podmićivali afganistanskog...“

„Senator neće više odgovarati na vaša pitanja.“ Izjavio je neki čovek u odelu – verovatno pomoćnik, Hamilton se brzo povukao. „Hvala puno.“

„Njegova zaostavština? Šta bi to bilo?“ Jenna je uzela daljinski i ugasila televizor, od besa zacrveneli su joj se obrazi. „Nikad nije priznao nijednu grešku. Samo je lagao Amerikance, i većina nikad neće to ni saznati. Hoće li Cobra izdati saopštenje za javnost u kojem će opovrgnuti njegovu izjavu?“

„Mi smo već dali izjavu, ali tužićemo ga i tražiti da plati odštetu. Ne može to sakriti. Istina će izaći na videlo.“ Derek ju je uhvatio za ruku. „Hoćeš ti da daš izjavu?“

Izdahnula je. „Šta bih rekla? ‘Zdravo svima, moj otac je lagao. On je krelac.‘ Samo hoću da se sve ovo završi.“

Derek je razumeo. „Hoćeš da se provozamo? Grad je prepun lampica, uvek prirede šou.“

Nasmejala se. „Volela bih.“

Odvezao ju je u centar, napravili su krug oko glavnog trga, ceo grad je bio osvetljen.

Iskrivila je vrat pokušavajući sve da vidi. „Prelepo. Sviđa mi se. Treba da nabavimo drvce za tvoj stan.“

Derek nije mogao da je odbije. Uzeli su malo drvce, otišli su da kupe ukrase i lampice, Jenna je pažljivo birala staklene kugle i spuštale ih u kolica.

„Kad sam bila dete naše drvo je moralo da izgleda specijalno. Sve je moralo da se slaže i da bude na određenom mestu, savršeno. Ovo će biti najluđe Božićno drvce ikad.“

„Mogu da se kladim da hoće.“ Ubacio je plastični ukras koji je ličio na bocu viskija i još jedan koji je ličio na jelkicu za kola. „Hajde da uradimo to.“

Odvezli su se kući, postavili su drvce i ukrasili ga, onda su seli ispred kamina – kom je gorela vatra, i uživali u pogledu i mirisu borovih grančica u vazduhu.

„Hvala Derek, trebalo mi je ovo.“ Skinula je njegovu majicu, sela je do njega i započela sa masažom njegovog ramena.

Derek je duboko udahnuo, njen dodir je izazivao bol al’ na dobar način. „Ovo je prvi put da imam ovde drvce.“

Ona se smejala. „Zašto nisam iznenađena?“

Dok ga je ona oslobađala napetosti, on se borio sa unutrašnjim nemirom koji ga je terao da kaže stvari poput - „Nikad mi niko nije spremio tortu.“ „Volim te.“ i „Ostani sa mnom.“

Kako je hladnokrvno kopile Hamilton uspeo da podigne tako toplu i milu osobu kao što je Jenna? Derek nije znao. Mora da je sve to nasledila od majke. U samo jednom danu, Jenna je uspela da njegov bezličan stan pretvori u praznično, pomalo haotično, udobno mesto – dom.

Dvadeset drugo poglavlje

Jenna je upravo završila nanošenje maskare, proverila je kako izgleda u ogledalu, bila je uzbuđena i sva drhtava. Kosu je podigla u punđu pustila je nekoliko pramenova da joj uokvire lice. Nije to bila vrhunska frizura ali bila je dovoljno dobra. Haljina je bila svetlucava i pripijena uz njene obline, zavodljivo je isticala njen dekolte.

Izašla je iz kupatila i pronašla Dereka koji je nosio crno odelo i borio se sa manžetnama.

Podigao je pogled, izraz njegovog lica je polako prešao iz iznenađenog u potpuno pohotni. „Sveto prokletstvo. Bože, izgledaš prelepo."

Njegove manžetne su pale na pod.

„Daj da ti pomognem." Sagnula se i pokupila ih sa poda, kad se ispravila primetila je njegov pogled zalepljen na njenim grudima.

„Nisam siguran da treba da idemo." Mrmljao je uz njen vrat.

„Šta misliš gde drugde bi mogli da odemo?" Provukla je manžetne kroz tkaninu i zakopčala ih.

„Jebiga. Trebalo bi da se jebemo celu noć." Posegnuo je za njom. „Na podu. Na krevetu. Na kuhinjskom stolu. Svuda."

Od tih reči zadrhtala je.

Odmaknula se, dohvatila je torbicu i štikle, osvrnula se preko ramena dok je izlazila iz sobe. „Požuri ili ćemo zakasniti."

Grizao je donju usnu, pratio je pogledom njenu guzu. „Prokletstvo."

Uskočila je u štikle – nije obuka štikle od kad je otišla u Afganistan, i sačekala ga je kod ulaznih vrata. Pojavio se noseći kapute.

Pomogao joj je da obuče njen. „Znam šta misliš."

„Da čujem."

„Misliš da samo zato što imam testise možeš da obučeš haljinu koja ističe tvoje grudi i guzu i pretvoriš me u pravi besan hormonski nered." Onda je prošaputao u njeno uvo, njegov topli dah se razlio po njenom vratu. *„U pravu si."*

Opet je zadrhtala.

Oh, za igru je potrebno dvoje.

Ali prvo – zabava.

Liftom su se spustili do garaže, držeći se za ruke. Noć je bila hladna, ušli su u Derekov automobil.

„Lizaću te dok ne budeš vrištala. Pocepaću ti gaćice i usisati tvoj klitoris. Onda ću te okrenuti i postaviti na kolena i jako ću te jebati odpozadi.“

Pocrvenela je. „Obećanja, obećanja. “

„Ili možda te prislonim uz zid, jebem te i uneredim tvoju haljinu.“

Njeni unutrašnji mišići su se stegli.

„Ili te možda kravatom zavežem za krevet i jebem te polako dok ne izludiš.“

Kad su stigli već je bila pakleno napaljena, željna i vlažna. Parkirali su i prošetali do lifta. Čim su se vrata zatvorila krenula je na njega.

Uhvatio ju je za zglob i zaustavio. „Kamere.“

„Oh u redu. Možemo li se seksati u konferencijskoj sali?“

Smejao se, kao da je ta ideja bila urnebesno smešna. „Bože, ne. Nadgledaju je. “

„Gde onda?“

Nagnuo se dole, zločesto se osmehnuo. „Moraćeš da čekaš – baš kao i ja.“

Frustrirano je zastenjala, prihvatila je ponuđenu ruku, izašli su iz lifta u prostoriju prepunu ljudima. Zidovi su bili obloženi sjajnim aluminijumom, podovi od belog granita, jedan sto sa pićima je bio u jednog uglu, drugi sa keteringom u drugom.

„Hej gospođice Hamilton!“ Dylan je mahao, nije izgledao kao prašnjavi uniformisani operativac, nosio je belo odelo koje je istaklo još više njegovu tamnu kožu.

Zagrlila ga je. „Tako mi je drago što si dobro.“

„Hvala.“ Pogledom je prešao preko nje. „Izgledaš...“

Derek se zakašljao.

„Ljupko.“ Dylan reče. „Hej šefe!“

„Drago mi je što si ovde sa nama, Cruz.“

Derek je uzeo čaše šampanjca i vodio je kroz sobu, držao je ruku na donjem delu njenih leđa, upoznavao ju je sa osobljem i svi su izgleda znali ko je ona.

Naravno da jesu.

Prišli su im Javier koji je izgledao spektakularno u smokingu, Laura Nilsson koju je Jenna hiljadu puta videla na malom ekranu. Još lepše je izgledala uživo, bila je savršeno zgodna dugokosa plavuša sa lepim licem.

„Drago mi je Jenna. Javi mi je rekao da si neverovatno hrabra. Tako mi je drago što si sad bezbedna.“

Jenna nije bila hrabra, ne u poređenju sa njom, ali nije htela to da kaže. „Hvala ti. Javier, Derek, Malik i svi tamo iz Mazar-e-Sharif su hrabri ne ja.“

„Ne slažem se.“ Javier reče.

Derek ju je nežno pogledao i stisnuo joj ruku.

„Oni su istrenirani veterani, svi su obučeni za takav posao. Ti si izašla iz zaklona dok su meci fijukali okolo da spaseš jednog od nas. To niko neće zaboraviti.“

„Sigurno jesi, Jenna.“ Najlepša žena koju je Jenna videla ikad im je prilazila, nosila je haljinu koja je malo toga skrivala, imala je ubistveno telo, a kosa joj je bila platinasta i pokupljena na vrhu glave.

„Dolazi nevolja.“ Derek je promrmljao kroz smeh.

Javier ih je upoznao. „Jenna, ovo je Holly Andris, bolja polovina od Nick Andrisa. Oboje rade za Cobru.“

Jenna se pitala kakav posao obavlja Holly. „Drago mi je.“

Holly ju je zagrlila kao da su stare prijateljice.

„Umirala sam od želje da te upoznam. Hvala što si spasila Maliku život.“

„Ja sam babica, pa imam nekog iskustva...“

Holly se oduševila. „Babica!“

„Da, radila sam u ženskoj bolnici u Afganistanu.“

Javier je objasnio. „Holly je trudna, i pomalo nervozna.“

Jenna je to mogla da razume. „Prvi put? Ako imaš neka pitanja rado ću odgovoriti.“

„Oh, prava si dušica.“

Jenna je pogledala preko ramena, dok ju je Holly odvlačila negde gde bi mogle razgovarati, toplo se nasmešila.

Corbray i Derek su se pridružili Andrisu u ćošku.

„Čestitam čoveče.“ Derek je podigao čašu. „To je sjajno. Bićeš otac.“

To je bila fantastična misao.

Derek ga je poznavao skoro koliko i Javiera. Njega su prvog zaposlili u Cobri. On je razbijao guzice i dolazio je u paketu sa Holly.

„Hvala, Holly je prilično nervozna zbog toga.“

„Ne možeš je kriviti.“ Da je Derek znao da će za devet meseci morati da izbaci nešto veličine lubenice iz sebe, pa i on bi bio prilično nervozan. „Jenna će pričati sa njom.“

„Tvoja Jenna je nešto posebno. Video sam snimke. Video sam šta je uradila za Jenasa, a i za tebe, takođe." Andris se okrenuo ka Corbray. „Čujem da je kući."

„Siguran i prokleto presrećan što je živ."

Derek se uhvatio za rever. „Hej podseti me, zašto teramo osoblje svakog decembra da izgledaju kao pingvini?"

To je bila njihova stara šala.

„Zato što smo elitni, buraz."

„Mislim da samo proživljavaš neku svoju 007 fantaziju."

Andris je frknuo, podigao je čašu i nazdravio.

„Tačno."

Corbray je prevrnuo očima. „Znam da vas dvojica više volite da visite u nekim zabitima dok vam se muda znoje, ali meni se sviđa što s vremena na vreme nisam po kampovima."

„Moja muda se ne znoje." Derek je konstatovao.

Andris se smejao. „Druže, ozbiljno? Bio sam sa tobom u šatoru usred pustinje. Nisam namirisao ruže."

„Namirisao si sam sebe."

Onda je Corbray podsetio na tužbu protiv Jenninog oca i novosti iz Afganistana. Advokati su bili blizu podnošenja slučaja pred građanskim sudom. Popravke štete skoro su bile gotove. Izrešetani terenac je prodan i zamenjen potpuno novim, bržim modelom.

Onda je Corbray prešao na prave stvari. „Predsednik Alghani je pokrenuo istragu o napadu na aerodromu. Navodno, Kazi nema dozvolu da prizemlji vazdušni saobraćaj. Takođe, mi bi mogli ili ne, dati Alghaniju informacije o Kazijevim vezama sa Qassimom."

„Kazi je do grla u sopstvenom sranju." Derek je rekao dok je pogledom tražio Jennu, sedela je u uglu i držala ruke na ramenima trudne žene.

Corbray je pratio njegov pogled. „Jenna je pakleno dobra žena."

Derek se složio. „Jeste."

„Pametna. Hrabra. I brate, totalno zaljubljena u tebe."

Derekov puls se ubrzao. „Znam."

Andris se nasmejao. „Upravo si ga na smrt preplašio."

Derek ga je pogledao. „Meni je stalo do nje, takođe."

Corbray se nasmejao. „Nemoj da sereš 'stalo ti je', koje sranje. Pričamo o ljubavi. Sa velikim Lj. Znaš ono – zauvek, i te fore."

Derek se spremao da im obojici kaže da odjebu. „Šta je sa vama?"

Corbray ga je udario preko leđa. „Ti si paklen u borbi, al' nemaš pojma o vezama. Voleo bih da te vidim srećnog. Probaj da ne sjebeš ovo."

Obojica su otišla i ostavila ga da bulji u prazno.

Dok ih je vozio kuće Corbrayeve reči su mu se motale po glavi. Zar je on stvarno verovao da bi Derek namerno sjebao stvari sa Jennom? Istina je bila da Derek nikad nije imao vezu sa nekom ženom, ali možda do sad nije sreo pravu.

Kakve usrane bajke. Ti si problem.

Imao je problem, sem seksa nije mogao da se poveže sa ženama, ali ne samo sa ženama. Smatrao je emocijalnim neredom – veze. Što bi mu se neko više približio to bi ga on više odaljio. Smatrao je Corbray i Andrisa prijateljima, ali držao je distancu, posebno nakon Jimmyjeve smrti.

Bez vezivanja, bez gubitaka. Tako?

„Derek? Jesi li ok?" Jenna upita, vraćajući ga u stvarnost. „Izgledaš milionima milja daleko. Jesi li čuo neke loše vesti?"

„Ne, izvini. Šta si pričala?"

„Pa samo kako je Holly prestrašena porođajnim bolovima. Rekla sam joj da očekuje najgori bol u životu, i da dobro razmisli o opcijama. Ako unapred zna da li želi epiduralnu, treba da obavesti lekare da bi oni znali i podržali je."

„Dobar savet. "

„Udaljen si milion milja." Jenna ga je zabrinuto posmatrala.

Derek joj je ispričao o Kaziju. „Radije bih video kopile sa rupom od metka na čelu nego da bude pod istragom."

To nije bilo ono što mu se motalo po glavi, ali nije joj mogao reći da mu je stalo do nje – više nego do bilo koje žene pre, i da je prestravljen da će je povrediti.

Prisilio se da se fokusira samo na nju. „Nemoj da misliš da sam zaboravio ono što sam ranije rekao – kako ću se spustiti dole i naterati te da vrištiš."

Prevukla je ruku preko njegove butine. „Obećao si."

Dereku je proključala krv, njegov mozak se prebacio na mnogo prijatnije teme. „Anđele, budi još malo strpljiva."

Parkirao je, ljubio ju je u liftu dok se izvijala prema njemu. Ukucao je kod, prvi put je pogrešio brojeve, od požude teško je mogao da se koncentriše, konačno su ušli u stan.

Stigli su do kuhinjskog stola.

Podigao ju je da sedne i pocepao je njene lepe gaćice bacajući ih na stranu. Onda se spustio na kolena, raširio je njene noge svojim ramenima, i bacio se na posao – lizao je neumorno terajući je da vrišti.

Ali Derek još nije bio gotov sa njom. Sačekao je da se oporavi od orgazma i okrenuo ju je, prodro je u nju i rukom je pronašao njen klitoris, vodeći je još jednom preko ivice pre nego što je i sam svršio.
„*Jenna*.“ Njeno ime zvučalo je kao molitva dok je svršavao.
Kasnije dok su ležali u tami sobe, Derekov nemir je izbledeo.
„Podsetim me da dam Carolyn debelu napojnicu.“
Jenna se privila uz njega. „Jedno je sigurno, ti si muškarac koji održi obećanje.“

Početkom januara Jenna je ozbiljno počela da traži posao. Već je potrošila sve izgovore do sada. Sezona praznika. Još uvek je rešavala nered iz Afganistana. Nije bila sigurna gde želi da živi. Bla, bla, bla...
Prazne priče.
Samo nije htela da kaže ‘zbogom’.
„Da li bi ti smetalo da ostanem do kraja januara?“ Upitala je. „Još uvek traje konkurs za posao za koji sam se prijavila, i još uvek nemam stan.“
„Ostani koliko želiš.“ Rekao je. Ali nešto je bilo čudno u njegovom glasu, načinu na koji ju je pogledao.
Da li se umorio od nje?
Stvorio se čvor u njenom stomaku ali je odmahnula na tu pomisao.
Ako se umorio, dobro je to sakrivao. Svake noći je spavala u njegovom naručju, posle odličnog seksa, radio je razne slatke stvari za nju i bio je pažljiv. Za Božić iznenadio ju je sa blindiranim BMW X5, za ime Božje.
Ne, to nije bilo ‘volim te’ ali to nije radio muškarac koji je želeo da žena ode.
Ipak, osećala je da ga nešto muči. Iako ništa nije rekao izgledao je preokupirano.
Više puta uhvatila ga je zamišljenog – kao da nosi čitav svet na njegovim ramenima.
Ali bio je mučen, skinut i pretili su mu kastracijom, bio je zlostavljan. Ako nju još uvek sve proganja - sigurno i njega proganja, takođe.
„Kako to da ti nemaš noćne more?“ Pitala ga je jednom kad ju je probudio iz košmara.

Poljubio je njeno čelo. „Imam, ponekad. Ali ja sam već jednom prošao kroz sve to. Navikao sam. To nije bio prvi put da neki seronja pokuša da me smakne.“

Od te pomisli Jenni je pozlilo.

Sabrala se i poslala prijave za dva posla u Denveru – u jednu veliku kliniku sa visoko stručnim kadrom, i u jednu manju kliniku koja je bila fokusirana na reproduktivno zdravlje žena – uglavnom slabije plaćenih, migranata i siromašnijeg stanovništva. Na njeno iznenađenje obe klinike su prihvatile njenu molbu.

Jenna mu je saopštila novosti posle večere.

„Čestitam. Šta su prednosti jedne, a šta druge klinike?“

„Veća plata, mnogo bolji uslovi i uključuje noćna dežurstva. U manjoj bi imala mnogo više noćnih smena i porođaja i morala bih da naučim španski.“

„Savladala si Dari, lako ćeš naučiti i Španski.“ Ispio je svoje crno vino. „Koje mesto te više privlači?“

„Iskreno, manja klinika. U Vašingtonu sam radila sa bogatijim ženama koje su želele odgovarajuće okruženje za rađanje, pevanje u toku porođaja, sveće, gong i kamermane.“

Derek je podigao obrvu. „Gong? Ozbiljno?“

Njegova reakcija ju je nasmejala. „Oh pa da, ali samo jedna je tražila.“

Zatresao je glavom. „Ok.“

„Ali žene u Afganistanu su samo želele da prežive i one i beba. Zbog toga sve ostalo izgleda…“ Jenna je tražila pravu reč, nije htela da osuđuje.

„Kao privilegije?“

„Da. Tačno.“ Pomoglo je to što on razume. „Želim da budem tamo gde sam potrebnija. Zar me to ne čini pravom dobročiniteljkom?“

Derek ju je uhvatio za ruku. „Da je neko drugi u pitanju rekao bih ‘da’. Ali video sam koliko si se borila za onu devojku i njenu bebu. Rizikovala si svoj život da pomogneš žrtvama silovanja. Spasila si Malikov život. Uradila si sve u tvojoj moći da meni pomogneš. Dobročinitelji žele slavu. Žele priznanja za svoj rad. Ne vidim tebe kao takvu. Ti stvarno želiš da pomogneš. “

„Hvala. Mnogo mi to znači.“

„Čini mi se da već znaš šta ćeš odabrati.“

„Da.“ Sad dolazi teži deo. „Plata je značajno manja od prosečne plate babice, tako da ću morati pronaći stan u skladu primanja, nešto u blizini klinike. Znaš li neku agenciju za izdavanje?“

Zabolelo je.

Derek je spustio pogled na sto. „Da. Mogu ti dati njen broj ako hoćeš.“

To nije bilo ono što je htela, ali nije mogla da se nametne. Prošle su već nedelje od kad mu je rekla da ga voli. On je rekao da mu je stalo do nje, to je lepo. Ali nije bilo ‘volim te’.

„Hvala." Jenna je ustala i odnela tanjir do sudopere, plašila se da će se slomiti i zaplakati.

Prišao joj je blizu, stavio je ruke na ivicu oko nje, usne je prislonio uz njenu kosu. „Jenna ne moraš da se iseliš."

Spustila je tanjir. „Ne želim da se namećem. Ja…"

„Ne smetaš mi." Okrenuo ju je, nikad nije videla takav izraz njegovog lica.

Izgledao je... uplašeno.

„Jenna... Ja... Ja...ah, pakao."

Stavila je ruke na njegova prsa. „U redu je, Derek. Slušam te."

Duboko je udahnuo pa izdahnuo, oslobađajući se tenzije. Nije izgledao ovoliko nervozno ni dok su meci okolo leteli. Šta pokušava da kaže?

„Voleo bih da je ovo lakše." Pogledao ju je u oči. „Ja sam emotivno sjeban. Imam problem sa zbližavanjem sa ljudima, i nije lako sa mnom. Imam novac ali nisam obrazovan. Tvoj otac je bio u pravu kad je rekao da sam niko i ništa. Užasava me pomisao da bi mogao da te razočaram ili povredim, ali još više me užasava pomisao da budem bez tebe. Ovo mesto nije bio dom dok ti nisi došla."

Jenna ga je pogledala, u čudu. „Ti… Pitaš me da ostanem da živim sa tobom?"

„Pitam te da ostaneš zauvek. Pitam te da delimo život. Pokušavam da ti kažem... *Prokletstvo."* Opet je duboko udahnuo. „Pokušavam ti reći da te volim."

Jenni je srce poskočilo. „Ti… *Šta?"*

„Volim te. Volim te, Jenna. Volim te svim srcem. Ostani ovde – sa mnom. Obećavam da ću učiniti prokleto sve u mojoj moći da postanem muškarac koji te je dostojan."

Jenna je dlanovima obuhvatila njegove obraze, bila je sigurna da ovako nešto nije rekao ni jednoj ženi pre. „Ne moraš da se menjaš, Derek. Mi svi imamo neke mane. Volim te baš takvog kakav jesi. Moj odgovor je ‘da’."

Golo olakšanje na njegovom licu je otopilo njeno srce.

Poljubio ju je i zavrteo u krug, smejali su se. „Šampanjac?"

„Može!" Jenna je dohvatila pločice i protrljala ih, gledala je kako Derek odlazi po šampanjac i otvara ga, bila je toliko očajno zaljubljena u njega da je bolelo.

Hvala James, što si spasio život čoveka koga volim. Zajedno smo. Zahvaljujući tebi, zajedno smo, sad.

Epilog

Jenna je držala Holly za ruku dok joj je sestra davala anesteziju. „Super ti ide. Još samo malo i gotovo. Za par minuta najgori bol će prestati."

„Hvala Bogu!"

Nick je izgledao izmučeno dok je slušao kako se njegova voljena žena pati. Držao ju je za ramena.

„Evo još jedne kontrakcije. Nadajmo se poslednje koju ćeš morati izdržati."

Jenna je videla hiljade muževa tokom porođaja ali malo njih je bilo nežno i tako usredsređeno kao Nick Andris.

Holly je zastenjala, zatvorila je oči, jako je stisnula Jenninu ruku, kad su kontrakcije postale prejake.

„Otvori oči Holly. Pogledaj me. To je to. Samo diši."

Babica je izjavila. „Spremni smo, još nekoliko puta i izlazi."

Holly je teško disala, lice joj je bilo iskrivljeno od bola. „Zašto ne može odmah?"

„Krenuće jače kontrakcije." Nick reče. „Još samo nekoliko sekundi."

Njen stisak je popustio kad se bol smanjio i disanje joj se usporilo.

„Kakva *glupa* bol."

„Jeste, baš tako, ali ti se sjajno držiš." Jenna se nikad nije pretvarala kao što su neke babice imale običaj. Videla je žene koje su se borile sa posttraumatskim stresom posle porođajnih bolova, činila je sve što je mogla da im pomogne.

Ako su želele epiduralne to je bilo ok što se nje tiče. Ona nikad nije pokušala da ih odgovori kao neke babice koje je poznavala. Nije ona bila ta koja se porađala.

Nick je poljubio Holly u čelo i pomogao joj da se udobnije smesti. „Kako ti se sad čini?"

„Bolje, hvala."

Sledeća kontrakcije je prošla uz manje bolove.

„Ko god je izmislio epiduralnu zaslužuje Nobelovu nagradu." Holly reče.

Nicku je laknulo kad je video da je manje boli. Zatresao je asistentu ruku. „Hvala."

„Nema na čemu." Asistent je krenuo ka vratima. „Ako vam budem potreban biću tu do sedam."

Holly je krenula da se porađa posle ponoći – pre oko šest sati. Otvorila se tri do pet cantimetara i bol je bila sve veća.

Jenna je stavila ruku na njenu butinu. „Moj savet bi bio da sad odmoriš. Kad bude vreme trebaće ti sva snaga. I da znate, posle večeras nećete imati vremena za spavanje. Isto važi i za tebe Nick.“

Jenna je znala pol bebe, ali oni su hteli da bude iznenađenje. „Sigurna sam da beba jedva čeka da vas upozna.“

Jenna je isključila svetla i sela u stolicu u uglu sobe, Nick je gledao kako Holly tone u san.

Jenna je nadgledala monitore – bebino srce i njene vitalne znake, kad je starija žena otvorila vrata sobe. „Nika?“

„Hej mama.“

Mama Andris.

Jenna je čula puno o njoj, podigla je šestoro dece, emigrirala je ovde pre njegovog rođenja i bila je glava i sila porodice Andris. Niko se nije zezao sa mamom Andris.

Jenna je pružila ruku. „Ja sam Jenna, Hollyna babica.“

„Blagoslovena bila. Kako je Holly?“ Upitala je Mama Andris – imala je jak strani naglasak.

Holly je otvorila oči. „Hej Mama.“

„Moja slatka devojka.“ Mama Andris ju je zagrlila. „Kako si?“

„Mnogo bolje od kad sam dobila epiduralnu.“

Mama Andris je stavila ruke na njen stomak. „Imaš kontrakcije sad ali ih ne možeš osetiti?“

„Ne boli uopšte.“

„Ne znaš koliko sam ja želela da postoji tako nešto kad sam te rađala.“ Mama Andris je rekla sinu. „Znaš li koliko sam se napatila da bi te donela na svet?“

Jenna je jedva uspela da sakrije cerek.

Nick je ostao bez teksta, duboko je udahnuo, zatresao glavom, sve je to bilo previše za njega. „Izvini.“

Dvadeset minuta kasnije Holly je napravila čudan izraz lica. „Nešto je drugačije.“

Jenna je navukla novi par rukavica i pogledala. „Pogodi šta? Potpuno si otvorena. Vreme je da beba izađe.“

Holly i Nick su se gledali, nervoza i uzbuđenje bili su na vrhuncu.

Jenna joj je rekla šta da očekuje i kako najbolje da gura iako je epiduralna smanjila njenu osetljivost.

„Slušaj me. Dok god beba izgleda dobro mi možemo da nastavimo. Ako moramo možemo da poništimo dejstvo epi... “

„Ne! Ne, ne.“ Holly je izgledala užasnuto. „Guraću! Obećavam!“

Uz podršku muža i svekrve Holly je održala reč, gurala je bebinu glavu sve više svakim potiskom.

„Dobra devojka! Dobro!“ Mama Andris reče.

„Guraj, guraj, guraj!“ Jenna je navodila. „Evo ga vrh bebine glave. Još malo i izlazi. Guraj. Daj mi ruku.“

Holly je poslegla rukom dole, Jenna je navodila ruku i osetila je vrh bebine glave pod prstima.

Holly je raširila oči u čudu, nasmejala se. „Oh, Bože! Beba!“

„Nick želiš li ti da osetiš?“

Klimnuo je, smirivao je sebe kao da se sprema da iskoči iz aviona, pogledao je između ženinih butina, prstima je dodirnuo njene. Smejao se. „Vauuu.“

Još jedan napon, još jedan, pa još jedan.

„Glava je napolju. Posegni dole Holly i uhvati svoju bebu.“ Jenna je upravljala njenim rukama, pridržavala je bebu dok je izlazila na svet.

„Moja beba!“ Suze sreće lile su niz njeno lice.

„Čestitam!“ Jenna je pomogla i podigla je bebu u Hollyne ruke, trljajući bebu peškirom, ostavljajući sestri da umota bebu u toplo ćebence. „Sjajno obavljen posao Holly. Bili ste odlični, oboje.“

Nick je gledao u bebu imao je osmeh od uva do uva. „Devojčica!“

Mama Andris se prekrstila njene oči su zasvetlele. „Prelepa je kao i njena mama.“

Bez obzira koliko beba je donela na svet, uvek bi se radovala kad bi videla oduševljena lica roditelja.

Derek je stigao sa cvećem – za Holly, posle doručka. Čekao je sa Corbray i Laurom i još nekoliko Hollynih prijatelja – bivših saradnika, u čekaonici. Većinu je poznavao.

Kara McMilan, slobodni pisac, bila je sa mužem Reece Sheridan koji je bio guvernerov pomoćnik.

Marc Hunter kapetan SWAT jedinice u Denveru, i njegova supruga Sophie koja je novinar.

Julian glavi urednik 'Denver vice' novina i njegova supruga Tessa Dargcangelo koja je isto bila slobodnjak.

Natalie McBride je bila pisac romantičnih knjiga, a njen suprug Zach je bio maršal na teritoriji Kolorada.

„Hej." Derek reče. „Čuo sam da je devojčica."

„Aaa doneo si cveće. Zar nije sladak?" Natalie reče.

Derek se upravo vratio iz Afganistana.

Cobra je dobila novi zadatak da obezbedi sigurnost u toku pregovora između Talibana i afganskih bezbednosnih snaga. Dok je bio tamo odneo je medicinski materijal bolnici – poklon od Jenne. Popio je čaj sa Farzadom, koji je dostojanstveno prihvatio poklon i poželeo sve najbolje Jenni. Derek je saznao da Hamzad više ne radi tamo.

„Posle onoga šta je uradio poslao sam ga kući." Farzad je objasnio. „Svaki čovek koji radi za mene mora biti lojalan meni i nikom više čak ni Lavu."

Derek se obradovao kad je to čuo.

Corbray mu je skrenuo pažnju pa su se njih dvojica odvojili od ostalih.

„Jel' bilo problema sa Kazijem?"

Derek je odmahnuo glavom. „Izgleda manje prepotentno."

„Kladim se." Colbray je pogledom pratio Lauru koja je razgovarala sa Natalie. „Uvek joj teško padne kad neko od njenih prijatelja postane roditelj. Rekao sam joj da ne mora da dolazi, ali znaš je. Ona se nikad ne povlači."

Derek ju je poštovao zbog toga. „Jeste li vas dvoje razmišljali da imate bebu?"

Corbray je zatresao glavom ali nije objasnio.

Nije ni morao.

Neka iskustva promene čoveka potpuno.

„Evo ga." Kara je skočila na noge.

Svi su ustali dok je Nick prilazio pogleda prikovanog na smotuljak u njegovim rukama, ljubav je isijavala sa njegovog lica.

Jenna je hodala pored njega, izgledala je umorno ali radosno, kosa joj je bila vezana u rep. „Vreme je da upoznaš tvoje neodoljive navijače, devojčice."

Nick je prišao Corbrayu i Dereku, držao je bebu tako da mogu da vide njeno lice.

Corbray je zatresao glavom. „Ti si u velikoj nevolji, buraz."

Derek je morao da se složi. „I te kakvoj."

Darcangelo je spustio pogled na bebu. „Za jedno šesnaest godina imaćeš pune ruke posla."

„Oh, prelepa je!" Tessa uzviknu.

Sophie ju je pogledala i nasmešila se. „Izgleda isto kao i Holly!"

„Stvarno izgleda tako.“ Hunter reče. „Jesi li sigurna da si ti uopšte otac?“

Nick se smejao. „Jesam.“

Svi su se smejali.

Od čuperka na vrhu glave, do nožnih prstića izgledala je potpuno kao njena majka.

„Kako se zove?“ Upita Sophie.

„Katerina – po mojoj majci.“ Andris je pustio da drugi drže bebu na smenu.

„Kako je bilo?“ Derek je bio radoznao.

Andris je duboko izdahnuo, potresao je glavom, očigledno ošamućen svime. „Bilo je grozno i veličanstveno. Mrzeo sam da gledam kako se Holly pati ali epiduralna je mnogo pomogla. Jenna je bila neverovatna.“

„Ja sam samo radila svoj posao.“ Jenna je uskočila u Derekov zagrljaj. „Dobrodošao kući.“

Derek ju je poljubio. „Nedostajala si mi.“

Skoro osam meseci su živeli zajedno, sve teže mu je padalo kad bi morao da je napusti na par dana. Tek nedavno je shvatio da i ostali u Cobri su napuštali svoje partnere, sad je znao kako su se osećali. Ali pre nije znao – Derek nije imao dom – pre Jenne. Nije mu ni bilo važno gde se nalazi.

„Nedostajao si i ti meni, takođe.“

McBride je prišla sa bebom u rukama. „Kad ćete vas dvoje da se bacite na posao?“

Derek je pogledao Jennu. „Sve u svoje vreme.“

„Ne pritiskaj čoveka.“ Sheridan reče. „Ali ako tražite nekog ko bi održao venčanu ceremoniju – znam čoveka.“

To je sve nasmejalo.

Sheridan je bio kum na njihovom venčanju. Derek je isto prisustvovao ali mislio je da je to zastareo i preskup događaj. Ali sad...

Sad mu nije izgledalo tako apsurdno.

Jenna se presvukla iz opreme i srušila se na sofu, bila je iscrpljena ali srećna. Hollyin porođaj joj je bio četvrti ove nedelje – puno za babicu ovde ali to je bio prosečan dan za babici u Afganistanu.

Derek je prišao. „Hoćeš piće?“

„Bože, da.“

„Belo vino?“

„Savršeno.“

Smestili su se na balkon, Jenna se naslonila na njega, gledali su planine dok je hladan povetarac terao vrućinu letnjeg dana. „Tako mi je drago što si kući.“

Nije ga bilo dve preduge nedelje.

„I meni.“ Poljubio ju je. „Farzad te je pozdravio.“

„Kako je on?“

„Dobro je. Otpustio je Hamzada.“

„Stvarno?“ To su bile dobre vesti.

„Rekao mi je da ti se zahvalim na medicinskim zalihama, takođe.“

To je bilo najmanje što je mogla da uradi. Iznenada je napustila bolnicu, trebalo im je šest nedelja da pronađu zamenu.

Marie je završila službu tamo, njih dve zadržale su kontakt.

Jenna je pijuckala vino i opuštala se. „Baš je lepo videti Nicka i Holly tako srećne. Zar devojčica nije neodoljiva?“

„Stvarno mnogo liči na Holly.“

Jenna se nasmejala. „Stvarno liči.“

„Znači ti hoćeš da prođeš kroz sve to. Hoćeš bebu.“

„Mislila sam dve, tri.“

„Tri.“ Ponovio je reči kao da ozbiljno razmišlja o tom. „I hoćeš da ja budem otac.“

Smejala se i pogledala u njega. „Ko drugi? Ti si čovek kojeg volim.“

Poljubio ju je u čelo. „Možda budem grozan tata.“

Aha. O tom se radilo. „Zašto tako misliš?“

„Nikad nisam upoznao svog oca, a moji posvojitelji su bili seronje. Nijednom od njih ne bi poverio ni psa, a kamoli bebu. Nisam imao baš dobre uzore.“

„Imala sam labilnog oca. Moja majka je izvršila samoubistvo.“ Jenna se ispravila i okrenula njegovo lice, znala je da se on stvarno plaši. „Mi nismo naši roditelji.“

Nije izgledao ubeđeno.

„Pogledaj šta si napravio od svog života. Imao si tako težak početak ali si sve savladao. Služio si svoj zemlji kao elitni ratnik. Ti si bogati podpredsednik uspešne

privatne vojne kompanije. Većina muškaraca ne može da se poredi sa tobom. Svako dete bi bilo ponosno da mu ti budeš otac."

Zatresao je glavom. „Ne bih znao šta da radim sa bebom."

Jenna nije izdržala, morala je da se nasmeje. Toliko puta je to čula od budućih roditelja. Briga o malenom, bespomoćnom ljudskom biću sve je plašila. „Bebe ne padaju u krilo, bukvalno. Imaš oko devet meseci za pripreme. Postoje knjige koje možeš pročitati i časovi koje možeš pohađati. Ne postoje savršeni roditelji. Možeš samo dati najbolje od sebe."

„A ako to najbolje nije dosta?"

Jenna nije htela da on oseća toliki pritisak. „Mi smo mladi. Imamo još dosta vremena. Nema potrebe da brineš o tome sad."

„Ja sam za, imam samo jedan uslov."

Šta je upravo rekao?

„Ti si za šta? Za to da imamo bebu?"

Nasmejao se, njegov pogled je bio nežan. „Pod jednim uslovom."

„Kojim?" Nadala se da neće reći da nikad neće menjati pelene. Tako bi se razočarala.

„Možemo imati bebu ili dve – tri, ali samo ako se prvo udaš za mene."

„Šš… šta?" Da li je ona sanjala?

Nema šanse da ju je upravo zaprosio.

„Moraš prvo da se udaš za mene."

Oh jeste, zaprosio ju je.

Nije ovo očekivala.

„Ne želim da dobijemo bebu, a da nismo zvanično venčani. Ja sam odrastao bez porodice. Ne želim to za moju decu. Ako mi se nešto desi..."

„Bože, ne pričaj tako." Taj strah ju je proganjao u noćnim morama.

„Moguće je tako nešto u mom poslu. Znaš to. Ako mi se nešto desi hoću da budem siguran da je sve po zakonu, i da ste ti i deca obezbeđeni. Pa, moraš se udati za mene."

„Ok."

Na trenutak je vladala tišina.

„Pa pretpostavljam da sam te zaprosio, a ti si rekla 'da'."

„Pretpostavljam."

Smejali su se, poljubili se, sreća je isijavala iz Jenne, dok su poslednje zrake sunca bojile nebo u toplu pink boju.

„Toliko sam zaljubljen u tebe, Jenna.“ Derek je palcem prešao preko njenog obraza. „Nisam ni znao da je moguće toliko voleti nekoga. Ali možeš li mi obećati jednu stvar?“

Da može dala bi mu ceo svet. „Bilo šta.“

„Bez gonga.“

Jenna je zabacile glavu i nasmejala se iz sveg srca.